

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

TARA SUE ME

A SUBMISSIVE SERIES STANDALONE NOVEL

MENTOR'S MATCH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Mentor Eşleşmesi

İtaatkâr Bir Seri Tek Başına Roman

Tara Sue Me

Telif Hakkı © 2018 **Tara Sue Me** tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü önceden yazılı izin alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Altıdan Sonra Yayıncılık
ISBN: 978-1-7324054-1-7

Yayıncının Notu: Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür. Yer ve halk isimleri bazen atmosferik amaçlar için kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kitap Düzeni © 2017 [BookDesignTemplates.com](https://bookdesigntemplates.com)

Mentor's Match/Tara **Sue Me**. -- 1. baskı.

Bu kitabı sizlere ulaştırmak için çalışırken bana verdiğiniz destek için sonsuz minnettarım.
Danielle'e de bir kez olsun pes etmediği için.

Ayrıca yazar: Tara Sue Me

İtaatkâr Serisi

İTAATKAR BASKIN

EĞİTİM

ŞALE (novella)

ATEŞİN

KANDIRDIĞI YAKA

TEŞHİRCİ USTA

İDDİA (roman)

İFŞA KİRLİLİK

RACK'ten Dersler

USTA PROFESÖR

MÜDÜR

Tara Thomas olarak yazmak (Romantik
Gerilim)

Broad'un Oğulları

PARAMPARÇA KORKU (novella)

GİZLİ KADER (novella)

DÖNGÜLÜ SON (novella) EN

KARANLIK GECE

ÖLÜMCÜL SİR

TUTULMAYAN

SÖZ

CHAPTER ONE

Kate Herrington hoppa bir insan değildi. Aslında, hayatında hiç sersemlemiş hissettiğinden emin değildi. Yine de evindeki ofisinde telefonu kapatırken, ruh haline uyan tek kelime sersemlikti. Bir kıkırdamayı bastırdı.

Hayatında duyduğu en saçma şeydi bu.

Önünde duran ve onay numarasının yazılı olduğu not defterine baktı. Onay numarası, Berlin'deki büyük uluslararası mimarlar konferansına kayıt yaptırdığı anlamına geliyordu. İki hafta içinde.

Bırakın uluslararası bir konferansı, yıllardır bir konferansa bile gitmemişti. Bu konferansa da gitmek istemişti ama daha önce verdiği bir söz gitmesine engel olmuştu. Bununla birlikte, projenin kapsamı daraltıldığında, projeyi beklediğinden çok daha kısa sürede bitirmişti.

Telefonu çaldı ve arayanın konferans yöneticisi olduğunu fark edince kaşlarını çattı.

"Alo?" diye cevap verdi.

"Bayan Herrington," diye cevap verdi yönetici ve cevap beklemedi. "Çok üzgünüm ama az önce konferans oteliyle telefonda görüştüm ve tamamen doluymuş."

Kate'in kalbi sıkıştı. "Eminim Berlin'de kalabileceğim başka bir otel vardır."

"Yürüme mesafesindeki tüm otelleri aradım ve onlar da dolu. Çok üzgünüm. Ödemenizi iade edeceğiz."

Hayır! Bağırarak istedi. Ama o da bağırarak birisi değildi. Bunun yerine derin bir nefes aldı. "Henüz iptal etmeyeceğim." Yardım edebilecek biriyle irtibata geçebilirdi. "Belki bir şeyler ayarlayabilirim."

"Bu harika bir haber." Diğer kadın Kate'in hissettiği rahatlamaı hissetti. "Eğer olmazsa gelecek hafta bu saatlere kadar bana haber verin, sizden iptal ücreti alınmamasını sağlayacağım."

"Teşekkür ederim," dedi Kate ve sonra telefonu kapattı. Ancak bir sonraki aramasını yapmak için telefona uzanmak yerine parmaklarını masasına vurdu. Cole'un arkadaşı Fritz Brose'nin Berlin'de yaşadığını hatırladı. Ama aynı zamanda sık sık Amerika Birleşik Devletleri'nde çalıştığını da biliyordu, bu yüzden konferans sırasında Berlin'deki evinde olmayabilirdi.

Ne yazık ki Fitz'in numarası ya da ona ulaşabileceği başka bir yol yoktu. Bu da her ne kadar istemese de Cole'u aramak zorunda olduğu anlamına geliyordu.

Eski sevgilisini aramak canını sıkmamalıydı. Ne de olsa adam mutlu mesut başka biriyle çıkıyordu ve kadın aylar önce hayatına devam etmişti. Ama ne zaman konuşsalar, aralarında hâlâ o altta yatan bilgi vardı. Sekiz yıldır birbirleriyle yirmi dört, yedi güç alışverişi ilişkisi içinde olduklarına göre bunun beklenen bir şey olduğunu düşündü.

Telefona baktı. Şimdi aramak zorunda değildi, ne de olsa bir haftası vardı. Ama bunu ertelemenin ne anlamı olabilirdi ki? Bir hafta beklerse hiçbir şey değişmeyecekti. Cole'u aramaktan o kadar da rahatsız değildi. Konuştukları her an mutlu olmasından bile değildi. Hayır. Onu rahatsız eden şey, eğer itiraf etmek isterse, Cole'un hayatına devam etmiş olmasıydı. Ve o da aynıydı.

Nasıl olur da aynı olan o olabilirdi? Ondan ayrılan oydu. Önemsiz davrandığını biliyordu. Ve doğrusu, onu geri istemiyordu.

Kahretsin, sorununun ne olduğunu bilmiyordu. İç çekerek telefonunu eline aldı ve aradı.

~~~~~

İki hafta sonra, taksi şoförü onu Fritz'in evinin önünde bıraktı. Cole ona Fritz'in iş için Londra'da olduğunu ve Kate'in orada kalmasının hiçbir sakıncası olmayacağını söylemişti. Elinde bir anahtar olduğunu söylemişti.

Fritz'e haber vermekle bile ilgilenirdi.

O sırada Cole'a her şeye ilgilendiği için minnettardı. Ancak şimdi gerçekten evin önünde durduğunda, tedirgin hissetmekten kendini alamıyordu. Belki de her şeye rağmen Fritz'le iletişime geçmeye çalışmalıydı.

Kendi kendine saçmaladığını söyledi ve yürüyüş yolundan yukarı çıkıp eve girdi. Düzenli görünen bir mutfak ve alt katta rahat görünümlü aşk koltukları olan bir oturma alanı vardı.

Üst katta iki yatak odası vardı. Birinin ona ait olduğu belliydi. Daha büyüktü ve antikalarla, kırmızı ve siyahın zengin tonlarıyla iyi dekore edilmişti. Koridorun karşısında ise misafir yatak odası olmalıydı. Daha küçüktü ama arka bahçeye bakan küçük, sevimli bir penceresi vardı. Ayrıca daha nötr renklerle dekore edilmişti. Bavulunu oraya koydu.

Esnedi ve mutfağa geri dönmeyi düşündü. Ama aç değildi. Asıl istediği bir banyoydu. Seyahat etmek onu her zaman pis hissettirirdi. Özellikle de uluslararası seyahatler. Son yirmi saattir yoldaydı ve aynı giysiler içindeydi. Fritz'in mahallesini keşfetmek ve belki de bir market bulup o gece akşam yemeği ve ertesi gün kahvaltı için bir şeyler almak istiyordu. Ama her şeyin bir sırası vardı.

Küçük yatak odasının kendine ait bir banyosu olduğunu görünce çok sevindi. Sadece bu da değil, kocaman bir ayaklı küvet de vardı. Sadece ona bakmak bile iç çekmesine neden oldu. İçine girip gergin kaslarını gevşetmek için sabırsızlanıyordu. Biraz vücut losyonu buldu ve kısa bir süre bunun kime ait olduğunu merak etti. Eski bir kız arkadaşı olabilir miydi? Belki bir kız kardeş? Fritz'in bir kız kardeşi olduğunu bile bilmiyordu. Muhtemelen eski bir kız arkadaşındı, diye karar verdi. Cole hep Fritz'in ne kadar çapkın olduğundan bahsetmişti.

Ama kendini ılık köpüklü suya bırakır bırakmaz, artık kimin vücut yıkaması olduğu umurunda değildi. Bu, şimdiye kadar **kullandığı** en enfes köpük **banyosuydu.**

içindeydi. Büyük olasılıkla yorgun ve kirli olmasından kaynaklanıyordu. Ancak küvet, daha rahat yaslanabilmesini sağlayan yüksek bir uca sahipti. Vücut yıkayıcısının kokusu onu rahatlattı ve suyun sıcaklığı mükemmeldi.

Bir an için okuyacak bir kitabı olmasını diledi. Zevk için kitap okumaya zaman ayırmayalı yıllar olmuştu. Tabii ki, dedi kendi kendine, küvette rahatlamayalı da bir o kadar, hatta daha uzun zaman olmuştu. Bu gece bu sona erdi.

Kendisinden başka kimsenin zaman çizelgesine bağlı değildi. Sekiz yıl boyunca bir Efendi/köle ilişkisi içinde olduktan sonra, bu gerçek hala onu hazırlıksız yakalamanın bir yolunu buluyordu.

Gülümsedi ve küvetin içine daha da gömüldü.

~~~~~

Fritz evinin kapısını açtığında Kate'in çoktan gelmiş olduğunu fark edince içinden bir küfür mırıldandı. Berlin'e ondan önce varmak istiyordu, böylece evi açıp yiyecek bir şeyler alabilecekti. Evi onun için hazırlayacaktı. Cole arayıp da Kate'in geleceğini söylediğinde GaGırmıGtı. onu hakkında ve çıkmaz Kate oldu içinde. Hiç düşünmeden evini teklif etmişti. Kaderin cilvesine bakın ki, konferansta konuşma yapması istenmişti. Onları geri çevirdi çünkü Birleşik Devletler'de olacağını düşünüyordu.

Eyaletler.

Ama Kate'in Berlin'e geleceğini duyunca her şeyi değiştirdi. Hatta konferans koordinatörünü aramış ve hâlâ konuşup konuşamayacağını sormuştu. O da heyecanlanmış ve evet cevabını vermişti. Böylece konferansta iki gün konuşma yapacağı ortaya çıktı.

Kate'in duyduğunda ne düşüneceğini merak ediyordu. Bir kez daha düğündüğünde, Kate'in onu hiç düşünüp düşünmediğini merak etti. Kesinlikle onu düşünüyordu. Hem de çok. Gerçi doğruyu söylemek gerekirse, Kate'in Cole'la birlikte olduğu zamanlardaki kadar kötü hissetmiyordu. En azından şimdi Kate onun en eski arkadaşlarından birine ait değildi.

Yılın başlarında Amerika'yı ziyaret ettiğinde Cole'un ona olan ilgisinden bahsetmesi onu şok etmişti.

Kate. O kadar belli ediyor muydu? Her zaman daha iyi bir poker yüzü olduğunu düşünürdü.

Ve Kate'in onun ilgisini bilmesini ve bilmemesini eşit derecede umuyordu.

Yine de, her halükarda, ondan önce varmayı planlamıştı ve Londra'dan ayrılacağı sırada ortaya çıkan acil bir durum sayesinde bu gerçekleşmemişti.

Artık yapacak bir şey yok.

"Kate?" diye seslendi ön kapı arkasından kapanırken. Geldiğini bilmesine imkân yoktu ve yapmak istediği son şey onu korkutmaktı. Berlin'e uçarken ona söylemenin muhtemelen iyi bir fikir olacağını geç de olsa fark etmişti. Ama bunu düşünmüş olsa bile, onun iletişim bilgilerine sahip değildi.

İlk seferinde cevap vermeyince ona tekrar seslendi.

Antredeki masanın üzerine gelişigüzel atılmış çantasını görmeseydi, dışarı çıkmış olabileceğini düşünecekti. Uyuyor olmasından korktuğu için üçüncü kez seslenmedi. Kilerini hızlıca gözden geçirmek için mutfağa adım attı. Belki sokağın sonundaki markete uğrayacak ve o uyanmadan önce akşam yemeğine başlayacak vakti olurdu. Hızlı ve kolay bir şeyler ve tercihen çok zengin ya da ağır olmayan bir şeyler. Yeni bir ülkedeki ilk gecesinde nispeten hafif bir şeyler yerse daha iyi olacağını öğrenmesi için sadece birkaç uluslararası uçuş yapması gerekmişti.

Mutfağın üst çekmecesinden bir not defteri çıkardı ve hızlıca bir liste yaptı. Bir salata ve biraz taze ekmek kulağa hoş geliyordu. Dondurucuda tavuk olup olmadığına bakması gerekiyordu. Biraz olduğunu düşünüyordu ama yine de emin olmakta fayda vardı.

Arkasından bir kadın, "Ellerini görebileceğim şekilde havaya kaldırmanı istiyorum," dedi.

Arkasını dönmeye
başladı. "Eller havaya
dedim."

Ellerini havaya kaldırdı. Kate'in hakkını vermeliydi, sesi çok sakin geliyordu. Eve davetsiz bir misafirin girdiğini düşündüğüne göre bu etkileyiciydi.

"Kate," dedi sakince. "Benim, Fritz."

Birkaç uzun dakika boyunca sessiz kaldı. Elbette, muhtemelen o kadar uzun değildi, sadece öyle görünüyordu. Ne yapıyordu? Hâlâ odada olmalıydı, gittiğini duymamıştı.

"Yavaşça arkanı dön," dedi sonunda.

Kendini tamamen aptal hissetmeliydi. Ne de olsa kendi evindeydi, elleri havadaydı, sanki bir soyguncu gibiydi. Yine de bunu yapmıştı çünkü Kate onun misafiriydi ve eve geleceğini bilmiyordu. Haklı olarak korkmuştu.

Yavaşça arkasını döndü ve itiraf etmeliydi ki onu görmek için sabırsızlanıyordu. Belki de, diye düşündü, hatırladığı kadar güzel olmayabilirdi. Belki de gözlerinde o kıvılcım olmayacaktı. Her zaman çok neşeli ve yaramazlık dolu görünen o kıvılcım. Belki de arkasını döndüğünde donuk ve sıradan biri olacaktı.

Öyle bir şans yok. Arkasını döndüğünde onu tam olarak hatırladığı gibi buldu. Her parçası muhteşemdi. Her bir parçası zeki görünüyordu. Ve bir o kadar da tehlikeli, elinde antika bir demir ateş demiri.

Muhtemelen bir hırsız olmaması iyi bir şeydi, çünkü önünde havludan başka bir şey olmadan duruyordu. Saçları hâlâ ıslaktı ve yere damlıyordu.

"Uyuduğumu sanıyordum," dedi. "Duş almak isteyeceğini tahmin etmeliydim."

"Banyo yapıyordum," dedi. "Çok keyif alıyordum, ta ki merdivenlerde bir gürültü duyana kadar."

"O sopayı bırakıp havluyla uğraşmak isteyebilirsin," dedi. Çünkü elinde sıkıca tutmasına rağmen, havlu tamamen düşmeye hazırlanıyor gibi görünüyordu.

Yere baktı ve üzerinde sadece bir havlu olduğunu görünce biraz şaşırmış gibiydi. Antika aleti dikkatlice yerine koydu.

yere düştü ve havluyu iki eliyle kavradı. "Oops."

"Merak etme," dedi, bakışlarının boynunun altına inmediğinden emin olarak. "Akşam yemeğİ için birkaç şey alacaktım. Salata nasıl olur?"

"Lezzetli," dedi ve emin değildi ama kızardığını düşündü.

"Sen giyinmeyi bitirirken ben de markete gideceğim. Yaklaşık yirmi dakika sonra gideceğim."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı ama adam markete gitmek üzere ayrıldığında henüz yukarı dönmemişti.

~~~~~

Kate, adam uzaklaşırken onun geri çekilen figürünü şaşkınlıkla izledi. Vay anasını. Her zaman bu kadar çekici ve yakışıklı mıydı? Onun böyle görüldüğünü kesinlikle hatırlamıyordu. Yine de bu kadar değişmiş olması nasıl mümkün olabilirdi? Onu en son ne zaman gördüğünü hatırlamaya çalıştı, belki de üç yıl önceydi?

Üç yıl önce Cole'la birlikte olurdu. Bu nedenle diğer erkeklere pek dikkat etmezdi. Ya da onlara bir kadının bir erkeğİ baktığı gibi bakmazdı. Ama artık Cole'la birlikte olmadığı için onu fark etmişti. Ve kesinlikle bakmıştı. Hem de çok.

Uzun boyluydu, yakışıklıydı ve gömleğindeki dolgunluğİa bakılırsa epeyce spor yapmıştı. Yüzü köşeli hatlara sahipti ve saçları kirli sarıydı.

Ve gözleri... Onları hatırlayınca ürperdi.

Koyu maviydiler. Onunla konuştuğunda gülüyorlarmış gibi görünüyorlardı. Ama bir saniye içinde buza dönüşebilecekleri hissine kapıldı.

Vücudunun bir erkeğİ tepki verdiği gerçeğine de şaşırmıştı. Hem de güçlü bir şekilde. Cole'dan beri bir erkeğİ çekici bulduğunu sanmıyordu. Aktif bir arayış içinde olduğundan değil. Hayır, onun yerini doldurmak için can atmıyordu. Bunu söyledikten sonra, dürüstçe söyleyebilirdi ki, Fritz ile oyun odasında bir iki saat geçirmekten başka bir şey istemezdi.

Cole'dan beri birkaç erkeğin altına yatmıştı. Sadece birkaç kez ve ciddi bir şey olmamıştı. Ciddi bir şey istediğinden emin değildi. Başka bir efendi/köle ilişkisine geri dönmek istemediği kesindi. Ama Fritz'in neye benzediğini hatırlayamadığı gibi, onun D/s tercihlerini de hatırlamasına imkân yoktu.

Söyleyebildiği kadarıyla, güzel kokulu banyo suyuna rağmen, şu anda onunla birlikte yaşayan bir kadın yoktu. Elbette, resimde bir yerlerde bir kadın olabilirdi. Adamın Berlin'e gelmeden önce nerede olduğundan emin değildi, bir kadınla birlikte olabilirdi.

Mutfakta durduğunu ve adamın dakikalar önce gittiğini fark etti. Yavaşça merdivenlerden çıkıp banyoya gitti, giderken ondan başka hiçbir şey düşünmüyordu.

Adamın markete ne zaman gideceğini söylediğini hatırlamaya çalıştı. Hatırlayamaması ne garipti. Belki de on dakika demiş olabileceğini düşündü. Her iki durumda da, acele edip hazırlanmayı bitirmeye karar verdi, böylece o geri döndüğünde daha uygun bir şekilde giyinmiş olacaktı.

Yıllar sonra ilk kez bir kadının bakabileceği gibi aynada kendine baktı. Döndü, her tarafını gördüğünden emin oldu. Yeterince yeterliydi. Koyu renk saçları yumuşak dalgalar halinde omuzlarına dökülüyordu. Vücuduna gelince, Cole'la birlikteyken yaptığı gibi egzersiz yapmıyordu. Ancak bu çalışmayı bıraktığı anlamına gelmiyordu. Aksine, ortalama olarak haftada en az üç kez spor yapıyordu.

Cole'dan ayrıldığında ilk başta egzersiz yapmayı tamamen bırakmıştı. Ancak bir hafta geçmeden, kendini nasıl hissettiğinden hoşlanmadığını fark etti ve kendi kendine tekrar başladı. Fritz'le akşam yemeği için bunu yapabileceğini düşündü.

Aceleyle bavulunu karıştırdı ve dışarıda çok fazla akşam yemeği planlamadığını hatırladı. Konferansta muhtemelen tanıdığı kimse yoktu ve yüzünde sahte bir gülümsemeyle oturmaktansa yalnız yemeyi tercih ederdi. Neyse ki her yere hazırlıklı giderdi.

ve çok kırışık olmayan bir güneş elbisesi bulabildi. Onu giydi ve ayakkabı giymemeye karar verdi.

Fritz'in döndüğünü duyduğunda saçına son rötuşları yapıyordu.

"Kate," diye seslendi. "Geri döndüm. Başka biri olduğumu düşünmeni istemedim."

Adam güldü ve kadın da kendini onunla birlikte gülerken buldu.

Cole'un onun çok sert bir dominant olduğunu söylediğini hatırlıyordu. Yaptıkları az miktardaki konuşmada bile vücudu onun baskınlığını fark etmişti. Sadece bu düşünce bile tüylerini diken diken etmişti.

Merdivenlerden yavaşça indi, adamın hâlâ birkaç dakika önce hatırladığı kadar yakışıklı olup olmadığını görmek istiyordu. Aptalca olduğunu fark etti. Tabii ki öyle olacaktı. Mutfağa adımını attı ve onun eğilmiş, yiyecekleri dolaplara yerleştirdiğini gördü. Bir süre orada durdu, birkaç saniyeden fazla değil, sadece izledi.

Arkasını döndü ve onu gördüğünde yüzünde kocaman bir sırıtış belirdi. "Hadi bunu tekrar yapalım," dedi. "Merhaba Kate, seni tekrar görmek güzel."

"Merhaba, Fritz. Bu hafta burada kalmama izin verdiğin için çok teşekkür ederim."

İkisi de bu saçmalığa güldü. Ne de olsa az önce onun mutfağına yarı çıplak girmişti.

"Akşam yemeğine başlayacağım," dedi. "Masaya oturabilirsiniz."

"Aslında," dedi. "Yardım etmek isterim."

Yardım istemesine çok şaşırmış görünüyordu. "Elbette," dedi. "Mutfakta yardımı asla geri çevirmem."

"Ne yiyeceğimizi söyledin mi?" diye sordu.

Adam yine güldü ve kadın onun markete gitmeden önce bir şeyler söylemiş olması gerektiğini anladı.

"Yaptım," dedi. "Ama muhtemelen hâlâ benim yırtıcı bir hayvan olduğumu düşünüyordun. Tavuklu salata malzemesi almaya gittim. Kulağa nasıl geliyor?"

"Şimdi mi? Her şeyi yerim."

"Uçuş sırasında yemekler çok iyi değil miydi?" diye sordu. "En iyisi değildi."

"Sadece tavuk salatası yapıyorum. Belki bu hafta daha sonra biraz daha Alman aromalı bir şeyler yapabilirim."

O zaman adamın bu geceden sonra ortadan kaybolmayacağını anladı. "Bütün hafta burada mısın?"

"Evet. Bu bir sorun mu?"

"Hayır," dedi. "Sadece bunu beklemiyordum. Ama sorun değil, yani burası senin evin."

"Katılacağınız konferansta konuşma yapmak üzere davet edildim."

Bu onu şaşırtmıştı. Cole'un Fritz hakkında konuştuğunu hatırlasa da, onun ne iş yaptığını duyup duymadığının farkında değildi.

"Mimar mısınız?" diye sordu.

"Hayır. Ben bir müteahhidim."

Yollarının ne kadar sık kesişeceğinden emin değildi. En azından konferansta.

Adam, kadının onun konferansta ve evinde ortaya çıkmasından ürktüğünü anlamış gibiydi.

"Eğer sorun olacaksa," diye teklif etti. "Kalacak başka bir yer bulabilirim."

"Ciddi misin sen?" diye sordu. "Seni asla evinden atmam."

"Evet, ama bu hafta buradayken evde sadece senin olacağını düşünmüş olmanı anlıyorum. Seni rahatsız etmek falan istemem."

~~~~~

Onu fark etmişti.

Yıllardır birbirlerinin farkındaydılar ama Cole'un onu gerçekten fark ettiğinden emin değildi. Cole'la birlikteyken onun kendisini fark etmesini beklemezdi. Ancak bugün fark etmişti ve fark etmekten fazlasını yapmıştı. Ona baktı. Ve gördükleri hoşuna gitmişti. Bu, içindeki adamın kükreyip göğsünü dövmesine neden oldu.

Görünüşe bakılırsa, ona karşı hazırlıksızdı. Bunun sadece aniden ortaya çıkmasından kaynaklandığını düşünmüyordu. Hayır, gözleri adamın vücudunda yavaşça aşağı yukarı gezinmişti. Gördükleri hoşuna gitmişti.

"Hayır," dedi. "Burada olmanızdan rahatsız değilim."

"Emin olduğunuz sürece."

Gülümsedi. "Öyleyim. Şimdi, yardım etmek için ne yapabilirim?"

Ona sebzeleri ve bir bıçak uzattı. "Ben tavukla uğraşırken salatayı yapmak ister misin?"

"Kulağa hoş geliyor," dedi.

Sonraki bir süre boyunca mutfakta çalışırken sessiz kaldılar. Normalde gevezelik etmeyi sevmesine rağmen, o sırada sessiz olması hoşuna gitmişti. Bu ona ona daha yakından bakma şansı veriyordu. Elbette onun baş döndürücü bir güzelliğe sahip olduğunu biliyordu ama şimdi daha fazlasını görüyordu. Basit ama büyüleyici bir zarafetle hareket ediyordu.

Çok geçmeden sebzeleri bitirmişti. Adam bir şişe şarap açtı ve ikisine de birer kadeh doldurdu. Yemeğe oturdular ve sohbet hafif ve belki biraz da çapkıncaydı.

İkisi de aynı anda ekmeğe uzandığında elleri kısa süreliğine birbirine değdi ve kız kendini geri çekti. Arada sırada gözleri buluşuyor ve belki de kibar olandan biraz daha uzun süre oyalanıyorlardı. Adam suçu şaraba attı ve önümüzdeki hafta boyunca bol bol soğuk duş almaya razı oldu. Bir şişe daha şarap açtığını hatırlamıyordu ama açmış olmalıydı çünkü yemek bittiğinde iki boş şişe vardı.

"Söyle bana, Fritz," dedi Kate, koltuğunda arkasına yaslanıp dudakları yukarıya doğru kıvrılmış, boğucu bir yarım gülümsemeyle. "Biriyle çıkıyor musun?"

Hem sorunun hem de soruyu sorduktan sonra yanaklarının kızarmasının nedeninin şarap olduğunu düşündü. Yine de onun başka bir kadınla birlikte olduğu düşüncesini kıskanmış olabileceğini hissetti - tatmin oldu -.

"Hayır, değilim. Öyle misin?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. Bunun utanç verici olduğunu düşündü. Cole'a ne kadar güzel hizmet ettiğini hatırladı. Bunu bir şekilde özlemediğini hayal bile edemiyordu.

"Cole gibi misin?" diye sordu. "Yirmi dört, yedi olayını sever misin?"

"Bu benim tercihimdi," dedi. Elbette, bunu kalıcı olarak deneyimlemek istediği bir partner bulamamıştı, o yüzden gerçekten kim bilebilirdi ki?

Üzücü olan şu ki, bugünlerde pek sık çalmıyordu. Ancak, ne zaman birkaç ay oynamasa, bunu anlayabiliyordu. Bu eğlenceli flört ikisinin de planladığından daha ileri gitmeden önce harekete geçmeliydi. Mutfağı temizlemelerini önermeye hazırlanıyordu ki kız onu şaşırtarak ayağa kalktı.

"Kate?" diye sordu. "Yatak odana mı gidiyorsun?"

Merdivenlere doğru değil, ona doğru yürüdü.

Sessiz bir adakla onun yanında diz çöktü ve adam bu manzara karşısında nefesini tutamadı. Parmakları onun saçlarına gömülmek için kaşındı ve bir elini kaldırdı. Bakışları boş şişe ve bardaklara takıldı ve onu geri çevirmesi gerektiğini anladı.

"Kate," dedi ağır bir iç çekişle.

Ama daha fazla bir şey söyleyemedi çünkü kadın ayağa kalktı. "Özür dilerim." Gözlerinde yaşlar vardı. "Bunu yapmamalıydım. Unut gitsin, tamam mı?"

Elini kaldırdı. "Kate." Ama

Kate çoktan gitmişti.

~~~~~

Ertesi gün öğleden sonra Fritz'in evine vardığında, Kate onun bir gün önce kendisini reddetmekle doğru kararı verdiğine neredeyse kendini ikna etmişti. Büyük olasılıkla kendini ikna etmişti ama tam olarak değil, diye düşündü içeri girip kapıyı kilitlerken.

Ne de olsa birbirlerini çok iyi tanımıyorlardı ve oyun arkadaşı olarak ne kadar uyumlu olabileceklerini bilmiyorlardı. Ayrıca, önümüzdeki hafta boyunca aynı konferansta olacaklardı. Eğer seks yaparlarsa, bu potansiyel olarak işleri

rahatsız edici. Özellikle de başkalarının yanındayken. Buna bir de ikisinin de Cole'la bir ilişkisi olduğu gerçeği eklenince, bir şey yapmaları hiç de iyi bir fikir değildi.

Yine de, aklının bir köşesinde, bir şekilde, bunu yapabilecek kişinin o olabileceği ihtimalinin var olduğunu düşünmeden edemiyordu...

Arkasını döndü ve kapıda dikilen Fritz'in beklenmedik görüntüsü karşısında bağırды.

"Kate," dedi.

"Aman Tanrım, Fritz." Elini kalbinin üzerine koydu ve derin bir nefes aldı. "Beni ölümüne korkuttun."

"Bunu görüyorum ve özür dilerim. Niyetim bu değildi."

Şimdi kendini biraz toparladığına göre onu daha iyi inceleyebiliyordu. Onda farklı bir şeyler vardı. Bakışlarının yoğunluğundan ve kendini o kadar hareketsiz tutuşundan daha derin bir şeydi bu. Hayır, bu akşam onda bir hava vardı. Cole'dan ayrıldıktan sonra gömdüğü ruhunun gizli yerlerine fısıldayan bir hava.

Yutkundu ve sonra onun üzerindeki etkisini örtmek için saçlarını omzuna attı, ellerini kalçalarına koydu ve sahip olduğu en hırçın sesle "Peki o zaman, niyetin neydi?" diye sordu. Bu, tüm erkeklerin yüzde doksan dokuzunun onun elinden yemek yemesini sağlayacak bir hareketti.

Adamın ağzının kenarları yavaşça yukarı doğru kalkarak şimdiye kadar gördüğü en sadist gülümsemeye dönüştü. Sonunda konuştuğunda tüyleri diken diken oldu çünkü o anda Fritz'in tüm erkeklerin yüzde doksan dokuzu olmadığını anladı.

"Oh, Kate." Adamın Alman aksanı kadının ürpermesine neden oldu. "Niyetimin ne olduğunu çok iyi biliyorsun."

Yanaklarının ısındığını hissetti. "Hayır." Kollarını kavuşturdu. "Sanırım dün gece niyetinizin bu olmadığını açıkça belirttiniz."

"Ne söyleyeceğimi bildiğinizi varsaydınız ve ben bir şey söyleyemeden kaçtınız. Birbirimizi sevdiğimizi söyleyecektim."

çok fazla içmiştim. Haftanın geri kalanını kesinlikle göz ardı etmeyecektim."

Kalbi hızla çarpmaya başladı. Şüphesiz, önerdiğini düşündüğü şeyi önermiyordu. Ama gerçekten öyle olmasını umuyordu.

"Sanırım," dedi. "Eğer size sunabileceklerimi keşfetmek isterseniz, bunu sizinle yapmaktan mutluluk duyarım."

"Keşfetmek mi?" diye sordu.

"Bunu daha açık ifade etmemi ister misin? Eğer burada olduğun hafta boyunca benim itaatkârım olarak hizmet etmek istiyorsan, bunu yapabiliriz."

Hiçbir şey söylemedi.

"Söyle bana Kate," dedi sonunda sessizliği bozarak. "Beni çekici buluyor musun?"

Mantıksız bir soruydu. Aklı başında hiçbir erkeğin bir kadına sormayacağı türden. Kollarını kavuşturdu ve adamın sorusu hakkında tam olarak ne düşündüğünü belli edecek bir şeyler söylemeye başladı.

Ama bir adım daha yaklaştı, başını salladı ve bir parmağını dudaklarına bastırdı. "Küstahça bir şey söyleyeceksen hiçbir şey söyleme. Cevabını düşünmeni istiyorum. Sana baktığımda ne gördüğümü düşün. Daha hızlı nefes alıyorsun. Yanakların kızarmış. Benim dışımda her yere bakıyorsun. Senden fazla bir şey istemiyorum Kate, ama bana dürüstçe cevap vermeni istiyorum."

"Şey, olay şu ki, ben sadece, oh lanet olsun."

İrkildi. "Bir efendin var mı? Sormadım. Sormalıydım. Özür dilerim."

"Hayır, benim bir ustam yok." Çenesini kaldırdı. "Ve bir tane de istemiyorum."

"Bu anlaşılabilir bir şey," dedi. "Senin efendin olmak gibi bir arzum yok. Ama bu hafta bana hizmet ederken Üstünüz olarak hareket etmeme ne dersiniz? Bu sadece biz oynarken olacak." Kızın sessizliği üzerine sesi düştü. "Sana verebileceğim zevki bir düşünsene."

Çok baştan çıkarılmıştı. Onunla yaşayacağı zevki hayal etmek çok kolaydı. Sadece onunkine bakması yeterliydi.

Parmaklarını. Ya da ağzı. Deneyimli bir ustayla oynamayalı ne kadar olmuştu? Ya da üstüyle? Çok uzun zaman. Cole'dan beri değil.

Ama Fritz odadayken Cole'u kim düşünebilirdi ki? O kadar yakındaydı ki onu hissedebiliyordu. Kıyafetlerinin arasından onun sıcaklığını hissedebiliyordu. Ona dokunmuyordu bile. Ve o sorana kadar da dokunmayacaktı. "Peki ya bu haftadan sonra?" Sonunda sordu. "Sonra ne olacak?"

"O zaman yollarımız ayrılır. Senin üzerinde bir hakkım yok. Ne de senin benim üzerimde. Bir sonraki hafta ne olacağına dair herhangi bir beklentimiz olmadan haftanın tadını çıkarırız."

Üzerindeki oburluktan dolayı neredeyse sarhoş hissediyordu. "Berlin'de olan Berlin'de kalır mı?" diye sordu gülerek ama sesinin ne kadar gergin çıktığını kendisi bile duyabiliyordu.

"Onun gibi bir şey," dedi.

"Hepsi bu mu?" diye sordu. "Tüm söyleyeceğin bu mu?"

Hiçbir şeyi kaçırmayan o soğuk mavi gözleriyle onu izledi. "Evet, öyle," dedi. "Ne olursa olsun sadece ve sadece senin kararın olmasını istiyorum. Ne de olsa evimde bir misafirsin. Hiçbir şekilde burada kalmanız için bunun sizden talep edildiği izlenimini vermek istemem."

Birden ağzı kurudu ve kalbi kulaklarında çarpmaya başladı. Yüzde yüz aklını kaçırmıştı çünkü hiçbir şey söylememiş olsa da kabul edeceğini biliyordu. Ve karşısında duran Fritz de sessiz olsa da bunu biliyordu.

Derin bir nefes aldı ve "Eğer bunu yapmak istediğime karar verirsem, ne zaman başlayacağız?" diye sordu.

"Sadece bir haftalığına buradasın." Sanki hava durumunu tartışıyormuş gibi sakince konuşuyordu. Bunun üzerinde çok fazla durursa oldukça sinir bozucu olurdu. Özellikle de kendini ne kadar sakin hissetmediğini düşünürsek. "Bu gece başlamayı öneriyorum. Kontrol listelerini şimdi değiş tokuş edebilir, akşam yemeğinde tartışabilir ve oradan devam edebiliriz."

"Aman Tanrım. Bunu gerçekten düşünmüştün."

Kısa bir an için adamın gözlerinde bir şey parladı ama o kadar çabuk kayboldu ki kendi kendine her şeyi hayal ettiğini söyledi.

Gölümşedi. "Bu bir evet mi?"

Gölümşemesine karşılık verdi çünkü bu kesinlikle bir evetti. Dizlerinin üzerine çökerken onun bakışlarını üzerinde tuttu. Ona bakmaya devam etti, orada gördüğü arzuyu gizleme zahmetine girmedii

CHAPTER TWO

"Hanımefendi. Hanımefendi." Biri omzuna dokunuyordu. Fritz ortadan kayboldu ve gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bir inilti çıkardı. Artık Berlin'de değil, bir uçaktaydı ve görünüşe bakılırsa uçaktaki son yolcuydu.

Kate ayağa kalkarken hostes kenara çekildi, ekonomi koltuğunda sekiz saat oturmaktan kaynaklanmayan kas ağrıları yüzünden hafifçe yüzünü buruşturdu.

"Sizi uyandırmak zorunda kaldığım için çok üzgünüm. Çok derin uyuyordun ama artık herkesin gemiden inmesi gerekiyor."

"Sorun değil. Anlıyorum."

"Her şeyi aldığınızdan emin olun. İnsanların arkalarında bıraktıkları şeylere şaşıracaksınız."

Hostes konuşmaya devam etti ama Kate onu duymazdan geldi. Yerden önce çantasını aldı. İçinde Fritz'den gelen hediye vardı. Eve dönene kadar açmamasını söylediği hediye. Ne olduğuna karar vermeye çalışırken zihni döndü ve birden kendini uyanık hissetti. Hediye açması çok uzun sürmeyecekti.

Çantasını kaptı. Uçuş boyunca uyumayı planladığı için uçakta yanında taşıdığı tek şey buydu. Kalan havayolu çalışanlarına veda ederek, Fritz'in anıları hâlâ zihninde tazeyken bagaj teslimine doğru yürüdü.

Önceki gece hiç uyumamışlardı. Bunun yerine bir gece daha birbirlerine odaklanmayı tercih etmişlerdi. Gözyaşları düşmek üzereyken gözlerini kırpıştırdı. Ağlamaklı, ağrılı ve parçalanıyormuş gibi mi hissediyordu? Tanrım, yıllar olmuştu.

Böyle acımasız bir düşüş yaşadığından beri. Ama böylesine yoğun bir haftadan sonra bu beklenen bir şeydi.

Üşümediği halde titredi ve birden önümüzdeki iki gün izinli olduğu ve Çarşamba gününe kadar işe dönmeyeceği için şükretti. Gerçeklerle yüzleşmeyi iki gün daha erteleyebilirdi. Gerindi ve önümüzdeki kırk sekiz saatin çoğunu yatakta geçirmeye karar verdi.

Çantasını beklerken ensesi karıncalanmaya başladı. Omurgasını dikleştirdi. Biri onu izliyordu. Lanet olsun. Bu gece bununla uğraşacak gücü yoktu.

Atlıkarıncanın üzerinde beliren çantasını kaptı ve kimin dikkatini çektiğini anlamak için bagaj teslim alanına hızlıca göz gezdirdi. Kendisine doğru ilerleyen tanıdık şekli görünce rahat bir nefes mi alacağını yoksa lanet mi edeceğini bilemedi.

İkisini de yapmadı, sadece onun yaklaşmasını bekledi. "Hey, Cole."

Bir nedenden dolayı ona tuhaf görünüyordu ve "Merhaba Kate," diyene kadar ne olduğunu anlamamıştı. Adam gülümsüyordu. Birlikte olduklarında nadiren gülümserdi ve onu gördüğünde bir şey hissetmeyi beklemese de, biraz depresif hissetti. "Sasha nerede?"

Kahretsin, yeni itaatkârının/kız arkadaşının/sevgilisinin/her neyse onun adını duyunca gülümsemesi daha da büyüdü. Kate daha da kötü hissetti.

"Julie ile gelinlik alışverişi yapıyor. Daniel evlenme teklif etti."

Kate homurdandı. Dünya birbirini seven mutlu insanlarla doluydu. Eve yeterince hızlı gidemiyordu. "Bu harika. Şimdi izin verirseniz eve gitmeye hazırım ve bir taksi bulmam gerekiyor."

"Ben de bu yüzden buradayım." Adam çantasına uzandı ama kadın çantayı ona vermek yerine daha da uzağa çekti.

"Aman Tanrım. Seni aradı, değil mi?" Fritz Cole'u aramış ve onu almasını istemişti. Lanet olsun. Cole'un Fritz'le birlikte oynadıklarından haberi var mıydı?

Cole'un gülümsemesi ilk kez dalgalandı. "Evet. Bir düşünüş yaşıyor olabileceğinizi düşündü ve eve sağ salım döndüğünüzden emin olmak istedi."

Lanet olsun, o yaptı. Başını salladı. Önemli değildi. Gerçekten önemi yoktu. "Ben ne eve gitmek için yardıma ihtiyacı olan bir çocuğum ne de bir sahneden sonra nasıl bırakılacağını bilmeyen acemi bir denizaltıyım."

Kıkırdadı. "Ben de ona böyle söyleyeceğini söylemiştim."

"Cidden gülüyor musun? Bu senin için gerçekten komik mi?"

Ona tekrar baktığında, artık saniyeler önce olduğu gibi mutluluktan uçan aşık bir adam değildi. Onun yerine, birlikte oldukları zamanlardan tanıdığı adama geri dönmüştü.

"Lanet olsun." Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Alt damlanın seni ne kadar kızdırdığını unutmuşum."

Ve bu onu daha da üzdü. "Sasha'nın dünyanın en mükemmel denizaltısı olduğuna eminim. Asla yanlış bir şey söylemez ve asla uygunsuz bir şey yapmaz...."

Daha fazlasını söylemeyi planlamıştı ama Cole üzgün görünüyordu ve sözleri ağzında kaldı.

"Dur." Elini kaldırdı. "Benim hakkımda ne istersen söyleyebilirsin. Adıma istediğin kadar küfredebilir ve en iyi olduğunu düşündüğün kelimeleri kullanabilirsin. Ama Sasha hakkında konuşmayacaksın. Bir, çünkü o benim ve ben öyle dedim ve iki, çünkü o sana hiçbir şey yapmadı."

Sözleri kızın üzerinde buz gibiydi. "Cole, çok üzgünüm."

Başını salladı ama sorun olmadığını söylemedi. Söylemezdi de çünkü değildi. "Bu senin tek çantan mı?"

Başıyla onayladı. Bu sefer adam elini uzattığında, kadın ona uzattı.

"Hadi buradan gidelim," dedi.

Kadın hiçbir şey söylemedi ama adam arabasına doğru ilerlerken onun arkasından gitti. Havaalanı arazisinden çıkana kadar kimse konuşmadı.

"Alt damlanın beni bir sürtüğe dönüştürdüğünü fark etmemiştim," dedi.

"Sana asla sürtük demedim."

"Ama öyleydim. Ve yaptığım şeyi söylememeliydim." Başını salladı. "Hayır, söylememeliydin."

"Sanırım düşüşten düşündüğümünden daha fazla etkilenmişim."

"Şu anda tek başına olmak senin için sorun olur mu?"

Pencereden dışarı baktı. "Bunu atlatmamı sağlayan tek şey bu. Planım yatakta kalmak, dondurma yemek ve uyumak. En azından bir ya da iki gün."

Hâlâ eskisi gibi kıkırdamıyordu. "İşe ne zaman dönüyorsun?"

"Çarşambaya kadar olmaz."

"Neden Sasha ve benimle akşam yemeği yemiyorsun?"

Kız ona baktı ama adam tamamen ciddi görünüyordu. "Bu hafta yapamam ama belki hafta sonu ya da gelecek hafta bir ara?"

Çarşamba günü BDSM grubu için kulüp üzerinde çalışmaya başlayacağını bildiğine karar verdi. Grubun itaatkârlarıyla buluşmak için şimdiden bir plan yapmıştı. Açıkçası, geçen haftanın muhasebesini yapmak ve iş için doğru zihin yapısına kavuşmak için biraz dinlenmek istiyordu. Eski sevgilisi ve onun gerçek aşkıyla akşam yemeği yemenin bunu sağlayacağı şüpheliydi.

Ona akşam yemeği için ikisinin de iyi olacağını söyledi ama evine giden yolun geri kalanında başka bir şey konuşmadılar. Oraya vardıklarında, Cole'a onu içeri götürmek zorunda olmadığını söyledi. Ama tabii ki Cole, Cole olduğu için bundan hoşlanmadı ve yine de onu içeri aldı.

Eski sevgilisinin yeni evinde olması çok garipti. Birlikte yaşadıkları eve kıyasla ne kadar farklı olduğunun farkındaydı. Sadece ona doğru baktığında, onun da kendisi kadar huzursuz olduğu belliydi.

"Önümde uzun bir yol var," dedi sonunda. "İyi olduğundan eminsen yola çıkıyorum."

"Evet. Ben iyiyim. Akşam yemeğini sana haber veririm."

Cole gittikten sonra rahatlayacağını düşünmüştü ama öyle olmadığı ortaya çıktı. Çünkü o gittiğinde yalnız kalmıştı. Ve yalnız kaldığında tek düşündüğü Fritz'di.

~~~~~

Cole aradığında Fritz eşyalarını toplamayı yeni bitirmişti. "O iyi mi?" diye sordu merhaba demek yerine.

Cole iç çekti. "Dinle dostum. Uzun zamandır iyi bir arkadaşsın ama bunu tekrar yapmamı isteme."

"O..." Cümlelerin geri kalanını söyleyemedi. "O iyi. Ya da Kate'in alt damla."

Fritz gözlerini kapattı, kısa bir süre önce ona attığı kezzabı hatırladı. "Gerçekten kızgın mıydı?"

"Onun öfkesiyle gayet iyi başa çıkabilirim. Beni rahatsız eden şey, sanırım ona Delaware kulübünün müteahhidi olduğunuzu ve hafta sonundan önce onunla görüşeceğinizi söylememiş olmanız."

"Ne zaman işimden ya da haftamızın dışındaki hayattan bahsetmeye çalışsam, bana bunları konuşmamaya karar verdiğimizi hatırlatırdı."

"Senin açımdan kötü bir planlama."

~~~~~

Yatağında bağdaş kurarak oturan Kate, havaalanında ayrılımlarından kısa bir süre önce Fritz'in eline tutuşturduğu hediye'nin açık kutusuna baktı. Bir topuğunu saygıyla kaldırdı ve hatırlayarak şaşkınlıkla baktı.

Yemek yedikten ve kontrol listelerini tartıştıktan sonra Fritz Kate'e birlikte yürüyüşe çıkmayı teklif etti. Bunun birbirlerini tanımaları için bir yol olduğunu söylemişti ama Kate onun aklında başka bir fikir olduğunu hissediyordu. Göz ucuyla ona bakmaktan kendini alamıyor, onunla ne yapmayı kabul ettiğini düşünüyordu. Sonuç olarak, onun yaptığı her hareket Kate'in hislerini artırıyor ve eninde sonunda ne yapacaklarını düşünmesine neden oluyordu.

Öte yandan, şu an için sadece yürümekten ve konuşmaktan memnun görünüyordu. İtiraf etmeliydi ki onu daha yakından tanımak hoşuna gitmişti. En sevdiği yemekleri, boş zamanlarında ne yapmaktan hoşlandığını, hangi kitapları okuduğunu ve hangi filmlerden hoşlandığını sordu. Bu sadece tek yönlü bir konuşma değildi, çünkü o da ona aynı şeyleri sordu.

Güneş batmaya başladığında alçak bir taş çitin önüne geldiler. Fritz oturdu ve ona katılmasını işaret etti.

"Tamam," dedi, kadın oturduğunda. "Bir sorum daha var. Bana yaptığınız bir şeyi söyleyin, o kadar karakter dışı, tuhaftı ki."

Düşünürken gözlerini kapattı ve başını arkaya attı. Tuhaf bir insan olduğundan emin değildi. Kendisini her zaman açık sözlü, kararlı bir insan olarak görmüştü. Ama o anda yanından bir kadın geçti ve kaldırımından indiğinde Kate kadının ayakkabılarının kırmızı tabanlarını gördü.

"Biliyorum," dedi.

"Anlat bana."

Kadının topuklu ayakkabılarını işaret etti. "Şunları görüyor musun?"

Yere baktı. "Ah, evet. Bunlar oldukça pahalı sanırım."

Kate güldü. "Öyle de denebilir. Genellikle çifti bin dolardan başlıyor ama bazen altı ya da yedi yüz dolara kadar düşebiliyor."

"O kadar alçak ki," diye mırıldandı.

"Üniversitedeyken bir çift istediğime karar verdim. Mimarlık okulundan mezun olduktan sonra bir çift alacağıma dair kendimle bir anlaşma yaptım. Mezun olduktan sonra etrafa bakındım ve alışveriş yapıp en iyi fiyatı bulduğum için çok akıllı olduğumu düşündüm. İnternette sipariş ettim ve neredeyse postaneyi takip ettim. Sonunda kutu geldi ve açmak için yatak odama taşıdım. Çok heyecanlanmıştım." İç çekti. "Kağıdı kaldırdığımı ve kutunun içinde dünyanın gelmiş geçmiş en kötü ayakkabı sahtesini bulduğumu bugün bile hatırlıyorum."

"Olamaz. Kate." dedi.

"400 dolar boşa gitti." "Dört yüz mü?"

"Evet. Unutmayın, bu bir mağazada satılabilecek fiyattan epeyce daha ucuzdu."

"Paranızı geri aldınız mı?"

"Hayır, yapmadım. Denemedim bile. Ve bugün hala onları saklıyorum. Bir şey gerçek olamayacak kadar iyi görüldüğünde, çoğu zaman gerçek olduğunu hatırlatmak için saklıyorum."

"Kendine hiç yasal bir çift aldın mı?"

Kendi çiftini giyerek yanlarından geçen kadın neredeyse görülemeyecek kadar uzaktaydı. "Hayır," dedi Kate. "Ben yapmadım."

Kutunun dibinde bir not vardı. Merakla notu kaldırdı ve hemen Fritz'in el yazısını tanıdı.

Kate,

Yıllar önce yaptığın bir hata için kendini yeterince cezalandırdığına inanıyorum. Bunlara sahip olmanı ve bunları taktığında, istediğini isteyecek kadar cesur olduğun haftayı hatırlamanı istiyorum.

Sıradanlıktan daha fazlası için yaratıldınız.
Sıra dışılıktan daha azına razı olmayın.

Sevgil
er,
Fritz

Notu burnuna götürdü ve onun gibi koktuğunu fark edince iç çekti.

"Özür dilerim, Fritz," diye fısıldadı. Yarın bavullarını boşaltacak ve hayatındaki yeni aşamaya hazırlanacaktı. İtaatkâr olmak harikaydı ama artık hayatını seksin belirlemesine izin vermeyi bırakmasının zamanı gelmişti.

Ama ayakkabıları saklayacaktı. Bir zamanlar kim olduğunu hatırlatması için.

CHAPTER THREE

Üç gün sonra, Çarşamba akşamı, Nathaniel ve Abby'nin evinin zilini çalarken kalbi küt küt atıyordu. Aptalca davranıyordu. Öyle olduğunu biliyordu. Ama yine de.

Kapı açıldı ve Abby olması gereken muhteşem bir esmer kapı aralığında durdu.

"Merhaba." Kate elini uzattı. "Ben Kate."

"Merhaba Kate." Abby elini sıktı ve ona kocaman bir gülümseme verdi, ama Kate'i baştan aşağı süzüp her ayrıntısını incelemekten önce değil. "Ben Abby. İçeri gelsene. Herkes oturma odasında."

"Teşekkür ederim." Kate, Abby'yi içeri kadar takip etti ve eve aval aval bakmamaya çalıştı. Antikalardan paha biçilmez sanat eserlerine, saatlerce bakabilirdi. "Çok güzel bir ev."

"Teşekkürler." Abby aceleyle koridordan aşağı indi. Kate iç çekmemeye çalıştı. Belki başka bir ziyaretinde bakacak zamanı olurdu.

Abby ikisini de bir oturma odasına götürdü ve tahminine göre itaatkâr olan bir avuç kadın onları bekliyordu.

"Bu Lynne Ryder," dedi Abby ve onu köşede oturan genç bir kadının yanına götürdü. Yüzünde meraklı bir ifade vardı, ama şimdi etrafına baktığına göre herkes bakıyordu.

"Merhaba Lynne. Kate Herrington."

Kate daha sonra Julie'ye merhaba dedi ve onu tebrik etti. Daniel'in itaatkârı olumlu bir şekilde parladı. Aşk ona çok yakışmıştı. Daniel aslında bir gece önce onu aramış ve bu gece kendisi ve Julie ile akşam yemeği yemek için evine gelmesini istemişti. Bu canlı çiftle vakit geçirmeyi dört gözle bekliyordu.

Julie'nin yanında Dena durmuş, bir bebeği sallıyordu. "Selam Kate," dedi muhteşem sarışın. "Sana sarılamadığım için üzgünüm."

Kate uyuyan bebeği görebilmek için parmak uçlarında yükselmek zorunda kaldı. "Dena, çok güzel bir kız. Sen ve Jeff çok mutlu olmalısınız."

"Öyleyiz." Dena kızının yanağını okşadı.

Kate odadaki son kişiye döndü. Aşk birine çok yakışıyordu. Cole yüzünden Sasha'yı kıskanmıyordu. Hayır, onun sakinliğini, huzurlu ruhunu ve mutluluk veren memnuniyetini kıskanıyordu.

Sasha'nın önünde durdu ve kollarını uzattı. Sasha gülerek ayağa kalktı ve birbirlerine sarıldılar.

"Eninde sonunda kafasını kışından çıkaracağını biliyordum," dedi Kate. "Peki o tasma...?"

Sasha kızardı ve ailesinin mücevher koleksiyonundan bir parçaya çok benzeyen bir şeyi parmakladı. "Evet. Yıllardır onun ailesindeydi."

"Sizin adınıza çok mutluyum çocuklar." Kate sesinin gerçek düşüncelerini ele vermemesini umuyordu. Cole'la birlikte olmak istemese de, sekiz yıldır onunla birlikte olmasına rağmen Cole'un ona böyle bir şey teklif etmemiş olması canını acıtıyordu.

Kendi kendine bunun önemli olmadığını ve Wilmington'a arkadaş edinmek için değil, bir iş yapmak için geldiğini söyledi. Oturup üzerinden geçmek istediği kâğıtları çıkardığında kendini daha sakin hissediyordu.

Çoğunlukla, grubun itaatkârları canlı bir gruptu. Kate onlara çıplak bir taslak göstererek ve herkesin dahil edilmesi muhtemel şeyler hakkında fikirlerini sorarak başladı.

Bunlardan birkaçı onu şaşırttı. Lynne, grup tarafından onaylanmış kitap ve videoların bulunduğu bir kaynak odası önerdi. Julie, grubun sosyal etkinliklerine ev sahipliği yapacak geniş bir ortak oda önerdi.

Kimsenin ekleyecek başka bir şeyi kalmadığında Kate, "Bunların hepsi harika," dedi.

"Kate," dedi Abby. "Eğer buradayken bir kulübe katılmak istersen, bu gruba katılabilirsin. Eğer bu senin için çok garipse, Nathaniel ve ben seni New York kulübümüze önerebiliriz."

Aklı her iki seçeneğe de yatmıyordu ama herkes bu kadar iyi davranmışken Abby'yi geri çevirmekten nefret ediyordu. Neredeyse ona teşekkür edecek ve bir daha asla devam etmeyeceğini söyleyecekti. Gerçeği söylemeye karar vererek, "Teşekkürler," dedi. "Ama artık o hayat tarzında değilim."

Onu tam bir sessizlik karşıladı. Sonunda Sasha sordu, "Ne? Neden olmasın?"

"Bunun bana göre olmadığına karar verdim." Bunu ilk kez yüksek sesle söylemişti ve kafasının içinde daha iyi ses çıkardığını fark etti.

"Böyle kapatabildiğini bilmiyordum," dedi Sasha ve Kate cevap vermedi çünkü kapatamayacağından oldukça emindi.

Bacak bacak üstüne attı. Kahretsin, bu çok garipti. "Güzel ayakkabılar," dedi Abby.

Onları ilk kez giyiyordu ve bu sabah giydiğinde bacaklarının harika göründüğünü düşündüğünü hatırlıyordu. Şimdi az önce yaptığı konuşmadan sonra tek hatırlayabildiği Fritz'in notuydu.

Sıradanlıktan daha fazlası için yaratıldınız. Sıra dışılıktan daha azına razı olmayın.

"Teşekkürler," dedi usulca. "Onlar bir hediye idi."

"Vay canına," dedi Julie onlara bakarak. "Noel, doğum günü ve yıldönümü bir araya gelmiş gibi."

"Hediye nin çok özel bir zamanın hatırlatıcısı olduğunu söyleyelim." Kate gerisini söylemedi, ona her zaman inanılmaz bir haftayı hatırlatacaklarını söyledi. İtaatkâr olarak geçirdiği son haftayı. Yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi. Ve şimdi farklı bir kadınsın. Bunu kabullen ve arkana bakma. "Sanırım ihtiyacım olan her şey bu kadardı. Bana ihtiyacınız olursa ya da sorunuz olursa numaram sizde var."

Birdenbire evden yeterince hızlı çıkamaz oldu.

~~~~~

"Hey, Kate," dedi Daniel, o akşamın ilerleyen saatlerinde. "İçeri gelsene. Julie yakında inecek."

"Teşekkürler." Daniel'ın muhteşem evinin içine ve oturma odasına götürülmesine izin verdi. Bir masaya doğru yürüdü.

Büfe, bir şişe şarap uzattı ve kaşlarını kaldırdı. Kadın başıyla onayladı ve bir dakika geçmeden adam kadının eline bir kadeh kırmızı şarap tutuşturdu.

"Tebrik etmek gerektiğini duydum." Kadehini kadeh kaldırmak için kaldırdı. "Sana ve Julie'ye."

"Buna içerim," dedi ve kadehlerini tokuşturdu.

"Birinin seni dürüst bir adam yapacağına inanamıyorum," diye alay etti.

"Değil mi? Birkaç yıl önce, Cole ile koridorda yürüyeceğinize bahse girerdim." Başını salladı.

"Hayat komiktir." Şöminenin üzerindeki bir resim dikkatini çekti. Bir çeşit grup resmiydi bu. Cole ve Sasha odak noktasıydı ama Nathaniel ve Abby de Daniel ve Julie gibi onların yanında duruyordu. Ama arkada...

Fotoğrafı indirdi ve kalbi iki kez çarptı. "Bu Fritz mi?"

"Evet. Bu geçtiğimiz yaz çekildi. Fritz, Cole ve Sasha'nın tasma takma töreninde konuşmuştu."

Sasha öğleden sonra Cole'un ona aile kolyesini verdiğini söylerken bunu kastediyor olmalıydı. Kate, Fritz'in orada olacağını düşünmemişti bile. Sadece bir resimde bile olsa onu tekrar gördüğünde vücudunun vereceği tepkiyi de tahmin edememişti.

Ciddi bir ifade takınmıştı, ama yine de çoğu ifadesi öyleydi. Fotoğrafı çeken kişiye dikkatle bakıyordu. O kadar ki, sanki doğrudan ona bakıyormuş gibi hissetti. Yeterince konsantre olursa onu duyabileceğine yemin edebilirdi.

"Beni duymadın mı?" diye sordu, kadın emrine itaat etmek için hareket etmeyince. Sesi alçak ve tehlikeliydi ama başı eğik olduğu için gözlerini göremiyordu.

"Sizi duydum efendim," dedi çünkü bu doğru olsa da onu test etmek istiyordu. Cole'u terk ettikten sonra edindiği bir alışkanlıktı bu. Birlikte oynadığı her Dom'u nasıl tepki vereceklerini görmek için daima zorlardı. Erkekleri oğlanlardan ayırmanın kolay bir yoluydu bu. Sadece mantıklı gelmişti.

dakikalar önce. Şimdi, Fritz'e bunu yapmamış olmayı dileyeceğini hissediyordu.

Birdenbire saçına bir darbe geldi ve kendini buz gibi iki mavi göze bakarken buldu. "Sana bana nasıl hitap etmeni söylemiştim?"

Hay sikeyim. Bunu bilerek yapmamıştım. "Herr Brose."

"Beni test mi ediyorsunuz?"

Başını çevirmek istedi ama bir şey ona bunu yapmamasını söyledi. "İlk seferinde. İkincisinde değil."

Gülümsedi ama bu ilk geldiği zamanki dostça gülümseme değildi. Hayır. Bu gülümseme kötü niyetle doluydu. "O zaman geçtiğime emin olsam iyi olur."

"Hey, Kate."

Kate başını kaldırdığında Julie'nin odaya girdiğini gördü. Daniel ona bir kadeh şarap doldurdu.

"Hey, Julie." Resmi şöminenin üzerine geri koydu ama Julie görmeden önce değil. Yüzünde anlayışa çok benzeyen bir ifade belirdi. Yine de bunun nasıl olabileceğinden emin değildi.

"Ona sordun mu?" Julie başını kaldırıp Daniel'a baktı. "Hayır," dedi Daniel. "Daha yeni geldi."

Kate ikisinden birinin devam etmesini bekledi, çiftin muhtemelen ne bilmek isteyebileceğini biraz merak ediyordu.

Daniel saatine baktı. "Yemek hazır olmadan önce vaktimiz var. Şuraya oturalım." Herkes oturduğunda Daniel Kate'e baktı. "Julie bana buradayken uzun süreli bir otelde kalacağınızı söyledi."

Başını salladı. Genelde evindeki ofisinde çalışırdı ama orası Wilmington'a arabayla birkaç saat uzaklıktaydı. "Nathaniel uzun bir süre Wilmington'da kalmamın sakıncası olup olmadığını sordu. Ona hayır dedim, eğer otel masraflarını karşılayacaksam olmaz."

"Anlıyorum." Daniel Julie'ye baktı. "Otel çok kişiliksiz görünüyor. Özellikle de arkadaşlarınızla çalıştığınız için. Size konukevini önermek istiyoruz. Nathaniel'den ücret bile almayacağım."

Misafirhane mi? Oturma odasının arka tarafındaki pencereden dışarı baktı, burada ayrı evin sadece küçük bir kısmı görülebiliyordu. Oraya en son gittiğinde Cole orada yaşıyordu. Ama kısa süre önce otuz mil ötede bir ev satın almıştı.

"Kimse kullanmıyor," dedi onun dile getirilmeyen sorusuna cevap olarak. "Cole ve Sasha önümüzdeki birkaç oyun partisine ev sahipliği yapacaklar ve daha sonra yeni kulüp hazır olana kadar Nathaniel ve Abby devralacak. Garajda bazı oyun ekipmanları var ama bu sizi rahatsız etmiyorsa..."

Soruyu cevapsız bıraktı. Hayır, diye düşündü kendi kendine, bu onu rahatsız etmezdi. Ne de olsa artık yaşam tarzının içinde bile değildi. Misafirhane otelden çok daha rahat olacaktı. Daniel ve Julie'nin yakınlarda olacağından bahsetmeye gerek bile yoktu. Daniel'ı her zaman sevmiş ve onu nazik ve alçakgönüllü bulmuştu. Julie de aynı kişiliği paylaşıyor gibiydi ve Kate onu daha yakından tanımak için sabırsızlanıyordu.

"Rahatsız etmeyeceğinden emin misiniz?" diye sordu karşısında oturan çifte.

"Beni rahatsız edecek tek şey, koca bir evim boş dururken senin bir otelde olduğunu bilmektir."

"Tamam," dedi. "Kolumu büktün. Bu hafta sonu taşınacağım. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Dizlerini tokatladı ve ayağa kalktı. "Akşam yemeği hazır olmalı. Başka aç olan var mı?"

~~~~~

Fritz'in o gece rüyalarına girmesi onu şaşırtmamıştı. Bilinçaltının, akşamın erken saatlerinde hayalinin bittiği yerden devam etmesi de şaşırtıcı değildi.

Kahretsin, ama o bir aptaldı.

Gidip onu test etmeliydi. Onu zorlamalıydı. Cole'un ona Fritz'in sert ve boyun eğmeyen bir Dominant olduğunu söylemiş olması yeterli olmalıydı. Ama hayır....

Birlikte ilk sahnelerine hazırlanırken, yılların deneyimiyle gurur duyuyordu. Elbette varsayım, muhtemelen her zaman

deneyimli itaatkârlar, ama onun aklını başından almak niyetindeydi.

Kadın homurdandı. Evet, onun aklını başından almıştı. Sadece iyi anlamda değil.

Elini saçlarına gömmüş, hâlâ ona bakıyordu. Ona ayağa kalkmasını ve soyunmasını söylediğinde neden hemen hareket etmemişti? Ama adamın yumruğu saçlarında sıkışmıştı ve artık düşünemiyordu.

"Ayağa kalk ve soyun," dedi tekrar, Alman aksanı sesini daha da tehditkâr kılıyordu. "Bu sefer bunu tereddüt etmeden yapmanızı şiddetle tavsiye ederim."

Adam kızın saçını bıraktı ve kız neredeyse düşüyordu. Neyse ki ayağa kalkmayı başardı. Bir gün önce, kız onun önünde havluyla durduğunda, adam tam bir centilmen olmuş, gözlerini bir kez bile kızın boynundan aşağı indirmemişti.

Şimdi kollarını kavuşturmuş duruyordu ve özgürce onun tüm vücuduna yukarıdan aşağıya bakıyordu.

Sadece bir elbise ve iç çamaşırı giymişti. Kısa bir süre içinde onun önünde çıplak kalmıştı. Adam hâlâ kollarını kavuşturmuş öylece duruyordu. İzliyordu.

"Bile bile itaatsizlik etmeyi seçmiş olman ne yazık," dedi. "Akşamı vücudunu şehvetli bir şekilde keşfederek geçirmeyi planlamıştım. Hangi dokunuşun sana en çok zevk verdiğini öğrenecektim. Bu gece seninle ilgili olacaktı. Seni en az üç kez boşaltmayı planlamıştım. Önce parmaklarımla, sonra dilimle ve üçüncü kez boşalmanı nasıl planladığımı sanıyorsun?"

Ne istediği çok açıktı. Pantolonunun önünde büyüyen çadır bu konuda hiçbir şüpheye yer bırakmıyordu. Büyüklüğü onunla alay ediyordu. Evet, bir buçuk aptallık etmişti. Fritz'i hiç çıplak görmemişti ama parmakları onu giysilerinin her bir parçasından soymak için kaşınıyordu. "Aletinizi kullanmayı planladığınızı varsayıyorum, Herr Brose."

"Doğru. Ne yazık ki bu gece parmaklarımı, dilimi ya da sikimi alamayacaksınız." Ona doğru yaklaştı. "Çok yazık. Bütün gün onu elime almayı düşünmüştüm.

senin bedeninin. Şimdi yarına kadar bekleme ve seni hâlâ istediğimi umman gerekecek."

Sözleri istediği etkiyi yarattı ve kız bunları hayal edebileceğinden daha derinden hissetti. Örneğin bir şaplak bir ya da iki an için canını yakabilirdi, ancak çoğunlukla oldukça hızlı bir şekilde biterdi. Gecenin geri kalanında adamın az önce söylediklerinden başka bir şey düşüneceğinden pek şüphesi yoktu. İtaatkar olarak son gecelerinden birini böyle geçirmek istemezdi.

Ama işini bitirmeye yaklaşmamıştı bile. "Belki de bedenimi öğrenmeni sağlamalıyım. Sanırım bu adil olur. Ayrıca haftanın geri kalanı için de bir faydası olur. Tercihlerimi zaten biliyor olman bizim için iyi olur."

Birdenbire geceye bir umut ışığı doğdu. Adam ona dokunmayabilirdi ama kadın ona dokunabilirdi. Ona zevk verebilirdi. Birçok açıdan bunu daha çok seviyordu.

"Bundan hoşlanacağımı biliyorum," diye devam etti. "Dizlerinin üstünde. Beni okşaman. Nasıl dokunulmaktan hoşlandığımı öğrenmek. İki elinle beni yumruklamak. Gözlerini benimkilerden ayırma, beni ağzına almak için işaret vermemi bekle."

Evet. Bu çok hoşuna giderdi. Bunu düşündükçe dudaklarını daha çok yalamak istiyordu. Yalamadı ama vücut dilindeki bir şey onu ele vermiş olmalıydı çünkü şeytani gülümsemesi geri gelmişti.

"Ama bu sizin çok hoşunuza gider," dedi. "Bu yüzden ne yazık ki bunu da yapmayacağız. Bunun yerine, tam orada duracak ve benim kendimi boşaltmamı izleyeceksin."

Bunu yapmak istemedi. Başka zaman olsa, muhtemelen onun boşalmasını izlemek hoşuna giderdi. Bir erkeğin kendi kendine zevk vermesine tanık olmanın tamamen baştan çıkarıcı bir yanı vardı. Ama bu, onu kendisine dokunmaya layık bulmadığı için bir ceza olarak görüldüğünde? Bu konuda baştan çıkarıcı bir şey bulmak zordu.

"Diz çök," dedi ve kadın hemen dizlerinin üzerine çöktü. "İzle."

Birkaç saniye içinde pantolonunu indirmiş ve sikini eline almıştı. Adamın kendini yumruklamasını, gözlerini konsantrasyonla kapatmasını büyülenmiş bir halde izledi. Kollarının üst kısmındaki kasların esneme şekli? Vay canına. Bu sert kasların onun zevki için çalıştığını hayal ederek tahrik oldu ve rahatsız oldu.

Adamın sikini pek göremiyordu ama sorun değildi. Elllerinde ve ağzında nasıl hissedeceğini hayal edebilecek kadar görüyordu. Ve her ne kadar görmemeye çalışsa da, içinde nasıl hissedeceğini, onu nasıl dolduracağını, içine girerken sertçe itişini çok net bir şekilde hayal edebiliyordu. O kendini tatmin ederken tahrik olacağını tahmin etmemişti ama lanet olsun ki kendini ıslanmış bulmadı.

"Kımıldama," dedi.

Kıpırdamadan durdu ama adamın oraya nişan alacağını varsayarak ağzını açtı.

Bunun yerine, gözlerini açtı, çok seksi bir homurtu çıkardı ve göğsünün her yerine boşaldı. Meme uçları onu hissettiğinde çakıllaştı ama şok içinde ağzını kapattı.

"Bu gece hak ettiğin tek şey bu. Belki hafta sonuna kadar yutkunacak kadar değerli olursun," dedi ve sesi hiç de soluk soluğa değildi. Sanki kızın üzerine buzlu su dökmüş gibiydi. Birdenbire hiç de heyecanlanmamıştı.

Kendini tekrar pantolonunun içine soktu. "Ben duş alacağım ve sen de ben gelip seni kovana kadar tam bu noktada duracak, kötü seçiminin sana neye mal olduğunu düşüneceksin. Sonra doğruca yatağa gideceksin ve belki de sabah uyandığında, hala serbest bırakılmamın kalıntılarıyla kaplı olduğunda, davranmanın senin yararına olduğuna karar vereceksin."

~~~~~

Cuma sabahı Fritz, Luke DeVane'in ofisinde Luke ve Nathaniel ile birlikte oturuyordu. Bir esnemeyi bastırdı. Wilmington'a daha bir gün önce gelmişti ve gecenin yarısını jet lag yüzünden ayakta geçirdiği ve Kate'i düşünmekten uyuyamadığı için olması gerektiği kadar dinlenmiş değildi.

"Kate Herrington bir saat içinde burada olacak," dedi Luke. "Projenin mimarı o."

Nathaniel, Kate'i ne kadar iyi tanıdığının farkında olduğuna dair Fritz'in aklında hiçbir şüphe bırakmayan bir sırtısla, "Oh, kim olduğunu biliyor," dedi.

"Onunla daha önce çalıştınız mı?" Luke sordu ve ardından cevap beklemeden ekledi, "Ana tarafların iyi bir uyum içinde olması her zaman bir artıdır."

"Kate ve ben profesyonel olarak hiç birlikte çalışmadık. Uyumumuz daha kişisel bir seviyeden geliyor."

"Bana mimarımı becermediğini söyle," dedi Luke, hiç eğlenmemiştir.

"Yapabilirim," dedi Fritz. "Ama sanırım üçümüz de bunun yalan olacağını biliyoruz."

"Bundan hoşlanmıyorum." Luke içini çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Cole ikinizi de tavsiye ettiğine göre, kişisel ilişkinizi açıklamış olması gerekirdi. Ama bu senin sorunun değil, onunla bu konuyu daha sonra konuşacağım."

"Cole bilmiyordu." Eğer işler kötü giderse, Fritz suçun Cole'un üzerine kalmasını istemiyordu. "Ve eğer Kate geldiğinde onunla özel olarak konuşmama izin vererseniz, ikimizin birlikte çalışmasının bir sorun olmayacağına söz veriyorum."

Luke bir şeyler söylemeye başladı ama Nathaniel başını salladı. Dışarıda bir arabanın kapısı çarptı ve Luke saatine baktı. "Erken gelmiş."

Nathaniel ayağa kalktı ve ofiste dışarıya açılan bir kapıyı işaret etti. "Fritz, eğer dışarı çıkıp onunla buluşmak için o kapıyı kullanmak istersen, Luke ve ben kulübe gireceğiz. Konuştuktan sonra bizi almaya gelebilirsin."

"Neden herkes gibi onun da ana kapıdan girmesini beklemiyoruz?" Fritz sordu.

Nathaniel ona sanki kanatları ve kuyruğu çıkmış gibi baktı. "Abby'ye göre artık yaşam tarzına uygun değil. Bunun onu daha rahat ettireceğini düşündüm."

"Kahretsin," dedi Luke, ama Fritz çoğunlukla Nathaniel'in sözlerini anlamaya çalışırken kendinden geçmişti. "O bir tasarım yapıyor

BDSM kulübü. Eğer birinden geçemiyorsa, bunun işe yarayacağına dair şüphelerim var."

"Seni hiç bu kadar huysuz görmemiştim," dedi Nathaniel iş ortağına. "Bu sabah derdin ne senin?"

Luke içini çekti ve elini saçlarında gezdirdi. "Özür dilerim. Meagan bu sabah adet görmeye başladı. Birkaç gün gecikti ve kötü bir zamanlama olsa da sanırım hamile kalmasını gerçekten istiyordum."

"Endişelenmeyin," dedi Nathaniel. "Anlıyorum. Ve hayır, bence Kate ön kapıyı kullanmalı, Fritz'in onun artık yaşam tarzında olmadığını bilip bilmediğini görmek istedim. Yüz ifadesinden anladığım kadarıyla hiçbir fikri yoktu."

Ama Fritz Nathaniel'e cevap vermeyecekti. Onun kendi soruları vardı. Kate yaşam tarzında değil miydi? Ne zamandan beri? Geçen haftadan beri mi? Ve bunun ötesinde, ona bir şey yapmış olmasından ve geçen haftaya dayanarak artık itaatkâr olarak tanımlanmadığına karar vermiş olmasından korkuyordu.

Nathaniel ayağa kalktı. "Fritz, Luke ve ben bu kapının dışına çıkacağız, böylece Kate'le ön tarafta buluşabilir ve onu içeri alabilirsiniz. Hepimizin buluşması için hazır olduğunuzda birimize mesaj atmanız yeterli."

Fritz, kulübe açılan ofis kapısından çıkmadan önce iki adam gidene kadar bekledi. Ön tarafa doğru yürüdü ve Kate'in Luke'un yöneticisiyle konuştuğunu gördü.

Birkaç saniye boyunca durdu ve ona baktı. Üzerine tam oturan bir iş kıyafeti giymişti. Saçları düzgünce arkaya toplanmıştı, ancak bu tarzın onun için biraz fazla sert göründüğünü düşündü. Yere baktı ve ona aldığı ayakkabıları giydiğini görünce gülümsemekten kendini alamadı.

Sanki birinin baktığını hissetmiş gibi başını kaldırıp ona doğru döndü ve aynı anda yönetici kapıdan Luke ve Nathaniel'in bulunduğu yere doğru ilerledi. Kate gülümsüyordu ama onu tanıyınca gülümsemesi tamamen kayboldu.

"Merhaba Kate," diyebildi. "Güzel ayakkabılar."

CHAPTER FOUR

Kate, Luke'un kulübünün ortasında dudaklarını hafifçe aralayarak durduğunun farkındaydı ama cidden, Fritz neden buradaydı? Oyun için giyinmemiştir ama giyinmiş olsa bile kulüp öğleden sonraya kadar açılmayacaktı.

Etrafına bakındı ama başka kimseyi göremedi. Ona sorunlu denizaltılarla çalıştığını söylemişti. Şimdi birini mi bekliyordu? Hiçbir şey ayarlanmamışken bu pek mümkün görünmüyordu ama neden...?

O zaman anladı. Adam müteahhitti ve Cole'un arkadaşıydı.

Fritz öne doğru bir adım atıp elini uzattığında başını salladı ve geri çekildi. "Aman Tanrım," dedi. "Yeni kulübün müteahhidi sizsiniz."

Kaşlarını çatı ama inkâr etmedi.

"Bana söylemediğine inanamıyorum." Adam ilerlemeyi bıraktığından beri yerinde duruyordu. "Bir hafta boyunca senin evinde yaşadım ve sen bundan hiç bahsetmedin mi?"

"Kate," dedi Kate'in hoşuna gitmeyen sakinleştirici bir sesle. "Ne zaman bu konuyu açmaya çalışsam beni susturuyorsun."

"Hayır, yapmadım..." ama sonra yaptığını fark etti. Adamın birkaç kez bir sonraki haftadan bahsetmeye çalıştığını hatırladı. Ve onun da söylediği gibi, her seferinde "Şu andan başka bir şey hakkında konuşmayacağımıza söz vermiştik" diyordu.

"Tamam, haklısın. Bunu inkâr edemem," dedi sonunda. "Ama yine de bana söylemenin bir yolunu bulabilirdin diye düşünüyorum."

Derin bir nefes aldı. "O zaman bana mantıklı gelmişti ama şimdi bu olaydan biraz uzaklaştım."

durum, sana katılıyorum."

Adamın kendisiyle tartışmasına hazırlıklı olduğu için, onunla aynı fikirde olduğunda bir an donakaldı.

Kıkırdadı. "İster inanın ister inanmayın, hatalı olduğumu kabul etmekte zorlanmıyorum." "Özellikle de çok nadiren olduğu için." diye devam ettiğinde ne kadar etkilendiğini söylemek dilinin ucundaydı.

Hiçbir şey söylemedi, bunun yerine kollarını kavuşturdu ve ona ters ters baktı. Adam bir adım daha yaklaştı ve ona gülümsemeye devam etti.

"Kate," dedi, sert aksanı, ona ismiyle seslendiği diğer zamanları hatırladıkça tüylerini diken diken ediyordu. "İkimizin de bir kez daha aynı şehirde olmasını umuyordum..."

Gözlerini ona dikti. Elbette, Berlin'de kaldıkları yerden devam etmelerini - beyni kelimeleri bulmakta zorlanıyordu - önermeyecekti, değil mi?

Konuşmanın gidişatından duyduğu hoşnutsuzluğu hissetmiş olmalıydı, çünkü aniden konuyla ilgili düşünce zincirine devam etmekte tereddüt eder gibi göründü.

"Evet?" İfadesini tamamlamaması için ona herhangi bir şans vermek istemeyerek sordu.

"Ben de tam ben göletin bu tarafındayken bir araya gelmek istersen haber ver diyecektim."

Kadın homurdandı. "Evet, eminim sen de bunu söyleyecektin."

~~~~~

Cuma günü öğleden sonra Kate işini erkenden bıraktı. Bütün hafta çok çalışmıştı, çoğu gün gecelere kadar çalışmıştı ve biraz erken ayrılmaya karar vermişti. İşin üzücü yanı, ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Julie hafta başında ona Daniel'la birlikte şehir dışında olacaklarını, kız kardeşini ve çocuklarını ziyaret edeceklerini söylemişti.

Abby ve Nathaniel Hampton'daki malikânelerine gitmek üzere çoktan yola çıkmışlardı. Dena'yı arayabilir ve onun da

Ama bebeği olduğu için Dena'nın evde kalmayı tercih edeceğini tahmin ediyordu.

Yapmayacağı tek şey Cole ya da Sasha'yı aramaktı. Sasha'yı seviyordu, gerçekten seviyordu. Ve Cole'a hiçbir şey için geri dönmek istemediğini de biliyordu. Yine de onları bir arada görmek nedense zordu. Nedenini tam olarak kestiremiyordu. Eğer onu istemiyorsa ve ona karşı bir şeyler hissetmiyorsa, sorun neydi?

Eğer yeterince düşünürse, özlediği şeyin yanında olacak birinin olması olduğunu düşündü. Bir efendisi olmasını özlüyordu. Artık itaatkâr olmayacağına karar verdiği için bu konuda da hiçbir şey yapamıyordu.

Cole'dan ayrıldıktan sonra hafta sonları onu hazırlıksız yakalamıştı. Uzun süredir Cole'un yanında olduğu için hafta sonları ne yapacağını hiç düşünmemişti. Buna kendisi karar vermişti. İstedeiği her şeyi yapabilmenin çok özgürleştirici olacağını düşünmüştü. Düşünmek zorunda olmamaktan ve kendisi için karar verilmesinden hoşlandığını çabucak keşfetmişti.

Yedi gün yirmi dört saat süren bir ilişki içinde olmak istememesinin bir başka nedeni de buydu. Birinin onun adına karar vermesini tercih edeceğini düşünmek bile kendini zayıf hissetmesine neden oluyordu.

Yapması gereken şey, dışarı çıkıp hoş bir vanilya erkek bulmaktı. Ne yazık ki, nasıl vanilya olunacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Vanilya bir erkeği nasıl bulacağı da öyle. Gerçek şu ki, Cole'la çıkmadan önce bile hiçbir zaman kulüp ya da bar ortamına uygun biri olmamıştı. Artık yaşlandığına göre bu ortamları daha da seveceğini düşünemiyordu.

Yabancı bir şehirde çalıştığı için yakınlarda takılabileceği bir kız arkadaşı bile yoktu. Elbette burada, Wilmington'da tanıdığı kadınların hepsi itaatkârdı. Kesin olan bir şey vardı ki o da BDSM kulübüne gitmeyeceğiydi.

Masasına doğru baktı ve tekrar çalışmaya başlamayı düşündü. Ama kendini o kadar da huysuz biri olmaya ikna edemedi ve en iyisinin şu olduğuna karar verdi

Yapılacak şey dondurma yemek ve film izlemek olurdu. Ne de olsa çalışmaktan daha iyiydi, değil mi?

Tabii ki buzdolabına gittiğinde hiç dondurma olmadığını fark etti. Cuma gecesi markete gitmek onun için iyi bir zaman değildi. Arazide dolaşmak da öyle ve Tanrı biliyor ya, Daniel bundan yeterince nasibini almıştı.

Sonunda okumaya karar verdi ve eline aldığı kitap bir BDSM romansıysa, bu hiçbir şey ifade etmiyordu. Ne de olsa bir korsan romanı da alabilirdi ve bu onu korsan yapmazdı.

Tam da çok iyi, çok ateşli bir sahnenin ortasındayken, biri konukevinin kapısını çaldı. Ciddi misin? Şimdi biri mi geldi? Kendini yalnız bir Cuma gecesine bırakmışken ve kitabının en iyi bölümüne yeni geçmişken?

Her kimse kapıyı tekrar çaldı.

"Geliyorum," diye mırıldandı ama duyduklarını hayal bile edemiyordu. İç çekerek e-okuyucusunu bıraktı ve kapıya doğru yürüdü. Gelenin kim olduğuna bakma zahmetine bile girmede. Büyük olasılıkla Daniel'ı arayan biriydi.

Bunun Daniel'ı arayan biri olduğundan o kadar emindi ki, kim olduğunu ve kesinlikle ondan başka birini aramadığını anlaması için birkaç acı dolu sessiz saniye geçmesi gerekti.

Fritz.

"Sen," dedi. "Kate."

"Burada ne işiniz var? Daniel'i arıyorsanız, Julie'yle birlikte kız kardeşine gitmek için erken ayrıldılar."

"Daniel'ı görmeye gelmedim," dedi. "Seni görmeye geldim."

Hiçbir şey söylemedi çünkü söyleyecek bir şeyi kalmamıştı. Başka biri olsa sessizliğinden rahatsız olurdu. Ama tabii ki, o bunu doğal karşıladı.

İçeriye doğru başını salladı. "İçeri girebilir miyim?"

Sessizce, onun geemesine izin vermek için yana doğru adımı attı. Adam oturma odasına girdi, kanepeye oturdu ve onun da benzer bir Şey yapmasını bekledi. İ çekerek, adam kapıyı almadan önce oturduğu koltuğa oturdu.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, Fritz?" diye sordu.

ne doğru eğildi, dirseklerini dizlerinin üzerine koydu ve tüm dikkatini ona odakladı. Gözlerini kaçırmamak için kendini zorladı. Berlin'den bu yana o kadar uzun zaman geçmemişti ve onun bakışlarının ne kadar yoğun olduğunu unutmamıŐtı.

"Sanırım sana bir kötülük yaptım Kate," dedi.

Başını salladı. "Evet, ama bunu hafta başında konuŐmuŐtuk."

"Buradaki işle ilgili değil. Berlin'de geçirdiğimiz zaman hakkında."

Her ne söylemesini bekliyorduyorsa, bu o değildi. "Emin değilim... Ne yaptı... Nasıl?"

Elini yukarı kaldırdı. "Aıklamama izin verin."

fkelendi, sandalyesine geri oturdu ve kollarını iyice kavuşturdu. Bunun nereye varacağını duymak istediğinden emin değildi ama neden böyle bir açıklama yaptığını merak ediyordu.

"Birlikte geçirdiğimiz zamana dönüp baktığımda, seni daha fazla zorlasaydım buna aldırıŐ etmeyeceğin izlenimine kapılıyorum. Seni daha çok kullansaydım." Başını ne eğdi. "Belki daha fazla aŐaėılama da eklerdim?"

Şimdiye kadar sahip olduğu, ancak asla konuşacak kadar cesur olmadığı her aŐaėılayıcı fantezi aklına geldi. Olmasına izin vermeyeceği bir itaatkârın anlık görüntüleri. Derin bir nefes aldı ve adamın bakıŐlarıyla yüzleŐti. "Evet, olabilirdin." Omuz silkti. "Ama önemli bir Şey değil."

"Büyütülecek bir Şey değil," diye tekrarladı ve kadın başını salladı. "Her ne olursa olsun, bunu yapma fırsatına sahip olmak isterim."

"Ne?"

"Zihninizde sizi yalnız bırakmayan o fanteziyi size yaŐatmam için bana bir Şans vermenizi istiyorum."

Adamın gereğinden fazla yoğun bakıŐlarından irkilerek uzaklaştı, sonra bunu yaptığının nasıl göründüğünü fark etti ve kendini bir kez daha adamın gözleriyle buluşmaya zorladı. "Ben -"

Bir elini kaldırdı. "Yalan söyleme ve bana bir tane olmadığını söyleme. Bana rol yapmak istemediğini söyle, benden başka biriyle rol yapmak istediğini söyle, ama bana bir tane olmadığını söyleme."

Tanrım, ne kadar da her şeyi bilen biriydi! "Artık bu yaşam tarzına katılmıyorum," dedi olabildiğince yüzünüze bakarak ve bu tavrı takınarak.

Karşısında duran adam ona her zamanki rahat gülümsemesini takındı. "Sana olmadığın bir şey olmaya çalışmanın ne kadar faydasız olduğunu anlatmaya çalışmayacağım. Eğer vanilya olmak istiyorsan, elbette dene. Eğer değilsen, fena halde başarısız olacaksın ve bu da her şeyin sonu olacak. Ama bu kendi başınıza deneyimlemeniz gereken bir şey."

Onun sözlerini duydu ve dahası, haklı olduğunu biliyordu. Vanilya deneyinin sefil bir başarısızlık olma ihtimali vardı. Ama bunu yapmak ona kalmıştı. O zaman bile, tamamen vanilya yaşayamazsa, onu biraz sapık olmaktan alıkoyacak hiçbir şey yoktu. Vanilya olmayan ama sert Dom da olmayan iyi bir adamla yuva kuracaktı.

Olmayacağı şey, karşısındaki çekirdekten alfa, sert kışlı Dominant gibi bir şeydi.

"Bana bir gece ver Kate," diye sordu. "Sana gizlice arzuladığın ama asla itiraf etmediğin o kirli fantezileri vermem için bir gece. O yokmuş gibi davrandığın, o kadar derinlere gömdüğün itaatkârına ulaşmam için bir gece. Ona dokunmam, onu almam ve umutsuzca ihtiyaç duyduğu şeyi ona vermem için bir gece."

"Ve sonra?" Sormayı başardı.

"Sonrasında hâlâ vanilya olmak istiyorsan bir şey demeyeceğim."

Ona bir kaşını kaldırdı. Evet, buna inanıyordu. Yine de aynı fikirde olduğunu hissetti. Yapma, diye kendisiyle tartıştı. Bu fanteziyi kimseyle paylaşmamanın bir nedeni var. Bu çok fazla.

Ama bunu keşfetmek istiyordu ve birlikte keşfedeceği kişinin de o olmasını istiyordu. Ona baktı ve o da

onu dikkatle izliyordu ama yüz ifadesinde bilmiş bir ifade vardı.

"Eğer kabul edersem," dedi, "ne zaman yapacağız?" "Yarın gece."

"Evet."

CHAPTER FIVE

Fritz, Kate'e misafirhaneyi kilitlemeden bırakmasını söylemişti ve Kate bunu yaparken ana evden onu izliyordu. Bu hiç hoşuna gitmemişti, hem de hiç. Bildiği, hissettiği ve ona söylenen her şeye ters düşüyordu. Tabii ki tam da bu yüzden ondan bunu yapmasını istemişti.

Ona verdiği talimatlarda saat tam yedide yerinde olmasını söylemişti. Misafirhaneye gitmek için on dakika geçmesini bekledi. Açılmamış ve kilitlenmemiş kapıya doğru yürüdü, arkasından kapıyı kapattı ve kapıyı kilitledi. Ayak seslerinin yüksek ve eşit olmasına dikkat etti, onun kendisini duymasını istiyordu. Sadece bir saniyeliğine, onun kendisi değil de başka biri olduğunu hayal etmesini istedi.

Kadının beklediği yatak odasına girdi ve onu ilk kez gördü. Dizlerinin üzerinde, yatağın üstünde ve çıplaktı. Kızı ona dönüktü ve bacaklarının arasındaki kayganlıktan tahrik olduğunu görebiliyordu. Arkasından yaklaşma, üzerine çıkma ve sikini içine sokma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu.

Uzandı ve kendini okşadı, sertleşip uzadıkça gülümsedi.

Sonra görüşürüz.

Yatağa yaklaştı ve kadının derisinin hemen altındaki hafif titremeyi gördü. Muhtemelen o olduğunu biliyordu ama kapıyı kilitlemediği için yüzde yüz emin olamıyordu. Herhangi biri olabilirdi ve bu onu tahrik ediyordu.

Evet, diye düşündü. İhtiyacı olan şey buydu. Ona Almanya'da veremediği şeyi bu gece verecekti.

"Bacaklarını aç," dedi ona. "Değersiz sürtük amcığını görebileceğim kadar geniş."

Artık o olduğunu biliyordu ama bu bilginin ona düşündüğü kadar rahatlama hissi vermediğine bahse girmeye hazırdı.

"Belki bir yabancı seni basitçe siker ve işi biterdi," dedi. "Ama biliyorsun ki basit bir sikiş beni asla tatmin etmez, özellikle de senin gibi bir sürtükle. Değil mi?"

"Evet, efendim." Sesinde bir parça tereddüt ve korku vardı, ama neredeyse ihtiyacı ve şehveti tarafından bastırılmıştı.

"Ayrıca, senin gibi pis sürtüklerin basit bir sikişle asla tatmin olmadığını biliyorum. Bacaklarının arasında sikimi santim santim içine sokarken bile. Yavaş yavaş. Seni gererek. Bana çok dolu olduğunu ve kesinlikle daha fazla olamayacağını söyleyene kadar almanı sağlamak. Gülüyorum ve seni sabit tutmak için kalçalarını kavıyorum ve canavarımın geri kalanını tek bir vuruşla içine sokuyorum. Bu bile yeterli olmazdı, değil mi?"

"Hayır, efendim."

Bu tam da onun söyleyeceğini düşündüğü şeydi ve bu ihtiyacı ne kadar zamandır duyduğunu ve neden kimseye bundan bahsetmediğini merak etmekten kendini alamadı. Berlin'de onu daha fazla zorlamalıydı ama gerçek şu ki, yatağında olduğu için o kadar minnettardı ki bunu yapmadı.

Vanilyayı yaşayabileceğinden şüpheliydi ama eğer yaşarsa, içindeki itaatkârı uygun bir şekilde uğurlayacaktı.

"Tabii ki yeterli olmaz. Senin gibi pis bir fahişe için değil. Neyse ki, sana tam olarak ihtiyacın olanı vereceğim. Her pis, iğrenç, iğrenç şeyi. Bana önce nereni inciteceğimi söyle," diye emretti.

Yatağın üzerinde kıpırdandı. Açıkça tahrik olmuştu ama biraz sonra ne olacağı konusunda da tereddütlüydü.

"Şimdi," diye tekrar emretti.

"Kukumun üzerine," dedi neredeyse fısıltıyla.

"Evet, çünkü dokunulduğunda hâlâ kırmızı ve sıcak olan bir amcığı sikmekten daha çok sevdiğim bir şey yok. Kendimi cezalandırdığım bir am." Kadın adamın sözleri karşısında titredi ama adam

ona daha fazla eziyet etti. Bir eliyle başını yatağa doğru itti. "O güzel amına sert bir şaplak atmamı iste, sürtük. Acıtmam için yalvar bana."

Uzun bir süre sessizlik oldu ve bir an için kızın bunu yapmayacağını düşündü. Ve sonra usulca fısıldadı, "Amıma sertçe şaplak at. Acıtsın."

"Daha yüksek sesle," dedi çünkü çarşaf lar sesini boğuyordu. "Şaplak atın bana, efendim."

Eğildi ve kulağına mırıldandı, "Daniel ve Julie'nin duyabileceği kadar yüksek sesle söyle ki ne kadar kötü bir sürtük olduğunu ve sikişmelerinin ne kadar sert olmasını sevdiğini bilsinler."

Başını kaldırdı. "Lütfen amımı acıtın efendim, sonra da koca sikinizle sikebildiğiniz kadar sert sakin."

Acı verecek kadar sert olmasına rağmen kendine dokunmadı, dokunursa patlayacağını ve daha başlamadan biteceğini biliyordu. Elini kaldırdı ve onun en hassas etine sertçe indirdi.

Küçük bir çığlık attı, bu da adamın sikinin daha da şişmesine neden oldu. "Kahretsin, sana tekrar tekrar vurmamın zamanı gelene kadar sabırsızlanıyorum." Onun yerine eliyle defalarca amına vurdu.

Bu yeterli değildi.

"Sırt üstü yat," dedi ona. "Bacaklarını açabildiğin kadar aç. Sonra kendini daha da açmak için ellerini kullan. Bana klitorisini göster ve onu bana sun."

Kadın ilk kez gerçekten endişeli görünüyordu ama adam ifadesini sert tuttu.

"Şimdi, sürtük."

Kızın nefesi kesildi ve adam neredeyse çok ileri gittiğinden korkacaktı ama kız bacaklarını iyice açarak pozisyonunu aldığı anda, tahrik olduğunu gizleyemedi. Berlin'deyken defalarca oynamışlardı ve adam onu hiç bu kadar sırlıklam görmemişti.

Bir parmak ucunu içinden geçirdi ve klitorisini ıslaklığıyla boyadı. "Bu kadar pis bir kız olduğunu bilmiyordum. Şu haline bak."

Bu onun açısından çok doğruydu. Kızın oyun sırasında aağılanmak istediğine dair hiçbir eğilimi yoktu. Ama aynı zamanda bir mayın tarlasında yryormu gibi hissediyordu. Bir köle, bir Dom'un onu aağılamak için seçebileceği pek çok şeyden tahrik olabilirdi ama yanlış bir hareket, dikkatsizce fısıldanan bir cümle, onu kırabilecek bir tepkiyi tetikleyebilirdi.

Adam yüz hatlarını düzeltti çünkü kadın onu izliyor, yaptıkları ve yapmaya hazırlandıkları şey için umutsuzca onay bekliyordu. "Berlin'de bu kadar edepsiz şeyleri sevdiğini bilseydim, seni yatağıma çırılçıplak zincirler ve bir hafta boyunca seks oynacağım olarak kullanırdım."

Onun sözleri karşısında gözleri büyüdü. Oh evet, onun için tüm doğru düğmelere basıyordu. Şimdi onu daha da zorlaması gerekiyordu. Klitorisini tokatlayarak başladı. Yumuaka değil, ama yapabileceğini düşündüğü kadar sert değil ve Berlin'de cesaret edebileceğinden daha sert. Gözleri dalgalandı. Daha sert ve daha sert vurdu, ta ki gözlerinde zevkten çok acı hissedene kadar.

Durdu ve elini bacaklarının arasındaki sıcak etin üzerinde gezdirdi. Kadının nefesini içine çektiğini duyana kadar boalmaya ne kadar yakın olduğunu fark etmemişti. Kadın kendini aşağıya bırakırken elini orada bıraktı. Okamıyor ya da çekmiyordu, sadece vücudunda dinleniyordu. Sessizce ona hiçbir yere gitmediğini ve gitmeyi de planlamadığını bildiriyordu.

Kadın bir kez daha sakinletiğinde, adam onu kontrol etme ihtiyaı hissetti. "Devam etmek için iyi misin?"

Gözleri kapalıydı ve cevap vermeden önce birkaç derin nefes aldı. "Evet, lütfen, Herr Brose."

"Gözlerini a."

Kadın hemen itaat etti ve adam onun cevabının doğruluğunu gördü.

"Bu durumda, sanırım belinin üstünde çalışmamın zamanı geldi." antasına uzandı ve daha önce hazırladığı ipi çıkardı. Sağ göğsünü avuçladı ve yavaşça başladı - yoğurma, okama, okama - ve yavaş yavaş sertleti.

"Ben aksini söyleyene kadar sessiz ol," dedi ve herhangi bir onay beklemeden başını aşağı indirdi ve meme uçlarından birini ısırđı. O bir emdi

nefes aldı ama konuşmamayı başardı. Yine de sanki bir teklifte bulunuyormuş gibi göğsünü öne doğru itti.

"Çok güzel, sürtük. Yapmak zorunda olmadığını bildiğin halde vücudunu benim kullanımına sunman hoşuma gidiyor. Bu bana istediğim her şeyi yapmaya istekli olduğunu gösteriyor." Diğer göğsünün izini sürdürdü. "Ama bu durumda...."

Diğer meme ucunu ısırdı ve kızın ona verdiği zevk tıslamasına içten içe gülümsedi. Yine de bunu ona henüz gösteremiyordu. Geri çekildi ve saçlarını okşadı.

"Sana sessiz olmanı söylediğimi sanıyordum? Cidden basit talimatları yerine getiremeyecek kadar zavallı bir sürtük müsün? Buraya gel." Onu yataktan çekti ve önünde diz çöktürdü. "Belli ki gürültü yapmamak için ağzını meşgul edecek bir şeye ihtiyacın var."

Pantolonunun kemerini çözdü ve aşağı çekti. "İşte olacaklar. Sikimi yalayacaksın ve bununla tüm dünyadaki en iyi sik yalayıcı olsan iyi edersin demek istiyorum. Bu sana yapmamayı söylediğim halde gürültü yapmanı telafi etmek için. Ondan sonra, eğer kalmamı ve devam etmemi istiyorsan, ağzın kıcımla tanışacak."

Hareket etmedi.

"Bugün, sürtük!"

İleri doğru hareket etti ve onu ağzına aldı. Büyük olduğunu biliyordu, bu yüzden normalde onu yavaşça almasına izin verirdi, ama bu gece aradığı şey bu değildi. Saçlarını avuçladı ve ağzına sokarken onu hareketsiz tuttu. "Bütün lanet şeyi al, sürtük. Hepsini bir kerede boğazının arkasına kadar. Ne yaptığın hakkında bir fikrin varmış gibi davran."

Tanrım, kendini iyi hissediyordu. Adam zevkle mırıldandı. "Fena değil.

Hiç de fena değil."

Ağzını tamamen çekmeden önce biraz daha devam etmesine izin verdi. Arkasına geçti ve ağzını arka tarafında hissetti. Diliyle başladığında, onu durdurması gerektiğini biliyordu, yoksa asla dayanamazdı.

"Dur." Elini kızın başının üstüne indirdi ve kendi ellerinin yanına düşüğünü gördü. Sadece bu da değil.

Parmak uçları tahrik olduğunun kanıtlarıyla parlıyordu.
"Önüme geç."

Sürünerek onun önüne geldi. Çenesini kavradı ve onu kendisine bakmaya zorladı.

"Bana sakso çekerken ve kıcımla oynarken kendine dokunuyor muydun?" Diye sordu. "Cevap ver."

"Evet, Herr Brose." Gözbebekleri büyümüştü, tahrik olmuştu ve kafasının derinliklerine dalmıştı.

"Bu gece o r a s ı benim amım ve izin almadan dokunmayacaksın."

Onun emriyle başını salladı.

"Göğüslerini süslemeyi bitirebileceğim yatağa geri dönmeni istiyorum, ama sanırım sessiz kalmak için biraz yardıma ihtiyacın olabilir, bu yüzden seni tıkayacağım." Ağzına bir tıkacı yerleştirdikten ve yatağa yatmasını söyledikten sonra, ipi geri aldı ve göğüslerini bağlamaya devam etti, meme uçlarını dilediği gibi oynaması için açıkta bıraktı. Önce birini, sonra diğerini fiskeledi. Hiçbir şey söyleyemiyordu ama umutsuzca rahatlama ararken kalçaları seğiriyordu.

Ki bunu yakın zamanda elde edemeyecekti.

Kahretsin, yaptıkları şeyden zevk alması onu ne kadar tahrik ettiği için bir buçuk piç kurusuydu. Onun zevkinden sorumlu olmayı ne kadar çok seviyordu. Nasıl, ne zaman ve zevk alıp almayacağına karar vermeyi.

Bir meme ucunu sıktı ve üzerine bir kelepçe geçirdi, klitorisine gelene kadar ellerini vücudunun geri kalanında gezdirdi. Hassas düğmeyi hafifçe çimdiklediğinde ağzındaki tıkağın arkasından gelen sesi çok sevdi.

Kendine gelmesine fırsat vermeden diğer meme ucuna da aynısını yaptı. Bu sefer klitorisiyle oynamak yerine, bir parmağını bacaklarının arasına kaydırdı ve dudaklarını sıkıştırdı. Kadın bir homurtu daha çıkardı ama adamın tek yapması gereken parmağını kıvrımlarının arasında gezdirmektir.

"Şuna bir bak." Kızın görebilmesi için parmağını kaldırdı. "Şimdiden çok ıslak ve sana hiçbir şey yapmadım bile. Sikim o amcığın içinde kayabilir, değil mi? Ben

Neden bir işle uğraştığını bile bilmiyorum. Bütün gün sırt üstü yatıp deliklerini yabancılara sunsan daha iyi olur."

Gözleri onunkilerle buluştu ve sanki daha fazlasını istiyormuş gibi muhtaç görünüyordu. Devam etmek için kendini yeterince güvende hissetti. "Belki de artık seni sikmeyeceğim. Senin gibi değersiz bir sürtüğün sikilmeyi hak ettiğini düşünmüyorum. Neden sana zevk vereyim ki?"

Kızın meme uçlarından birine hafifçe dokundu ve kalçalarının tekrar seğirdiğini fark etti. "Hmm, ne yapacağımı biliyorum, seni pis kız. Göğüslerini kırbaçlayacağım ve eğer bundan boşalabilirsen, sikimi alabilirsin. Anladın mı?"

Başını salladı.

Ona gülümsedi ve hangi kırbacı kullanacağını seçmek için büyük bir çaba harcadı. Hafif olanı bir kenara bıraktı ve getirdiği en ağır kırbaçlardan birini seçti. Ona gösterdi ve iyi bir ölçü olsun diye baldırına indirdi. Kız homurdandı ve adam onu göğsünün hassas etinde kullanırsa canının çok yanacağını biliyordu. İçini çekti ve onu yere bıraktı. "Ne yazık ki o kadar değersizsin ki bunu senin üzerinde kullanamıyorum. Bunu kullanabileceğim daha iyi bir sürtük bulmam gerekecek."

Orta ağırlıkta bir tane aldı. Kızın görebileceği şekilde üzerinde tutarak vücudunda aşağı yukarı gezdirdi. Kuyrukların uçları onunla alay ediyordu. "Hissede biliyor musun? Teninde nazikçe kullanıyor olsam da, arkasına biraz güç koyduğumda nasıl hissedeceğini neredeyse hayal edebiliyorsun, değil mi?"

Ağzında tıkaç varken bir cevap beklemiyordu, ayrıca ağzını tıkamasaydı bile nasıl hissettiğini anlayabilirdi. Adam deriyi kızın teninde gezdirirken kızın tüyleri diken diken oldu. Kahretsin, onunla oynamak çok zevkliydi.

Onu rahatlattığını düşünene kadar bekledi. Sonra kırbacı hafifçe yukarı kaldırdı ve bir meme ucuna sertçe indirdi. Ağzındaki tıkaçın arkasından bir homurtu çıkardı.

"Beklediğinden daha fazlasıydı, değil mi kızım?"

Hafif ve ağır darbeler arasında dönüşümlü olarak tekrar tekrar vurdu. Bazen göğüslerinin tamamına vurduğundan emin oluyor, sonra değiştiriyor ve sadece meme uçlarına vuruyordu. Onu gerçekten kızdırmak istediğinde, vücudu aşağıda titrerken kırbacı sadece üzerinde hafifçe salladığından emin olurdu. Çok geçmeden, kız muhtaç bir karmaşaya dönüştü. Tam da onun istediği gibi.

"Zavallı kız, biraz rahatlamak için çaresiz mi kalıyorsun?" Kırbacı tekrar kızın meme uçlarından birine vurdu. "Oh, evet," dedi. "Teninin güzel, parlak bir pembe renge dönüştüğüne bayılıyorum. Çok güzel. Bunu sonsuza dek yapabilirim."

Aynı döngüyü tekrarladı, hafiften ağıra, ağırdan hafife, tekrar tekrar. Kısa süre sonra ağır ağır nefes alıyordu ama orgazmını engellemek için mücadele ettiğini düşünmüyordu.

"Boşalmayı çok istiyorsun, değil mi?" Onu tam istediği yere getirmişti, yaklaşıyor ve neredeyse ona yalvarıyordu. Ya da ağzına bağlanan lastik top konuşmasını engellemeseydi belki de yalvaracaktı. Ağzındaki tıkaçtan akan salyanın izini sürdürdü ve kızın tepkisinden memnun oldu. "Çok kötü."

Gözlerini onunkilerden ayırmadan, kız tam sınıra gelene kadar, acı ve zevk arasında dans etmeye devam edene kadar ona tekrar tekrar vurdu. Elini kaldırdı ve kamçının kuyruklarını kızın klitorisine indirdi. Kadın hemen orgazm oldu. Gözleri açıldığında salıverildiği belli oluyordu.

Kırbacı bıraktı ve ağzındaki tıkaçı çözdü. Sonra kendini durduramayarak pantolonunu indirdi ve olabildiğince hızlı bir şekilde aşağı itti. El yordamıyla bir prezervatif bulup dişleriyle yırtarak açtı ve sonra prezervatifi boyundan aşağı kaydırды. Adam bacaklarını ayırıp olabildiğince sert bir şekilde içine girdiğinde kadın hâlâ orgazmının son dalgalarını yaşıyordu.

Lanet olsun, evet!

Onu hissetmek ikinci kez orgazm olmasına neden oldu. Başını tuttu ve onu kendisine sıkıca tuttu, böylece hissedebiliyordu

Dişlerini adamın tenine geçirdi. Tüm bu süre boyunca itişlerine devam etti. "Evet. Evet," dedi. "Bana bir tane daha ver."

Adam daha sert ve daha derin bir şekilde kadının içine girdi ve kadın tekrar tekrar boşaldı. Yine de durmadı, ona olabildiğince sert vurdu. Kendi doruk noktasını kovaladı, onun içinde istediği kadar derine inemedi. Ama daha derine girmeye çalışmaktan asla vazgeçmedi.

"İşte oldu. Neredeyse. Neredeyse. Evet. Evet. Evet."

Homurdanarak prezervatifin içine boşaldı ve onun yanına düştü. Kadın onun yanında bitkin bir halde yatıyordu. Birkaç dakika kendine geldikten sonra sorgulayan gözlerle ona baktı.

Dudakları salyadan hâlâ ıslaktı ve adam parmağıyla dudaklarını yokladı. "Oh hayır, sürtük," dedi onun sorulmamış sorusuna cevap olarak. "Daha bitmedi."

Dudaklarını sert bir öpücükle kavradı, onu kendine açtı ve kucağında eridiğini hissetti. Memnun olunca geri çekildi. "Sana biraz su getireceğim ve sonra beni emeceksin ve aletimi tekrar sertleştireceksin. Ondan sonra da kıcını almam için bana yalvaracaksın."

CHAPTER SIX

Sonra Kate onun kollarında titredi. Kate'in sırtı göğsüne gelecek Çekilde kucaklaÇmaları için onları yanlarına yatırdı. Kate ona kıyasla o kadar küçüktü ki, onun etrafında kıvrılmak, onu vücudunun güvenliği ve sıcaklığıyla koruyarak sarmak kolaydı. Dudakları hafifçe ensesine bastırdı.

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki, yumuşak bir hırıltı duyana kadar uyuduğunu düşündü. Hemen ardından iki tane daha gelince kaşlarını çattı.

"Kate?"

Kız kollarında dönüp başını göğsüne gömdüğünde ve kontrolsüzce hıçkırmaya başladığında hazırlıksızdı. Berlin'de bir sahneden sonra hırçınlaşır ve biraz huysuzlaşırdı. Bu nedenle, kollarında ağlayan kadını beklemiyordu. Yapmayı bildiği tek şeyi yaptı: ona sarıldı, iyi olduğunu ve bu şekilde kalması için son nefesine kadar savaşaacağını söyledi.

Kız ağlayana kadar ona sarıldı. Daha fazla gözyaşı dökmeyene ve ikisi de bitkin düşene kadar. En azından önümüzdeki on ila on iki saat boyunca yatakta kalmaktan başka bir şey istemese de, ikisi de ter içindeydi ve umutsuzca bir banyoya ihtiyaçları vardı. Başlamadan önce, ona banyo yaptırmayı ve onu şımartmayı, son birkaç saatini parçalara ayırarak geçirdiği her parçasını nazikçe ve saygıyla bir araya getirmeyi planlamıştı. Şu anda banyo yapmaya hazır olduğunu sanmıyordu.

Başını onun boynuna doğru eğdi ve dudaklarını teninde gezdirdi. "Hadi gidip hızlıca bir duş alalım."

Bir itiraz mırıldandı ve onun kollarına daha sıkı sarıldı. Adam onun saçlarını okşadı. "Kate," diye tekrar denedi. "Benimle gel. Kendini çok daha iyi hissedeceksin."

"Hareket etmek istemiyorum," dedi göğsüne doğru.

"O zaman kımıldama," dedi. "Bırak bütün işi ben yapayım."

Kadın başka bir şey mırıldandı ama ne olduğunu anlayamadı. Ama onunla aynı fikirde olsun ya da olmasın, ikisinin de hızlı bir duşa ihtiyacı vardı. Bu gece çabuk olacaktı. Haklıydı, başka bir şey için çok yorgundu. Bu da onu şımartma planının sabaha kadar beklemek zorunda kalacağı anlamına geliyordu. Yine de bunun daha iyi olacağına karar verdi. Uyandığında ağrıyor olma ihtimali vardı.

Onu olabildiğince nazik bir şekilde banyoya taşıdı ve onları uyumaları için yeterince temizlemeyi başardı. İkisini de yatağa yerleştirirken kız ona doğru kıvrılıp "Teşekkür ederim, kendimi daha iyi hissediyorum" diye fısıldadığında doğru kararı verdiğini anladı.

Onu alnından öptü ve uykuya dalabilmesi için neredeyse bir saat geçmesi gerekti.

~~~~~

Uykudan uyandığında inledi. Vücudunun her yeri ve farkında olmadığı birkaç yeri ağrıyordu. Hareket etmeden saatin kaç olduğunu anlayıp anlayamayacağını görmek için tek gözünü açtı.

Güneşin parlaklığı onu şaşırttı. Kahretsin! Saat kaçtı? Dönmeye çalıştı ama kaslardan oluşan sert bir duvar tarafından engellendi. Fritz.

Ve bununla birlikte, bir önceki geceyi nasıl geçirdiklerine dair bir anı seli geldi. Adamın ona nasıl davrandığını ve neler yaptıklarını hatırlayınca bir iniltiyi bastırdı. Bundan nefret etmeliydi. Böyle kullanılmak istemesinden ve buna izin vermesinden nefret etmeliydi. Ama kaslarının acısının altında daha önce hiç yaşamadığı bir memnuniyet duygusu yatıyordu.

Tamamen boku yemişti.

"Kate," dedi Fritz, günlük ses tonundan ziyade bir sahne sırasında kullandığı sese benzeyen bir sesle.

"Herr Brose," dedi, çünkü bu en güvenli bahis gibi görünüyordu.

"Fritz," diye cevap verdi öncekinden daha az talepkâr bir tonda.

"Emin değildim," diye itiraf etti. "Adımı söylediğinde, gnaydından çok bir emir gibi geldi."

Başını salladı. "Güzel. Dikkatini çekmem gerekiyordu. Çok fazla düşünüyordun."

"zgnm," dedi biraz alaycı bir tavırla, çünkü hiç de zgn hissetmiyordu. "Cole'la ayrıldığımızdan beri kendi başıma düşünüyorum. Seninle yatağa girdiğimde beynimi geride bırakmamı istediğinin farkında değildim."

Ayağa kalktı ve ona uzun ve sert bir şekilde baktı. Onun bakışları altında kıpırdamamak için kendini zorladı.

"Bu sabah kıvılcımının geri geldiğini görmekten memnun olsam da," dedi sonunda. "Yatağımdayken akılsız bir delikten biraz daha fazlası olman gerektiğini ima etmene müsamaha göstermeyeceğim. Aynı şekilde Cole'un da aynı derecede rahatsız olacağını düşünüyorum."

Adını söylemeden önce ne düşündüğünü ona açıklamaya alışmayacaktı bile. Kendisi bile anlayamazken nasıl açıklayabilirdi ki? Dn geceyi düşünmek yerine, Fritz'i konukevinden çıkarmanın en hızlı yolunu bulmaya çalışacaktı.

Geç de olsa, dün gece onun evinde oynamış olsalardı bunun sorun olmayacağını fark etti. Basitçe yataktan kalkabilir, kıyafetlerini giyebilir ve gidebilirdi. Fritz'e baktı ama o yatağında gayet mutlu görünüyordu ve yakın zamanda çıkacağını gösteren hiçbir hareket yapmadı.

Sorun değil. Motivasyon sağlayabilirdi. Doğrulup oturdu. "Kahvaltı ister misin? Fazla bir şeyim yok ama eminim seni bir ya da iki saat boyunca tatmin edecek bir şeyler bulabiliriz."

"Kate."

"Sen kalkıp giyinirken ben de gidip kahve yapayım mı?" Yanıt beklemeden doğrulup oturdu ve hareket etmeye çalışırken çıkardığı iniltiyi yuttu.

"Kate."

İç çekti. Onu bir kez duymamış gibi davranabilirdi ama bunun iki kez işe yarayacağına güvenemeyeceğini biliyordu. Yüzüne sahte bir gülümseme yapıştırarak ona döndü.

"Evet?" O sordu.

"Bu işe yaramayacak."

"Ne değil?" Çünkü dürüst olmak gerekirse, onun neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kollarını kavuşturdu ve ona o bakışı attı. Kadın yutkundtu ve çenesini biraz daha yukarı kaldırdı. "Neden bahsettiğini bilmemi nasıl beklersin?"

"Açıkça söylemem gerekirse, söylerim." Adam yataktan kayarak çıktı ve kadın gözlerini onunkilerden ayırmamak için mücadele etti çünkü adam çıplaktı ve Tanrım, onun muhteşem çıplak vücudundan başka bir şeye nasıl bakabilirdi ki?

"Beni dinliyor musun?" Adam sordu ve kadın adamın sikine baktığını fark etti.

Başını kaldırdı. "Şimdi öyleyim."

"Buradan ayrılmadan önce yapmam gereken birkaç şey var ve onlar bitene kadar buradan ayrılmayacağım. Bu yüzden beni kapıdan çıkarmak için acele etmeyi bırakabilirsin."

"Oh," dedi. "Bu."

"Tartışmayacağınıza ve bana yaptığınızın bu olmadığını söylemeyeceğinize çok şaşırdım."

Ağzının köşesi yarım bir gülümsemeyle yukarı doğru kalktı. "İlk seferinde beni çok iyi anladığın için bu çabaya değmez gibi görünüyordu."

Bunun üzerine kısa bir kahkaha attı.

Gülmesine izin vererek, "Gitmeden önce yapılacaklar listende tam olarak ne var?" diye sordu.

Ona bakıp "Sen" dediğinde tamamen ciddi görünüyordu.

~~~~~

Sonunda ona veda edip kapıyı arkasından kapatana kadar neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti. O sabah son derece özenli davranmıştı. Elbette Berlin'de de onunla ilgilenmişti ama bu son birkaç saatle kıyaslanamazdı bile.

Kahvaltıda havadan sudan konuşmuşlardı ama ses tonu hafif olsa da, onu dikkatle izlediğini fark etmemek mümkün değildi. Bir önceki gecenin sonucu olarak yaptığı her yüz buruşturma ve irkilmeyi yakaladığını biliyordu.

Bir gece önceki duş belli ki planının bir parçası olmadığından, onu yıkamak isteyebileceğini düşünmüştü. Ama kahvaltıdan sonra temizlendikten sonra elini tutup "Benimle gel," dediğinde, onu banyoya götürmedi. Onu oturma odasına götürdü ve ona şimdiye kadarki en inanılmaz masajı yapmaya başladı. Daha önce de masaj yaptırmıştı ama adamın elleri şimdiye kadar hissettiklerinin çok ötesindeydi. Sırf bu yüzden haftada bir kez gelmesi için ona yalvarmamak için kendini zor tutuyordu.

Önceki gece hakkında biraz konuştular ama çok derinlemesine bir şey konuşmadılar. Berlin'de birlikte geçirdikleri haftadan, kadının konuşmadan önce olayı sindirmek için zamana ve zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. Dürüst olmak gerekirse, önceki gece hakkında şu anda nasıl hissediyordu? Bu deneyimi sindirmeye ne zaman hazır olacağını bilmiyordu.

Ne zaman bu konuyu düşünse, zihnini o kadar çok görüntü ve his dolduruyordu ki, önce ne düşüneceğini ya da hissedeceğini bilemiyordu. Her şey karmakarışıktı. Kesin olarak bildiği tek şey bunun inanılmaz olduğu ve fantezisini aştığıydı. Ancak, bunu bir daha asla yapmayacağından oldukça emindi. Tek şey, sahne hakkında ne zaman üzülse, bunun sahnenin kendisinden mi yoksa bir daha asla tekrarlanmayacağını zaten kabul ettiği için mi olduğundan emin değildi.

CHAPTERSEVEN

Fritz Kate konusunda ne yapacağını bilmiyordu ve daha önce bir itaatkâr konusunda ne yapacağını hiç bilmediği için tamamen hazırlıksızdı. Sahne'den bu yana neredeyse bir hafta geçmişti ve Kate'in nasıl olduğu hakkında hâlâ hiçbir fikri yoktu.

Kabul, birbirlerini her gün işte görüyorlardı ama bu tamamen işle ilgiliydi ve iş bir BDSM kulübü olsa bile, geçen hafta sonu işte sadece onun olduğu o birkaç kutsal saati gündeme getirmeyi asla düşünmezdi. Ona karşı hoş ve arkadaş canlısıydı ama hepsi bu kadardı.

Onu aklından çıkarması gerekiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu. Kısa bir süre Luke'un kulübüne gitmeyi düşündü. İstekli bir itaatkâr bulabileceğinden emindi ama biraz düşününce bu fikir ona hiç de cazip gelmedi.

Neyse ki bu gece için planları vardı. Cole hafta başında aramış ve Sasha'nın yerel grubun birkaç üyesiyle dışarıda olacağını söylemiş ve Fritz'in onunla akşam yemeği için buluşmak isteyip istemediğini sormuştu. Aklını Kate'ten uzaklaştırmaya yardımcı olacağını umarak kabul etti.

Şehir merkezindeki yeni moda bir restoranda buluşmaya karar verdiler. Fritz biraz erken geldi ve Cole'u göremeyince beklemek için bara doğru ilerledi. Pencerenin kenarında durup yağmurun başlamasını izledi ve yağmur başlamadan önce içeri girebildiği için kendini çok şanslı hissetti. Arkasını dönmeden bir saniye önce otoparkın uzak tarafında bir hareket dikkatini çekti. Bir çiftti ve kadın Kate'e çok benziyordu.

Yaklaşmalarını izledi. "Lanet olsun. Bu o." "Seni kim beceriyor?" Cole onu şaşırtarak sordu.

Fritz, Cole'un kim olduğunu görmesini istemediği için pencereden arkasını döndü. "Yanılmışım. Kimse değilmiş."

"Masamız hazır," dedi Cole ve Fritz de onu takip etti. Ne de olsa Kate'in yemek yiyebileceği onlarca restoran vardı. Bunun üzerinde durmayacaktı. Ya da en azından denemeyecekti.

Ne yazık ki, onu düşünmeden duramadığını fark etti. Kiminleydi ve nasıl tanışmışlardı? Bir randevu muydu yoksa iş mi? Onun biriyle çıktığını düşününce yumruğunu sıktı. Kendi kendine saçmaladığını, çünkü onun yetişkin bir kadın olduğunu ve üzerinde hiçbir hakkı olmadığını söyledi.

Yaptığı tüm iyilikler için.

Cole masanın karşısından, "Dünya küçük," dedi.

Fritz neden bahsettiğini anlamak için kafasını kaldırdı. Muhtemelen tanıdığı birinin içeri girdiğini gördü. Oturuş şekillerine bakılırsa Cole ön kapıya, Fritz ise yemek alanına bakıyordu.

Fritz, Cole'un yüzünü görür görmez içeri kimin girdiğini anlamıştı ama Cole, "Kahretsin, randevusu olduğunu bilmiyordum," diye mırıldandığında bu kesinleşti.

Bu da Fritz'e bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Bu oydu ve iş değildi. "Kate mi?" Yine de teyit etmek için sordu.

Cole başıyla onayladı. "Görünüşe göre farklı bir bölüme götürülüyorlar."

Eğer yeni yerleri doğrudan görüş alanında olmasaydı bu iyi bir şey olabilirdi. Orada yoklarmış gibi davranmak için elinden geleni yapsa da işe yaramadı. Garson geldiğinde siparişini vermeyi başardı ama aslında şaşırtıcı olan tek şey Cole'un bundan hiç bahsetmemesiydi.

"Birlikte olduğu adamı tanıyor musun?" Fritz, Cole'a kim hakkında soru sorduğunun ayrıntılarını vermek zorunda olmadığını bilerek başını salladı. Ve aynı şekilde Cole'un hemen hemen herkesi tanıdığını da biliyordu.

"Morris McKinley." Cole masadan kalktı. "Daniel'ın üst düzey yöneticilerinden biri."

Bir bankacı.

Ama Fritz varsayımında bulunmamayı erken öğrenmişti. Ne de olsa Daniel bir bankacıydı ve Fritz onun kırbaç kullanma becerisine bizzat tanık olmuştu. Bankacılar da sapık olabilirdi. Nasıl tanıştıklarını ve bu adamın Kate'i kendisiyle çıkmaya nasıl ikna ettiğini bilmek istese de, şu anda sadece tek bir soru soruyordu.

"Morris bizim gibi mi?"

Cole ağzının kenarını yukarı doğru alaycı bir sırıtışla kaldırdı. "Hayır, o bizim kadar çekici ve yakışıklı değil."

"Benimle taşak geçme."

Cole gülümsedi ve öne doğru eğildi. "O kadar vanilya ki misyoner pozisyonundan başka bir şey yapmıyor."

Fritz durduramadan yüzünde bir sırıtma belirdi. "Kahretsin," dedi. "Yine de istediği bu."

Sunucu yemekleriyle birlikte geldi ve artık duyma mesafesinde olmayana kadar hiçbir şey söylemediler.

"Hanımefendi adına konuştuğum için beni mazur görün," dedi Cole. "Ama Kate şu anda ne istediğini bilmiyor."

Fritz bir kaşını kaldırdı.

"Dinle," diye devam etti Cole. "Sekiz yıllık bir Efendi/köle ilişkisinden daha yeni çıktı. Ayrılmanın kendi kararı olması önemli değil. Yedi gün yirmi dört saat yaşamak için çok uzun bir süre bu ve sonra birdenbire artık yaşayamayacak."

Fritz bunu anlayabiliyordu. Cole ve Kate gibi güç alışverişine dayalı bir ilişki yaşamamıştı ama bu dinamiğin tüm taraflar üzerinde nasıl bir etki bıraktığını görecektir kadar uzun süredir bu yaşam tarzının içindeydi.

"Açıkçası," diye devam etti Cole. "Vanilya olmak istediğini açıklamamış olsaydı çok şaşırırdım."

"Bütün bunlara inanır mıyım bilmiyorum." Fritz bakışlarının Kate ve sevgilisinin sohbet ettiği yere kaymasına izin verdi. "Şu haline bak. Vanilya gibi davranmadın ya da olmadığın biri gibi görünmeye çalışmadın."

"Benim koşullarım farklı."

"Beni ikna etmek için bundan daha iyisini yapman gerekecek."

"Benim durumum farklıydı çünkü ben istediğim kadının peşinden gittim, ilişkinin türünün değil. Sonunda onsuz yaşayamayacağımın Sasha olduğunu anladığımda, onu elimde tutmak için her şeyi yapardım. Yirmi dört, yedi dinamiği içinde olması gereken yerde olmaması önemli değildi. Önemli olan onun benim olmasıydı ve benden istediği her şey olabilirdim."

"Ama köle olmaya ilgi duymasının yanı sıra itaatkâr olduğunu da kabul etmişti. Senin her şeyden önce bir Efendi olduğun gerçeğiyle hiçbir sorunu yoktu. Bu yanınızdan vazgeçmek zorunda kalmayacağınızı biliyordunuz."

"Çok doğru," diye kabul etti Cole. "Bu konuda şanslıydım."

"Vanilya gibi davranamam," dedi Fritz, kendi gerçeğini kabul ederek.

"O zaman o da yapamayacağını anlayıncaya kadar yoluna çıkma."

"Mürit ne zamandan beri akıl hocası oldu?"

Cole güldü ve bir parça ekmek almak için masaya uzandı. "Beni bir akıl hocası olarak göremeyeceksin. Öyle bir şey olmayacak."

"Tamam o zaman, sana şunu sormama izin ver?" Fritz hiçbir şeyi ele vermemek için yüz hatlarını düzeltti. "Eski sevgilinin peşinden gitmem hakkında ne düşünüyorsun?"

Onların masasına doğru baktı ve Kate'in sevgilisinin söylediği bir Geye gülümseyip bağıını salladığını gördü. Lanet olsun. Onu işte bu kadar çabuk kaybedebilirdi.

"Fritz," dedi Cole. "Dinle, onu takip etmene bir şey demediğimi sana zaten söylemiştim. Delaware'e son gelişinde seni bu konuda kışkırtmıştım. Kate'le ne zaman birlikte olduğumuzu biliyordum,

Onda gözün vardı ve biz birlikteyken bir şey yapmayacağını bilsem de, geçmişimizin seni onunla olası bir gelecekte alıkoymasını asla istemem."

"Teşekkür ederim," dedi ona doğru bir bakış daha atarak. Koyu renk bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyordu. Bir sahneden sonra başını nasıl göğsüne yasladığını ve onu koklayabilmek için kendi başını nasıl eğdiğini hatırladı.

Cole, Fritz'in arkadaşına dönmesine neden olan bir ses tonuyla, "Bunu söyledikten sonra," dedi. "Ciddi bir ilişki yaşamak şöyle dursun.... hiç kimseyi yakalamadığının farkındayım."

"Ve?"

"Ve eğer ona zarar verirsen, kışına tekmeyle basarım."

~~~~~

Kate, Wilmington, Delaware'de kaç restoran olduğundan emin değildi ama evrenin onu hâlâ vanilya olmak istemediğine ikna etmeye çalıştığından emindi. Cole ve Fritz'in kendisiyle aynı restoranda yemek yemeleri için başka bir neden bulamıyordu.

İkisi de mi? Cidden mi?

Ev sahibesini yemek alanına kadar takip etmek için döndüğü anda Fritz'in kafasını fark etmişti. Sarı saçları her zaman kalabalığın arasından sıyrılmayı başarmıştı. Morris'in hostesle birlikte kontrol ettiği tarafa baktı. Omuzlarını dikleştirerek omurgasını sertleştirdi, Fritz'in varlığının kendisini hiçbir şekilde etkilemesine izin vermemeye kararlıydı.

Sonra gözleri kiminle yemek yediğini görmek için masanın geri kalanına gitti ve tabii ki Cole'du. Sadece ikisinin yemek yediğini fark edince içten içe gülümsedi. Sasha Kate'in görebileceği hiçbir yerde yoktu ve Fritz'in yanındaki koltuk boştu. Bu da ikili bir randevu olmadığı anlamına geliyordu.

Morris ona dönüp hazır olup olmadığını sordu, o da kibarca gülümseyerek elbette hazır olduğunu söyledi ve tam o anda bu akşamla ilgili her şeyden nefret ettiğini anladı. Randevuyla ilgili her şey katı ve rahatsız hissettiriyordu. Kink oyuncularının sahip olduğu tek şey buydu.

Onların köşesinde, kontrol listelerini ve katı sınırları inceledikten ve tartıştıktan sonra, diğer her şey hakkında konuşmak kolaydı.

Bakışlarının Morris'e kaymasına izin verdi. Morris ona gülümsedi ama ona tuhaf tuhaf baktığı için bir şeyleri kaçırdığı hissine kapıldı. Bir şey mi söylemişti ya da ona bir soru mu sormuştu? Sorduğunu sanmıyordu.

Bakışları yemek alanını taradı. "Tanıdığınız birini mi görüyorsunuz?"

"Öyle sanıyordum ama yanıldığım ortaya çıktı." Aceleyle menüsünü eline aldı. "Her şey çok güzel görünüyor, ne denemek istediğimi bilmiyorum. Öneriniz var mı?"

Beş dakika sonra, Morris'le yemeğe çıkmayı kabul etmenin korkunç bir hata olduğunu anladı. Görünüşü yeterince hoştu. Düzgün kesilmiş saçlarının tek bir teli bile yerinde değildi. Yüz hatları klasik yakışıklılıktaydı ama Senin İçin Çok Ateşliyim Bölgesi'ne geçmiyordu.

Mesele şu ki, sıkıcıydı. Tek konuştuğu hedge fonları, bankada ne kadar çok çalıştığı ve bir gün Daniel'in işine sahip olmayı nasıl umduğuydu.

"Eminim şu anda olduğun gibi devam edersen, bu tamamen mümkün." Konuşurken ona doğruyu söyleyip söylemediği konusunda hiçbir fikri yoktu. Morris hâlâ gülümsüyordu, yani belli ki ne dediğini bilip bilmediğini umursamıyordu. Kızın Morris hakkındaki düşünceleri daha da azaldı.

Yemeklerini yarılایana kadar ona ne iş yaptığını sormadı.

"Mimarım," diye yanıtladı ve onun şaşkınlığı karşısında kahkahasını yuttu, "Öyle misin?"

Dürüst olmak gerekirse, onun ne yaptığını düşünüyordu? Neredeyse soracaktı ama muhtemelen bilmemesinin en iyisi olacağına karar verdi. Daniel'ı aramak için konukevine geldiği için tanıştıklarına göre, onun ne yaptığını düşündüğünü bilemezdi.

"Evet," diye yanıtladı onun daha önceki sorusunu.

"Hiç kadın mimar tanımadım," dedi.

"Çok mimar tanıyor musunuz?" Sormadan edemedi. Cidden, eğer bir tane tanıyorsa şok olurdu. Eğer tanıyorsa

İki mimar onu öpecekti. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen hiçbir şey bilmesine izin verme.

"Hayır," dedi. "Sadece kadınların hakim olduğu bir alan gibi görünmüyor."

Buna nasıl cevap vereceğini bilemedi ama neyse ki tanıdık bir İngiliz aksanı onu kurtardı.

Cole, Morris'le arasına girmeden önce arkasından yaklaşıp, "Onun hükmetme yeteneklerini tasdik edemem," dedi. "Ama çok iyi bir mimardır." Hiç vakit kaybetmeden kızın elini tuttu ve hızlı bir öpücük için dudaklarına götürdü. "Merhaba Kate, hayatım, bu gece muhteşem görünüyorsun. Sen nasılsın? Bu adam sana iyi davranıyor mu?"

Adamın gözleri ona gülüyordu ve kadın elini çekme isteğine direndi. Yıllardır Cole'un şakacı bir ruh halindeyken yanında olmamıştı. Onun bu yönünün varlığını neredeyse unutmuştu.

O da eşlik etti. "Ben iyiyim Cole, teşekkür ederim. Ve evet, öyle. İyi olan eşin nerede? Sana ancak seni hizada tutmak için etrafta olduğunda tahammül edebiliyorum."

Fritz homurdandı.

Hâlâ gülümseyen Cole saatini kontrol etti. "Arkadaşlarıyla dışarıda ama bir saatten kısa bir süre içinde evde olur. Bu yüzden gitmem gerekiyor. Seni burada otururken gördüm ve uğramak istedim." Fritz'i işaret etti. "Fritz ve ben, tabii ki."

"Elbette," dedi başını sallayarak ve ona baktı. Bakışlarının Alman'da kalmasına izin vermedi ama başını sallayarak Morris'e el salladı. "Cole Johnson, Fritz Brose, bu Morris McKinley. Daniel'la birlikte çalışıyor."

Erkekler el sıkıştı, Morris diğer iki erkeğe kıyasla belirgin bir şekilde yersiz görünüyordu. Kendi kendine bir alfa erkeği istemediğini söylemişti ama oturup üçüne birlikte baktığında kimi istediğini çok iyi biliyordu. Üçü arasında kalbini hızlandıran, kanını ısıtan ve en ufak bir dokunuş ya da onay için vücudunu alarma geçiren biri vardı.

Ve birlikte gideceği adam da o değildi.

~~~~~

"Buluşma nasıldı?" Julie Pazar öğleden sonra ona sordu.

Daniel ve Julie eve erken geldiklerinde Kate dışarıda temiz hava alıyordu. Çok geçmeden Julie konukevinin kapısını çaldı ve Kate'e yürüyüşe çıkmak isteyip istemediğini sordu. Kate hafta sonunun büyük bölümünü yalnız geçirdiğinden, konuşacak birisinin olması onu çok heyecanlandırmıştı.

"Tam bir felaketti."

"Olamaz, ne oldu?"

Kate ona o yapmacık konuşmayı, sonra da Cole ve Fritz'in ortaya çıkışını anlattı. Kate başını salladı. "O ikisi gelmeden önce de her şey iyi gitmiyordu ama geldikten sonra daha da kötü oldu."

Daha da kötüsü, onu misafirhaneye bıraktığında, kapıya kadar eşlik bile etmemişti. Ama bu Julie'ye söylenemeyecek kadar küçük düşürücüydü, o yüzden bunu kendine sakladı.

"Peki şimdi planımız ne?" Julie sordu. "Başka randevular var mı?"

"Hayır, Tanrı'ya şükür. Sanırım bir süre ortalıkta görünmeyeceğim ve bekâr kalacağım. Hayatımı sürdürmek için bir erkeğe ihtiyacım yok."

"Tabii ki bilmiyorsun."

Julie baĞka bir Gey söylemedi ama Kate onun daha fazlasını söylemek istediğı izlenimine kapıldı. Yan tarafına baktı ve Julie'nin dudaklarının sanki konuĞmamak için bütün gücünü harcıyormuĞ gibi birbirine sıkıca bastırılmış olduğunu gördü.

"Ne?" Kate sordu.

Julie başını salladı. "Önemli bir şey değil. Sadece kendime senin Sasha olmadığını ve sana eski şeyleri söylememem gerektiğini hatırlatmak zorundayım."

"Ne söylemek istiyordun? Ya da sanırım şöyle sormalıyım, ben Sasha olsaydım bana ne söylerdin?"

"Sasha konusunda kendimi tutmuyorum, uyarayım. Üniversitede oda arkadaşıldık ve şimdi birlikte bir işimiz var.

Birbirimize karşı her zaman tamamen dürüst olduğumuzu söylemeye gerek yok."

Kate'in daha önce hiç böyle bir kız arkadaşı olmamıştı. "Bunu takdir edebilirim."

"Cole onu eğitirken bana biraz yirmi dört, yedi yapacaklarını söylediği zamanki gibi mi? Ona bunun duyduğum en aptalca Ğey olduğunu ve korkunç bir köle olacağını söyledim." Kısa bir kahkaha attı ve gülümseyerek Kate'e baktı. "Ona fikrimi söylediğimi söyledim. Bu her zaman haklı olduğum anlamına gelmez."

Kate, Sasha'nın Cole'dan önceki geçmişı hakkında öğrendiklerinden Julie'nin ilk değerlendirmesinde nereden yola çıktığını anlayabiliyordu.

"Ve hâlâ Cole'dan başkası için korkunç bir köle olacağını düşünüyorum."

Birkaç adım daha sessizlik içinde yürüdüler. Kate sonunda Julie'nin ya unuttuğunu ya da sakladığı konuyu açmayacağını düşündü. Diğer kadın ona döndüğünde şaşırdı.

"Yani hayatımda bir erkeğe ihtiyacım yok derken, herhangi bir erkeği mi yoksa sadece baskın yapıda olanları mı kastediyorsun?" Julie sordu.

Kate başını öne eğdi. "Bütün meselenin özü bu değil mi? Baskın bir erkek istemiyorum ve baskın olmayan biriyle birlikte olmaya da katlanamıyorum."

"Baskın bir erkek istemiyor musun yoksa Cole'u mu istemiyorsun? Yoksa Cole ile yaşadıklarınızı istemiyor musunuz?"

Kate soruların tam da sorunlarının kalbine isabet etmesi karşısında bir an afalladı. Bir ilişkiden ne istediğini ve daha önce hiç böyle bir şey görmediğini yüksek sesle söylemeden önce vereceği cevabı düşündü. "Sanırım istediğim ya da istediğimi sandığım şeyin çok farklı olmasından ve asla aynı şeyi isteyen birini bulamayacağımdan korkuyorum."

"Mesele erkekler değil o zaman?"

Kate aklındaki soruyu derinlemesine düşündü. Basit bir cevabı yoktu. Katılmamak ve bunun erkeklerle ilgili olduğunu söylemek

endişelerini birden fazla erkeğe dile getirdiğini ve hiçbirinin yardımcı olamadığını ima ederdi. Gerçek şu ki, arzularının sadece bir kısmını bir erkeğe, Fritz'e dile getirmişti. Ve o da bunu yerine getirmişti.

Ama eğer kabul ederse, o zaman sorun kendisindeydi ve bunu kabul etmeye hazır değildi. Onun istediği şey nasıl bir sorun olabilirdi ki?

"Gerçekten zor sorular soruyorsun," dedi Julie'ye. "Ve bunlar hemen cevaplayabileceğim sorular değil. Üzerinde düşünmem gerekiyor."

"Elbette. Umarım yardımcı olurlar."

Döndüler ve eve doğru yürümeye başladılar. Yürürken biraz sohbet ettiler ama önemli bir şey konuşmadılar. Kate bundan memnundu çünkü bu ona Julie'nin sorularını düşünmek için zaman kazandırmıştı.

"Bak," dedi Julie, ana evden çok uzaklaşmamışlardı. "Daniel orada. Acaba bizi bekliyor mudur?"

"Senin için olmalı. Benimle konuşmak istediğinden şüpheliyim."

Julie'ye hızlı bir öpücük verdikten sonra Kate'e döndüğünde ikisi de şaşırmıştı. "Seninle bir dakika konuşmam gerek."

Kate şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. "Birkaç dakikalığına misafirhaneye gelmek ister misiniz?"

"Bu harika olur." Uzanıp Julie'nin elini tuttu ve üçü birlikte konukevine doğru yürüdüler.

İçeri girdikten sonra kendisine ve Julie'ye biraz su getirdi. Daniel teklifi geri çevirdi ve hep birlikte oturma odasına oturdular.

"Her şey yolunda mı?" Julie ona sordu.

"Evet, çok kötü bir şey değil. Sadece biraz dağılmış durumdayım." Daniel içini çekti ve başını kaldırıp Kate'e baktı. "Lütfen bil ki, başka bir seçenek olsaydı sana bunu sormazdım. Ve tabii ki, lütfen hayır demekten çekinme."

Kate öne doğru eğildi. "Size yardım etmek için yapabileceğim bir şey varsa, ne olursa olsun seve seve yaparım."

"Teşekkür ederim. Önce size ne olduğunu söyleyeyim, çünkü fikrinizi değiştirebilirsiniz."

Kate bunun ne olabileceğini düşünemiyordu ama adam bu konuda çok endişeli görünüyordu. "Tamam," dedi.

"Az önce Cole'dan bir telefon aldım. Sasha grip olmuş. Kendinden geçmiş durumda tabii ki. İlk kez hasta oluyor."

"O iyi mi?"

"Evet. Sanırım öyle. Sadece biraz aşırı tepki veriyor. Ama grip bu yıl özellikle çok kötü."

Kate bu gerçeği biliyordu. Kulüpte çalışanlardan birçoğu geçen hafta grip yüzünden çalışmamıştı. Hatta o kadar çok ki, programın biraz gerisinde kalmışlardı. Umarım herkes işe geri döndüğünde ve iyi olduğunda, ilerleyebilir ve yine de teslim tarihlerine yetişebilirler.

"Sorun şu ki," diye devam etti Daniel. "Bir sonraki oyun partisi onların evinde olacaktı. Bu Cuma. Normalde umursamaz ve iptal ederdik ama bildiğiniz gibi şehirde özel bir misafirimiz var."

Kate gözlerini devirmemek için kendini zor tuttu. Fritz.

"Partiler için alternatif yerimiz tabii ki West'lerin evi. Ne yazık ki grip nedeniyle Nathaniel ve Abby çocukları New York'a geri götürüyorlar, ta ki buralarda ortalık sakinleşene kadar. Geriye benim evim kalıyor."

Daha fazla bir şey söylemesine gerek kalmamıştı, Julie eve dönerken ona Daniel'in kız kardeşi ve iki çocuğunun birkaç haftalığına onlarla kalmaya geleceğini söylemişti.

"Oh," dedi Daniel'in neden bu kadar çok onunla konuşmak netleşti.

"Size burada, konukevinde kalmanızı teklif ettiğimde, burayı başka bir şey için kullanmaya hiç niyetim yoktu."

"Partiyi burada mı vermek istiyorsun?" diye sordu.

"Hayır, parti değil. Fritz'in demosunu garajda yapmasının senin için sorun olup olmayacağını öğrenmek istiyordum."

Fritz, burada mı? Nerede kalıyordu?

"Dürüst olmak gerekirse," dedi. "Eğer uygun değilse, anlarım. Yaşam tarzına aşina olduğunuz için sorayım dedim."

"Hayır, sorun değil." Kahretsin, sırf Fritz'in tekrar onun yerine geçmesini istemediği için onu geri eviremezdi. Üstelik burası Daniel'ın mülküydü ve burada kalması için ondan hiçbir şey talep etmiyordu. "Elbette demo için garajı kullanabilirsin."

Daniel'ın yüzünde rahatlama ifadesi belirdi. "Teşekkür ederim Kate. Hayatımı kurtardın. Önemsiz göründüğünü biliyorum ama Fritz şehre son geldiğinde grubun favorisiydi. Uzun zaman oldu ama herkes geri döndüğü için çok heyecanlıydı ve bir demo daha yapmaya istekliydi."

Çift gidene ve Kate konukevinde tek başına kalana kadar, ne olmasını kabul ettiğini tam olarak anlayamadı. Bu Fritz'in demo yapmasından daha fazlasıydı. Bunu başka bir denizaltıyla yapacaktı. Geçici de olsa Kate'in yaşam alanında ve dahası, bunu ona hayatının en güzel gecesini yaşattığı yerden sadece birkaç adım ötede yapacaktı.

CHAPTER EIGHT

Cuma akşamı erken saatlerde Daniel ve Julie, Fritz ile buluşmak için konukevine geldiler. Erken geldiler ve Daniel bir kez daha Kate'e garajı kullanmalarına izin verdiği için teşekkür etti.

"Gerçekten," dedi ona. "Sorun değil."

"Eğer kendinizi daha rahat hissediyorsanız, isterseniz ana evde de takılabilirsiniz."

"Sorun olmazsa oturma odasında ya da yatak odasında kalacağım." Eğer ana eve giderse, kız kardeşi ve çocuklarıyla birlikte olacaktı. Açıkçası, onların dışarıda oynadıklarını duymuştu ve onları her yerde takip ediyor gibi görünen kitlesel kaosa daha fazla yaklaşmak istemiyordu.

"Elbette sorun değil." Fritz'in kiralık arabasının az önce döndüğü garaj yoluna başıyla işaret etti. "Ve işte burada. Birazdan garaja girip seni rahat bırakacağız."

"Önemli bir şey değil," diye mırıldandı.

Fritz arabadan iner inmez bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Üçüne şöyle bir baktı ve bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Üçünün durduğu yere doğru ilerlerken gülümsemedi.

"Fritz?" Daniel sordu.

Fritz önlerinde durdu, ellerini ceplerine soktu ve derin bir iç çekti. "Sanki bu ziyaretimde bir demo yapmam gerekiyormuş gibi görünmüyor."

"Ne oldu?" Daniel sordu.

"Derrick aradı ve yardımcısı bu gece benimle demo yapamayacakmış. Solunum sorunları yüzünden acilen hastaneye kaldırılmış. Muhtemelen grip. Diyor ki

Onu kabul etmeyecekler ve o iyi ama belli ki bu gece olmayacak."

Daniel iç çekti. "En azından o iyi. Bu geceyi iptal ederiz. Muhtemelen bunu daha önce yapmalıydım ama herkes çok heyecanlıydı."

"Yeni öğrendim," dedi Fritz. "Keşke size daha önceden haber verebilseydim. Zaman çok yaklaştı, muhtemelen herkesi yakalayamayacaksınız."

"Bunun için endişelenme. Böyle olmasına engel olamazsın." Daniel Fritz'in sırtını sıvazladı. "Yine de yardım etmek istiyorsan, telefon görüşmelerinde bana ve Julie'ye katılabilirsin."

"Bekle. Ne?" Kate anlamamıştı. "Öylece iptal mi edeceksin? Öylece mi? Bu bir BDSM grubu. Eminim Fritz'le çalışma fırsatını kaçırmak istemeyecek çok sayıda kadın ve erkek olacaktır."

Fritz ona küçük bir gülümseme verdi. "Bana olan güvenin için teşekkür ederim Kate. Ne yazık ki, bu gece göstermeyi planladığım şey için istekli bir partnerden daha fazlasına ihtiyacım var. Güvenebileceğimi bildiğim ve tercihen daha önce birlikte oynadığım birine ihtiyacım var."

Demonun ne olacağını duymamıştı ama Fritz kiminle ortak olmak istediği konusunda bu kadar güçlü hissediyorsa, yoğun olmalı ve muhtemelen sınır oyunu içermeliydi.

Birdenbire bilmek istedi. Kendine umursamadığını ve garajdaki kalabalığı görmezden gelebileceğini söylemişti ama kendine yalan söylediğini biliyordu.

"Ne tür bir demo yapacaktın?" Neredeyse sormayacaktı, artık yaşam tarzında olmadığına dair herhangi bir yorumla uğraşmak istemiyordu.

Yine de sakince "Ateş" diye cevap verdiğinde gözlerinde bilmiş bir bakış vardı.

Onunla bir yangın sahnesi çekme düşüncesi dizlerinin bükülmesine neden oldu. Kahretsin, ama bu harika olurdu. "Anlıyorum." diye cevap verirken hissettiği kadar yıpranmış görünmemeyi umuyordu. Bu kesinlikle herhangi biriyle oynama konusundaki tereddütlerini açıklıyor."

Onun gözlerinde gördüğü hayal kırıklığı mıydı? Kesinlikle değildi.

Dudaklarını yaladı ve bir şeyler söylemeye başladı. Hayır.

Yumruklarını sıktı, onun yanında durduğunu ve birazdan tenini öpecek olan alevi gördüğünden emin olduğunu hayal etti.

Sadece bir kez daha.

Artık yapmamak için bir neden bulamıyordu.

"Gidip telefon etmeye başlayacağız," dedi Daniel ve elini Julie'ye uzattı. Kate seslenmeden önce birkaç adım atmışlardı.

"Daniel, bekle!"

Döndü. "Evet, Kate?"

"Yapabilirim." Kate Fritz'e bakmayı reddetti. "Yani eğer ikiniz için de uygunsa."

"Aslında." Daniel'ın bakışları Fritz'e kaydı, sonra tekrar ona döndü. "Bu hiç bana bağlı değil. Ben sadece demoyu onaylıyorum, Dom'un demoyu kiminle yürüteceği konusunda hiçbir zaman söz sahibi olmadım ya da olmak istemedim."

Derin bir nefes alarak Fritz'e bakmak için döndü. Kollarını kavuşturmuş, onu çok yakından izliyordu. Yine de yüz ifadesini okuyamıyordu. O delici gözleri, aklından neler geçtiğine dair hiçbir fikir vermiyordu.

Sessizlik rahatsız edici bir hal almaya başladığında Daniel, "Konuşmanız gerekiyorsa Julie ve ben gidebiliriz," dedi.

Fritz gözlerini Kate'den ayırmadan, "Hayır, kal," dedi. Kate'e, "Yaşam tarzına ilgi duymadığını gizlemediğin halde neden gönüllü olasın ki?" dedi.

"Birincisi, gereklilikleri karşılıyorum. Çok sayıda yangın sahnesinde yer almış deneyimli bir itaatkârım. Sizinle daha önce de oynadım ve belki haddimi aşarak konuşuyorum ama seans sırasında bana güvenebileceğinizi bildiğinize inanıyorum." "Şu ana kadar söylediğiniz her şeye katılıyorum." O başını eğdi. "Başka ne gibi sebepleriniz var?" Bu yeterli değil miydi? "Efendim?"

"Size neden gönüllü olduğunuzu sorduğumda cevabınız 'Bir kişi için' diye başladı, bu da beni en azından bir iki ve muhtemelen bir üç numara olduğuna inandırdı."

Gözünü bile kırpmadı. "İki, yangın sahnelerinden her zaman hoşlanmışımdır."

Bekledi.

"Üç," dedi. "Gruba yardım etmek beni mutlu eder. Ve dördüncüsü, birlikte olduğumuz her seferde seninle oynamaktan keyif aldım ve bahse girerim bir yangın demosu sırasında sahip olunacak inanılmaz bir Top olursun."

"Dürüstlüğün için teşekkür ederim Kate." Adam sakince konuşuyordu ama Kate hâlâ onun ne düşünüyor olabileceğini anlayamıyordu. "Bir soru daha."

Kalbi çarpmaya başladı. "Evet?"

"Ateş kırbacı mı yoksa davul mu?"

~~~~~

İki saat sonra Kate, demoyu izlemek için gelen otuz kadar grup üyesine hitap ederken Fritz'in ayaklarının dibinde diz çöktü. Daniel haklıydı, garaj neredeyse tamamen doluydu ve birkaç üyenin hasta olduğunu biliyordu. Ancak şu anda kaç kişinin geldiğini ya da kimlerin gelmediğini düşünmüyordu. Derin nefes aldı, vücuduna giren ve çıkan havanın hareketine odaklandı ve şu an için ilgilenmesi gereken tek şeye konsantre oldu.

Herr Brose.

Adam gruba hitap ediyordu ama kız onun sözlerine dikkat etmiyordu. Vücudunu onunkine ayarlamıştı. Öyle ki, birkaç dakika sonra neredeyse onun nefes alışını hissedebileceğini düşündü. Hissedemediğini biliyordu ama bu genel his ona daha da bağlı hissetmesine neden oldu ki yaklaşan sahne için buna ihtiyacı vardı.

Şimdi onun hakkında konuşuyordu ve ayağa kalkıp masaya gitmesini söyledi. Grup gelmeden önce onunla her şeyin üzerinden geçmişti. Duvetyne örtüden

masasına, kullanmayı planladığı ekipmana ve ulaşabileceği çok sayıda güvenlik malzemesine kadar.

Kate masaya sırtüstü yattığında ıslak bir havlu alıp saçlarını sardı. "Gördüğünüz gibi Kate'in çok uzun saçları var ve saçlarının yukarıda ve yoldan uzak olmasını sağlamanız önemli. Ben bir adım daha ileri gidip tamamen sarmayı tercih ediyorum, böylece alev alma ihtimali ortadan kalkıyor."

Serin havluya başka bir nedenden dolayı minnettardı - yaptıkları şeyin heyecanıla teninden yükselen ısıyı hafifletmeye yardımcı oluyordu.

"Bu ilk bölüm için onu sırt üstü yatırdım, böylece size ateşle çalışmanın en basit yolunun bir örneğini gösterebilirim. Tekrar söylüyorum, bu bir eğitim seansı değil. Bu bir demo ve bunu izleyerek, eğer deneyimli değilseniz ateşi kullanmaya hiçbir şekilde hazır değilsiniz. Özellikle de başka bir kişi üzerinde."

Odağını ona çevirdi. "Hazır mısınız?"

Bakışlarını önceden belirlediği odak noktasına dikti, derin bir nefes aldı ve "Evet, Herr Brose" diye cevap verdi.

Bundan sonra konuştu, ama ona değil kalabalığa hitap ediyordu, bu yüzden onu duymazdan geldi. Nefes al.

Nefes verin.

Nefes al.

Yakıtın serinliği. Nefes ver.

Alevin sıcaklığı. İçine çekilen nefes.

Eli her şeyi siliyor. Nefes al.

Nefes ver.

Birkaç soluk alıp verme dışında, o çalışırken oda tamamen sessizdi. Artık konuşmuyordu ama kendini tamamen yaptığı işe vermişti. Gözlerini odak noktasından ayırmasa da, ona her dokunduğunda ateşle dolduğunu görebiliyordu.

Kısa süre sonra hepsi birbirine karıştı. Dans eden alev, sıcaklık ve onun dokunuşunun rahatlatıcı hissi. Görüşü büyüdü

Bulanıktı ama gözlerini açık tutuyordu çünkü bir saniyesini bile karanlığa kaptırmak istemiyordu. Her şey çok gerçeküstüydü, vücuduna çok yakın hissedebildiği titrek ışık ve hayatının emanet edildiği emin ellerin güvenliğinin ardından gelen tehlike sarsıntısı. Birkaç kez, bir bölgenin üzerinden iki kez geçti ve acı daha keskin oldu, ama sonra dokunuşunun tatlı serinliği de iki katına çıktı.

Sonra sadece sessizlik oldu. Ve o bekledi.

Güçlü, bilgili eller cildine nazikçe merhem sürdü.

Hafifçe yüzünü okşadı. "Karnına doğru hareket edebilir misin?"

Kadın cevabını fısıldadı ve adam onun pozisyonunu almasına yardım ederek yerleştiğinden ve herhangi bir rahatsızlık duymadığından emin oldu. Sırtını kontrol etti, saçlarının hala ayak altında olmadığından emin oldu ve sonra dudaklarını ensesine değdirdi.

"Devam etmek için iyi misin?" Adam kızın tenine karşı sordu ve kız onun dokunuşuyla ürperdi.

"Evet, Herr Brose."

Gruba hitap etmeden önce onu bir kez daha öptü. Ne yapacağını, onu nasıl hazırladığını anlatırken ve bir kez daha birkaç güvenlik uyarısında bulunurken gözlerini kapattı. Bu bölümde karanlığa gömülecekti. Görebileceği bir ayna olmadığı sürece, genellikle olacaklar için gözlerini kapatırdı. Fritz ona izleyebilmesi için bir şeyler ayarlamasını isteyip istemediğini sormuştu ama o hayır demişti. Gözlerini kapatmak ve bedenine dilediğini yaparken onu hissetmek istiyordu.

Daha önce sadece birkaç kez ateş davulu çalma sahnesinin bir parçası olmuştu. Ateş oyunu hiçbir zaman Cole'un en sevdiği aktivitelerden biri olmamıştı ve katıldıkları birkaç seferden zevk almış olsa da, hiçbir zaman arayacağını düşündüğü bir şey olarak kayıtlara geçmemişti. Ama Fritz ona kırbaçlama ya da davul çalmayı teklif ettiğinde, bunu onunla birlikte deneyimlemesi gerektiğini biliyordu.

Bir kez daha odağını içine ve vücudunun içinde ve dışında hareket eden havaya çevirdi. O başladığında, sahnenin toplananlara nasıl görüldüğünü hayal etmeye çalıştı. Birkaç mum dışında, ışıklar etkiyi arttırmak için sönüktü ama odaklanabildiği tek şey bunun ne kadar iyi hissettirdiği idi.

Adamın durduğunu biliyordu çünkü artık vücudunun zevkle mırıldandığını duymuyordu. Sırtına sıcak, yumuşak ve ağır bir şey yerleşti, ardından ensesine yumuşak bir öpücük kondu. İç çekti.

Tenine değen ılık nefes...

"Bana döndün mü Kate?"

Mmm, o nefis Alman aksanı. "Hayır," dedi.

Kıkırdadı ve onu kollarının arasına aldı. Onu gidecekleri yere götürürken başını çevirdi ve göğsüne gömdü. Oturduktan sonra başını kaldırıp baktığında yatak odasında olduklarını gördü.

"Herkes nerede? Her şey bitti mi?" diye sordu.

Fritz onu tekrar kollarının arasına aldı ve onunla birlikte yatağa yerleşti. "Sanırım Daniel bir kez daha herkesin kafasına güvenliği sokuyor. Ona daha sonra temizlemek için döneceğimi söyledim ama endişelenmememi ve kendisinin halledeceğini söyledi." Oturmaya başladı ama adam onu geri çekti. "Sen de burada benimle biraz dinleneceksin."

Birdenbire çok yorulmuştu, bunun duyduğu en iyi fikir olduğunu ilan etti.

Bir süre sonra öksürerek uyandı. Doğrulup döndüğünde yanında irkilmiş bir Fritz buldu.

"Kate?"

Fritz'in arkasındaki komodinin üzerinde gördüğü su şişesine uzandı ama ulaşamadı. "Su."

Mırıldandı, suya uzandı, alıp açtı ve ona uzattı. "Özür dilerim," dedi. "Bunu sen uyumadan önce düşünmeli ve sana o zaman vermeliydim."

Açgözlülükle şişenin dörtte birini emdi. "Sorun yok," dedi. "Şimdi daha iyiyim." Ama boğazı gıcıklandırıyordu ve su da yardımcı olmuyordu. Boğazını temizledi. Ama bu da işe yaramadı.

"İyi misin?" diye sordu.

Boğazını tekrar temizledi ama içine bir şey kaçmış gibi hissetmesini engelleyemedi. "Boğazım," dedi.

"Biraz daha iç."

İtaat etti ve şişenin yaklaşık yarısını bitirdi. Yutkundu, boğazı hâlâ biraz gıcıklandığında yüzünü buruşturdu. "İyi olduğuma eminim," dedi.

Ona inanmış gibi görünmüyordu.

"Gerçekten mi?" dedi. "Eminim önemli bir şey değildir."

Ama hapşırmaya başladığında ikisi de ona inanmadı.

~~~~~

Fitz yataktan kalkmadan önce Kate'in hafifçe horlamasını bekledi. Elinin tersiyle Kate'in alnını yokladı. Ateşi yoktu ama önümüzdeki birkaç saat içinde ateşinin çıkacağını hissediyordu. Lanet olası grip. Ve burada tek başınaydı, ona bakacak kimsesi yoktu.

Onu yalnız, gripten hasta ve kendine bakmaya çalışırken hayal etmeye çalıştı ve başarısız oldu. Hızlı bir iyileşme için gerekli besinleri aldığından emin olmasının hiçbir yolu yoktu. Kendisi bunu yapamayacağına göre, başkasının yapması gerekecekti. Tanıdıkları pek çok kişi grip olduğu ya da grip olan bir başkasına baktığı için, bunu kendisi yapmak zorunda kalacaktı.

Elbette, dedi kendi kendine. Kendine bunu söylemeye devam et ve belki sonunda buna inanırsın. Basit gerçek suydı ki, hiç kimse ona onun düşündüğü şekilde bakmayacaktı. Onu kimseye emanet etme düşüncesini aklından bile geçiremiyordu.

Kadının hâlâ huzursuzca uyuduğu yatağa bir göz attı. O uyur uyumaz ellerinde bir kavga olacaktı.

uyandı ve planlarını duydu. Çok kötü oldu. Onunla istediği kadar tartışabilirdi.

Bu, kazanmaya niyetli olduğu bir savaştı.

Onun hâlâ uyuduğundan emin olduktan sonra telefonunu alıp koridora çıktı. Garaja baktığında boş ve temiz olduğunu gördü. Daniel'ı aradı, uyanık ve koridorda olmadığından emin olmak için bir kez daha omzunun üzerinden kontrol etti.

Daniel'a temizlik için teşekkür etti, Kate'in gribin erken belirtilerini gösterdiğini düşündüğünü ve iyileşene kadar onunla kalacağını açıkladı. Daniel'ın kız kardeşi ve çocukları ana evde kaldıkları için, kendisinin ya da Julie'nin onu kontrol etmesinin çok riskli olacağını açıkladı.

"Onunla kaldığın için teşekkür ederim," dedi Daniel. "Onun hasta ve yalnız olduğunu bilseydim uyuyamazdım."

"Hiç sorun değil," dedi Fritz. "Sakıncası yoksa benim için birkaç şey almanı istiyorum."

"Memnuniyetle. Bana neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin."

~~~~~

Kate iki saat daha uyudu ve bu sürenin çoğunda Fritz onun yanında, yatağın yanındaki küçük sandalyede oturdu. Kendi bedenine göre çok küçüktü ama Kate uyandığında orada olmanın önemli olduğunu düşünüyordu, bu yüzden elinden geldiğince kendini koltuğa attı.

Gözlerini açtığında usulca inledi ve adam ilk iş olarak onu aradığını fark edince gülümsedi.

"İyi uyudun mu?" diye sordu.

"Evet." Doğrulup oturdu ve tekrar inledi. "Her yerim ağrıyor ama bunun olayla ilgili olduğunu sanmıyorum."

"Boğazın nasıl hissediyor?"

Dikkatle yutkundu. "Hâlâ ağrıyor."

"Daha kötü değil mi?"

"Hiç sanmıyorum."

Ona iki ibuprofen uzattı. "Bunları almanı ve biraz su içmeni istiyorum. Sonra biraz sohbet edeceğiz."

İki hapi patlattı ve suyla yıkadı. "Ne hakkında sohbet edelim?"

Başını iki yana salladı. "Biraz daha su iç."

Kadın yeterince su içtikten sonra, adam onun rahat ettiğinden emin oldu. Karşısındaki sandalyeye otururken onu izledi.

"Korkarım grip olmuş olabilirsin ve yüzde yüz on iyileştiğinden emin olana kadar burada kalacağım." Sözlerini bitirdi ve onu izledi, her an ona saldırmaya hazırды.

Elini salladı. "Grip değilim. Soğuk algınlığı ya da alerji, belki de alev geciktiriciye alerjim var."

Başını iki yana salladı. "Soğuk algınlığı değil ve alerjik bir reaksiyon da göstermiyorsun."

Bir kaşını kaldırdı. "Olabilirim."

"Hiç alerjik bir reaksiyon gördünüz mü?"

"Kahretsin," diye mırıldandı nefesinin altında ve sonra derin bir iç çekti. "Tamam, muhtemelen haklısın. Muhtemelen griptir. Benimle kaldığın için teşekkür ederim."

Şokunu gizlemeye bile çalışmadı. "Aldırmıyor musun? Benimle tartışacağını düşünmüştüm."

Başını iki yana salladı. "Ben korkunç bir hastayım ve hasta olmaktan nefret ediyorum. Eğer burada benimle kalmak istiyorsan, seninle tartışacak değilim. Sadece uyarayım, her zaman güzel olmuyor."

"Ben halledebilirim. Üç yıl boyunca büyükanneme bakıcılık yaptım."

Gözleri irileşti, onun böyle bir şey söylemesini beklemiyordu. Ona büyükannesinden bahsetmek istese de, kendini iyi hissetmediğini ve yatağa dönmesi gerektiğini söyleyebilirdi. "Sana her şeyi sonra anlatırım," dedi. "Şimdi sen biraz daha uyu."

Yana doğru yuvarlandı. "Bana biraz çorba yapar mısın?" "Elbette," dedi adam. "Ne çeşit istersin?"

"Umurumda değil," dedi yarım bir esnemeyle.

Kıkırdadı. "Uyumaya devam et Kate. Uyandığında sana çorba getireceğim."

~~~~~

Ateşi dört gün sürdü. Ve onu bırakabileceğini hissetmesi için bundan sonra üç gün daha geçmesi gerekti. Onu ilk gün erkenden bir kliniğe götürmüş ve hiç düşünmeden

Ona verdikleri ilaçların etkisi daha uzun sürebilirdi. Daha iyi olduğu ve artık yardımına ihtiyaç duymadığı için mutlu olsa da, ona bakmaktan keyif aldığını itiraf etmek zorundaydı.

Adamın serin ve ıslak bir bezi ateş içindeki cildinin üzerinde gezdirmesine aldırmadı. Ya da onun isteği üzerine öne doğru eğilip sırtını ovarak gerginliğini biraz olsun azaltmasına ve gribin getirdiği ağrı ve sızıları hafifletmesine aldırmadı.

Sadece bu da değil, onun yemeklerini de seviyordu. Yemek yemekten onun kadar zevk alan birini nadiren bulmuştu. Bu şaşırtıcıydı, çünkü onun çok zayıf olduğunu düşünüyordu. Gerçekten de ona göre çok zayıftı.

Ayrıldığında kızının birkaç kilo aldığından emin oldu. Orada bulunduğu süre boyunca hasta olduğu düşünülürse hiç de fena sayılmazdı. Onun yemek yemesini, yemeklere iştahla saldırmasını ve yine de farklı tatlardan zevk alıyor gibi görünmesini izlemeyi seviyordu. Hayattaki tensel şeylerden zevk alan bir kadındı.

Evet, kendisini Kate'e aşık olurken görebiliyordu.

Mesele şu ki, Cole'la birlikteyken, çok çekici olduğu için Cole'un dikkatini çekmişti. Ve Cole'un efendisi olarak onunla etkileşim kurma biçimi onu büyülemişti. Dürüst olmak gerekirse, o doğal bir itaatkârdı ve köle rolü ona uyuyordu. Bunu gördü ve istedi. Onu istiyordu. Ama şimdi istediği itaatkârın kendisi olduğunu itiraf edebilirdi.

Artık gerçek kadını, gerçek Kate'i tanıyormuş gibi hissediyordu. Düşündüğünden çok daha derinlerde olduğunu fark etti. İtaatkâr Kate'den daha fazlasını istiyordu. Gerçek Kate'i istiyordu. Bazen kendi fikirleri olan huysuz kadını. Beyzbolu seven. Kendini işine adanmış mimarı. Keskin zekalı ve detaylara önem veren çalışkan. Ve sevecen bir arkadaş.

Ama ne kadar görmezden gelmeye çalışsa da gerçek gerçektir. Ona en fazla birkaç hafta daha sahip olacaktı. O New York'a gidecekti ve o da Berlin'e dönecekti.

Yazı duvardaydı.

Gerçek şu ki, o onun değildi. Ve asla da olmayacaktı.

CHAPTER NINE

Kate ona, "Ben hastayken burada kalıp benimle ilgilendiğin için sana teşekkür etmek istiyorum," dedi.

"Jestiniz için teşekkür ederim ama buna gerçekten gerek yok."

Onu hafifçe göğsünden bıçakladı. "Hadi ama. Ne önereceğimi bile bilmiyorsun."

"Ne önerecektin?" Günahkâr ve seksi bir sesle sorduğu bu soru, kadının önerisini yeniden düşünmesine neden oldu.

"Düşündüğün gibi bir şey değil."

"Kahretsin," dedi ama sırtıttı.

"Daniel göletini levrekle dolduruyor. Onun teknesini alıp balık tutabileceğimizi ve sonra da sana yemek pişirebileceğimi düşündüm."

"Balık mı tutuyorsun?"

"Neredeyse bir tekne de büyüdüm ve balık tutmayalı çok uzun zaman oldu."

"O halde yapalım. Ne zaman gidelim?"

Kate omuz silkti. "Yarın işe dönene kadar programımda bir şey yok. Şimdi üstümüzü değiştirip gidelim."

Sessizce kabul etmişti ve ona inanması gerekip gerekmediğini tam olarak bilmiyormuş gibi görüldüğünü düşünmeden edemedi. Gerçekten de düşününce, neden inansın ki? Cole onun çocukluğunu kesinlikle biliyordu ama onunla hiç balığa çıktığını hatırlamıyordu. Büyük olasılıkla Kate ve balık tutmak Fritz'le daha önce hiç aynı cümlede kullanılmamıştı.

Beş dakika sonra oturma odasında buluştular. Saçlarını at kuyruğu yapmış ve spor ayakkabılarını giymişti.

"Yanımıza bir şey almamız gerekiyor mu?" Diye sordu.

Onu dışarı çıkardı ve gölete giden patikadan aşağı indirdi. "Daniel'i aradım ve teknenin bizi beklediğini ve içinde ihtiyacımız olan her şeyin olduğunu söyledi. Bu sabah ilk iş olarak bunu yaptı çünkü ona dün dışarı çıkabileceğimizi söyledim."

Yürürlerken adam sessizdi ve kadın başını arkaya yaslayarak yüzüne vuran güneşin tadını çıkardı. Güzel bir gündü ve balık tutmayı düşündüğü için çok memnundu. Eskiden çok severdi ve balığa çıkmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu düşününce biraz hüzünlendi.

"Vay canına," dedi onları bekleyen küçük teknenin önünde dururken. "Gerçekten de balığa gidiyoruz."

Ona bir kaşını kaldırdı. "Öyle olmadığımızı mı sanıyordun?"

"İtiraf etmeliyim ki, beni baştan çıkarmak için bana bir yalan söylemiş olabileceğini düşündüm."

Gülmekten kendini alamadı. "Seni baştan çıkarmaya çalışıyor olabileceğimi mi düşündün?"

"Evet. Bana teşekkür etmek istediğini söylemiştin."

"Yine de geldin mi? Hala bir ya da iki grip mikrobunu kapmış olabileceğimden mi korkuyorsun?"

"Dürüst olmama izin ver, tamam mı?" dedi eğlenen bir sırıtışla. "Seni birkaç kez çıplak gördüm. Seninle birlikte olmaktan büyük keyif alıyorum. Sonuç olarak, teklif etseydin seni geri çevirmezdim."

Buna nasıl cevap vereceğini bilemedi. "Ne düşünüyorsun?" Sonunda sordu.

"Birkaç şey var," dedi ve yapmaması gerektiğini bildiği halde ekledi, "Öncelikle, keşke bu tekne oltalar, yemler ve küçük balıklarla dolu olmasaydı."

Başını salladı. "Ayağının altında balık yemi olan birini baştan çıkarmak zordur."

Ve böylece onun elini tutup tekneye binmesine yardım etti. Ona balığa çıkmayı teklif ettiğinde aklında baştan çıkarmak yoktu ama şimdi kesinlikle vardı. Yerleştiğinden emin olurken parmakları onunkileri okşadı. O zaman bile dokunuşu devam etti. Ve ona baktığında gözleri, yanlış okumadığını bildiği bir arzuyla doluydu.

Bunu hayal edebiliyordu. Adam gömleği başının üzerine çekiyordu. Elleri göğsünün düzlemlerini izliyordu. Vücudu onu bastırıyor, böylece onu örtüyordu. Güneşin sıcaklığı üzerlerine vuruyordu. Onun teninin tadını.

Ondan gelecek en ufak bir ipucuyla kıyafetlerini çıkaracağını ve Daniel'in teknesinde, göletin ortasında ona sahip olmasına izin vereceğini biliyordu. Ve Daniel'in bunu bildiğinden neredeyse emin olmasına rağmen, o buna göre hareket etmedi. Bunun yerine ona oltasına yem takmayı teklif etti ve o da gözlerini devirerek bu hayatta olmayacağını söyledi.

Göletin ortasına kadar kürek çektiler. Aslında adam kürek çekti, kadın da adamın pazularına baktı. Balıkların ısırmasını beklerken, adam kızın ailesini ve büyürken bir teknede nasıl bu kadar çok zaman geçirdiğini sordu.

Ona babası ve onun suya olan sevgisi hakkında her şeyi anlattı. Ona çocukluğuyla ilgili yıllardır düşünmediğı ve sohbetleri hatırlamasını sağlayana kadar unuttuğı birkaç hikaye anlattı.

Yakaladıkları balıklarla birlikte kıyıya döndüklerinde, kendini uzun zamandır olmadığı kadar iyi hissediyordu. Fritz oltalar konusunda yardımcı oldu ve babası hakkında konuştuğunda onu dikkatle dinledi. Onun hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmek istediğı izlenimine kapıldı.

Kadın çocukluğunu sordu ama adam başını salladı ve bunun hakkında konuşabileceklerini ama bugün konuşamayacaklarını söyledi.

"Ailen şimdi nerede yaşıyor?" Diye sordu.

"Florida'da yaşıyorlar, bu yüzden onları istediğim kadar göremiyorum. Yılda birkaç kez oraya gitmeye çalışıyorum. Orada yaşamaktan mutlular ve bu da beni mutlu ediyor. Beni taşınmaya ikna etmeye çalışıyorlar ama onlara defalarca söyledim, gerçek kışı olmayan bir yerde yaşayamam."

Bunun üzerine kıkırdadı. "Erkek ya da kız kardeşin var mı?" "Hayır, sadece ben varım."

Sohbet ederken zamanın bu kadar çabuk geçmesi şaşırtıcıydı ve o daha ne olduğunu anlamadan tüm balıkları temizlemiş ve misafirhaneye geri dönmüşlerdi. İçeri girerlerken saati kontrol etti.

"Hemen duş alacağım ve sonra da şu balıklara başlayacağım," dedi ona.

"Yardım edemeyeceğime emin misin?" Diye sordu.

"Hayır, ben hallededeceğim. Sen git dinlen ya da başka bir şey yap." Banyoya gitmeden önce onun oturmasını bekledi.

~~~~~

Fritz çok yakında Kate'e karşı bir hamle yapması gerektiğini biliyordu. Keyifli bir öğleden sonrayı balık tutarak geçirmişlerdi ve bunu bir kez daha kaçırmak istemiyordu. Teklif etmeyi planladığı řey hakkında Kate'in ne dűřüneceđi hakkında hiçbir fikri yoktu ama hiçbir řey söylememe riskini de göze alamazdı. Yarın iře geri dönecekti, bu da çok sayıda vanilya erkeğiyle etkileşim anlamına geliyordu.

Onlardan birinin onu almasına izin verirse lanetlenirdi.

İçindeki her şeye aykırı olmasına rağmen, o akşam yemeğini hazırlarken mutfaktan uzak durdu. Ona tek başına yemek pişirebilmek onun için çok önemli görünüyordu, bu yüzden bunu yapmasına izin verecekti.

Sonunda onu mutfağa çağırdığında, pişirdiği her neyse, küçük evi midesini guruldatan ağız sulandırıcı bir aromayla doldurmuştu bile.

"Bir şeyler harika kokuyor," dedi ve kadının tabak ve anaklarla hazırladığı masaya oturdu.

"Teşekkürler," dedi ve ona bir bardak şarap getirdi. "Umarım tadı da kokusu kadar güzeldir."

Bu iltifat karşısında kızın yanaklarının biraz kızardığını fark etti. "yle olmadığını hayal bile edemiyorum."

Kendisi için de bir tabak hazırlamadan önce ona mükemmel pişmiş pilavla birlikte bir fileto servis etti. Oturdu ve onun bir ısırik almasını bekledi. Adam onu fazla bekletmedi. Bekletemezdi. Her şey çok güzel görünüyor ve kokuyordu.

İlk ısırığı aldığında gözleri neredeyse başının arkasına yuvarlanıyordu. "Kate," diye yarı inledi, yarı konuştu. Baharatların lezzetli bir karışımıydı ve altta yatan bir ipucu

tatlıydı ve daha önce tattığı hiçbir şeye benzemiyordu. "Bu inanılmaz."

Daha önce fark ettiği kızarıklık geri gelmişti ve bu sefer daha da koyuydu. Başını eğdi. "Teşekkür ederim."

"Tarifi sen mi buldun yoksa biri mi verdi?"

"Babamındı." Başını öne eğdi. "Gerçi ben birkaç değişiklik yaptım."

"Babana tebrikler."

Kadın gülümsedi ve sohbete devam ettiler. Kendini böyle adlandırmayı reddetse de onun başarılı bir aşçı olduğunu öğrendi. Ona yemek pişirmekten hoşlansa da son zamanlarda pek yemek yapmadığını çünkü artık yemeklerden hoşlanmadığını söyledi. Adam şakayla karışık ona istediği zaman yemek yapabileceğini söyledi.

Yemeği henüz bitirmişlerdi ki kadın ona baktı ve "Bana sormak istediğin bir şey mi vardı?" diye sordu.

Önce masayı toplamaları gerekip gerekmediğini düşündü ama sonra oturma odasına gitmek yerine masada kalmalarının daha iyi ve rahat olacağına karar verdi.

"Bir şey söylemeden önce beni dinlemenı istiyorum," diye başladı.

Ona bir kaşını kaldırdı ama kabul etti.

"Vanilya erkeklerle çıkmak istediğini söylediğini hatırlıyorum," dedi. "Ve grip olduğundan beri bunun değiştiğini sanmıyorum. Ancak benim fikrim değişti. Ve eğer hâlâ ilgileniyorsan, vanilya bir erkek olarak benimle çıkmayı isterim."

"Ne?" Gözlerini şaşkınlıktan kocaman açarak sordu.

"Ne istediğimi itiraf edecek kadar dürüstüm," dedi. "Ve seni istiyorum. Sadece bu da değil, başka biriyle çıkmayı da istemiyorum. Bu yüzden, eğer vanilyayı deneyimlemek istiyorsan, bunu benimle denemeyi düşünmeni rica ediyorum."

Ona sanki kendisiyle Almanca konuşuyormuş gibi baktı. "Vanilya gibi mi davranacaksın?"

"Hayır, hiçbir şeymişim gibi davranmayacağım," dedi.

"O zaman ne yapacaksın?" diye sordu.

"Senin için vanilya olacağım."

"Bu nasıl olacak?"

"Başlangıç olarak," dedi, "hiçbir şekilde sapıkça seks yapmayacağız."

"Yine de seks yapabileceğimizi mi söylüyorsun?" diye sordu.

"Umarım öyledir," dedi. "Bunu seninle yapmak biraz garip bir durum olacak. Daha önce denediğim hiçbir şeye benzemiyor. Ve seni herhangi bir erkekle istemediğimi söyleyecek kadar dürüstüm. Sapkınlıklara düşkün olsun ya da olmasın fark etmez."

"Dürüst olmak gerekirse bunu yaptığını göremiyorum," dedi.

"Herhangi biri

o."

"Öncelikle senden hoşlanıyorum. Ve seninle birlikte olmak istiyorum. Bir

Sonuç olarak, bunun olmasını sağlamak için istediğiniz her şeyi yapmaya hazırım. Bu bir süreliğine vanilya olmak anlamına geliyorsa?" Omuz silkti. "Bir süreliğine vanilya olacağım."

"Vanilyayı gerçekten seversem ne olur?" diye sordu. "Sanırım o köprüye geldiğimizde geçeceğiz."

"Bunu söylediğim için beni bağışlayın," dedi. "Ama senin köprüyü geçecek bir tip olduğunu sanmıyorum. Büyük olasılıkla ya kendiniz inşa edeceksiniz ya da zaten orada olanı havaya uçuracaksınız."

Güldü. "Muhtemelen haklısın."

Ona öyle olduğunu bildiğini gösteren bir bakış attı ama sonra ifadesi ciddileşti. "Sana cevabımı vermeden önce düşünebilir miyim?"

"Elbette," dedi. "İhtiyacın olduğu kadar uzun sürsün derdim ama ben oldukça sabırsız bir adamım."

"Çok uzun sürmez. Sadece kendim için doğru seçimi yaptığımdan emin olmak istiyorum."

~~~~~

Sonunda ona evet dedi. Tabii ki söyledi. Böyle bir adamın size kimliğinin bir parçasından vazgeçmek gibi uç bir şey yapmaya hazır olduğunu söylemesi? İnsan bunu nasıl geri çevirebilirdi ki? O kesinlikle reddedemezdi.

Birkaç dakika içinde üçüncü kez saate baktı. İlk buluşmaları için yaklaşık on beş dakika sonra onu alacaktı.

Buluşma için planının ne olduğunu ona söylemedi.

akşamdı, sadece çok rahat bir şeyler giymesi gerektiğini söyledi. Ellerini mavi kot pantolonunda gezdirdi. Çok rahat olmadığını umduğu açık mavi bir tişörtle eşleştirmişti.

Ayağa kalkarak adım atmaya başladı. Bu randevunun kendisini bu kadar etkilemesine neden izin veriyordu? Morris'le randevusundan önce bu kadar gergin değildi.

Homurdandı. Sanki biri iki adamı karşılaştırmış gibi.

Morris'e tek bir bakışı onun hiç de sorun çıkarmayacağını göstermişti. Morris'in onu çekici bulduğunu bilmesine rağmen, Morris ona Fritz'in baktığı gibi, sahip olduğu tüm koruyucu katmanları sıyrıp ruhunun gizli kısımlarına bakabileceğine yemin ettiği o bakışla bakmıyordu.

Tüm bunları göz önünde bulundurduğunda, elbette biraz gergin hissediyordu. Ayrıca, Morris'le seks yapmanın çok sıkıcı olacağına dair bir his vardı içinde. Fritz'in, kink olmasa bile seks yapmalarını umduğunu söylemesi onu rahat bırakmıyordu. Fritz'le seksi tarif etmenin pek çok yolu vardı ama sıkıcı olması bunlardan biri değildi.

Konukevine yanaşan bir arabanın sesi onu yerinden sıçrattı. Adam buradaydı. Son bir kez aynadaki görüntüsünü kontrol etmek için banyoya koştu. Saçlarını atkuyruğu yapmış ve dişlerinin arasında yemek kalmadığından emin olmak için gülümsemişti.

Adam kapıyı çaldığında, kadın memnuniyetle başını sallamış ve fena görünmediğini söylemişti.

"Geliyorum," diye bağırdı onu içeri almak için giderken.

Her zaman olduğu gibi onu gördüğünde bir an için afallamıştı. Onun bu kadar nefes kesici görünmesi dünyadaki başka hiçbir erkeğe haksızlıktı.

"Hey, Kate," dedi Kate kapıyı açıp hiçbir şey söylemeyince.

"Hey," diye çıkmayı başardı ve adamın geçebilmesi için yana doğru adım attı. "İçeri gelmek ister misin?"

"Sadece bir dakikalığına," dedi.

Adam yanından geçerken elindeki sepeti gördü. "Bu düşündüğüm şey mi?"

Kapının yanına koydu. "Piknik sepeti olduğunu düşünüyorsan öyle. Piknik senin için uygun mu?"

"Onlar benimle iyi mi? Şaka mı yapıyorsun? Pikniğe bayılırım. Pikniğe gitmeyeli uzun zaman oldu." Aslında en son ne zaman pikniğe gittiğini bile hatırlamıyordu.

"Bunu duyduğuma sevindim. Buralarda bir yerde, Daniel'in arazisinde bir yer bulabileceğimizi düşündüm. Kısa bir süre önce balık tutmaya gittiğimizde iyi bir yer gördüğümü sanmıştım."

"Kulağa hoş geliyor," dedi. "Yolu göster."

Adam yürümeye başladığında onu takip etti. Tekneden fark ettiği noktanın nerede olduğundan tam olarak emin görünmüyordu. Arada sırada durup bakıyordu. Onu asla bulamayacağından korkuyordu ve adam dönüp işaret ettiğinde bunu söylemek üzereydi. "Ben buldum. Bu taraftan."

Oradan, bulduğu noktaya varmaları uzun sürmedi. Onun yanında yürüdü ve yaklaştıkça onun haklı olduğunu gördü. Burası çok güzel bir yerdi. Her türlü kır çiçeği toprağı kaplamıştı ve bu noktayı keşfeden ilk çift olmadıklarını ima eden küçük bir açıklık vardı.

Alışkanlıkla gökyüzüne baktı ve yağmur yağacakmış gibi görünmesine biraz şaşırdı. Ama daha önce hava durumunu izlemişti ve kimsenin yağmur yağacağını söylediğini hatırlamıyordu.

Fritz'e bir bakış, havadan hiç rahatsız olmadığını gösteriyordu. Sepeti yere bıraktı ve üstünden bir battaniye çıkardı. Dikkatlice açtı ve ona baktı. "Şu tarafı aşağıda tutabilir misin?"

"Elbette." O durdu ne zaman o vardı sordu onu için ve battaniyeyi sermeyi

bitirip her şeyi yerleştirmesini izledi. Her şeyi ya plastik kaplara ya da folyoya sarmıştı. Bir kıkırdamayı bastırdı çünkü bu kesinlikle bir Martha Stewart pikniği değildi, ama belli ki adam her şeyi kendi başına hazırlamıştı ve bu onun kitabında çok etkileyiciydi. "Sence yağmur yağacak mı?" O sorduğunda

Yiyecekleri çıkarmayı bitirdi.

Yaptığı işi bıraktı ve ilk kez başını kaldırıp baktı. "Yağmurdan bahsedildiğini duymadım ama gerçekten yağmur yağacak gibi görünüyor, değil mi?"

"Şu anda hiçbir şey yapmıyor. Havayı görmezden gelelim."

Ona bir tabak uzattı ve ardından kapları açmaya başladı. Adamın çok çeşitli ve farklı şeyler paketlediğini görünce şaşırdı. Sandviçler. Meyve. Patates salatası. Sepetin altından bir şişe şarap ve iki kadeh çıkardı.

"Her şeyi düşünmüşsün," dedi. "Etkilendim. Bunu daha önce de yapmış olmalısın." "Asla söylemem."

Güldü ve bu iyiydi, gerçekten de onun başka kadınlarla yaptığı piknikleri duymak istemiyordu. Ve onun da böyle şeyler yapmış olması gerektiğini biliyordu.

Sonraki kısa süre boyunca yemek yediler ve keyifle sohbet ettiler. İşten beyzbola kadar her şeyi konuştular. Adamın beyzbola ilgi duyması onu şaşırtmıştı. Bu sporu takip eden bu kadar çok Alman olduğunu hiç duymamıştı. Yine de adam hiçbir zaman tipik bir şey olmamıştı.

Yemeklerini bitirdiklerinde gözlerinde muzip bir ifadeyle ona baktı. "Tatlı için hazır mısınız?"

"Evet," dedi, tam da burnunun üzerine şişman bir yağmur damlası düşerken.

Bazen bir yağmur sağanağı ortaya çıkar ve ince yaklaşımıyla neredeyse sizi kızdırırdı. Bu o fırtınalardan biri değildi. İlk damlanın ardından birkaç saniye içinde sanki gökyüzünün dibi göründü ve sıırılsıklam oldular.

"Kahretsin, bu çok hızlıydı," dedi Fritz, elinden geldiğince gökyüzüne bakarak, ama oturduğu yerden kıpırdamadı.

Neden taşınısın ki? Gidecek bir yer yok gibiydi. En yakın sığınak misafirhaneydi ve geri dönmek için biraz yürümek gerekiyordu. Oldukları yerde kalsalar onlar kadar ıslanacakken kaçmanın ne anlamı vardı?

Tüm bu durum karşısında kıkırdadı.

Fritz ona delirmiş gibi baktı. "Bu komik mi?" Ama sorarken gülümsüyordu.

Ayağa kalktı. "Komik değil. Sadece eğlenceli." Kollarını açtı ve kendi etrafında dönerek kahkahalar attı. "Hayatım boyunca hiç bu kadar saçma bir şey yapmamıştım."

Elini ona doğru uzattı. "Gel bana katıl." Onun geleceğini sanmıyordu. Bu saçma sapan Alman'ın yağmur altında dalga geçtiğini hayal etmek çok zordu. Yine de ayağa kalktı, ama hafif yürekli bir şey yapmak yerine onu kendine çekti. Kız başını kaldırdı ve nefesi kesildi.

Başından aşağı akan yağmurla yürek parçalayacak kadar güzel görünüyordu. Tanrım, bir erkeğin sadece ıslanarak bu kadar ateşli olabileceğini kim bilebilirdi?

"Kate," dedi ve sonra dudakları onunkilerin üzerindeydi ve onu ayak parmaklarına kadar hissettiği tutkulu bir yoğunlukla öpüyordu. Kate hiç düşünmeden ellerini gömleğinin altından geçirdi ve parmaklarıyla göğsündeki kasları okşadı.

Eli kızın saçlarında dolaştı ve onu kendine doğru çekti. Kadının tek cevabı inlemek ve vücudunu daha da yaklaştırmak oldu. Mantıklı tarafı, hastalandıktan bu kadar kısa bir süre sonra yağmurun altında durduğu için deli olduğunu fısıldadı. Ama bunu düşünür düşünmez, bu düşünceyi bir kenara bıraktı. Bu adamın içinde boğulabilirdi. Sadece öpücükleri bile onu ayakta tutabilirdi.

Geri çekildi ve hâlâ ağır ağır nefes alırken, "Benimle dans et," diye fısıldadı.

Yağmur yağmaya devam ederken ona gülümsemesi karşısında bir yanıt oluşturamadı.

"Evet?" diye sordu.

Güldü. "Tabii, neden olmasın?"

Onu etrafında döndürdü ve valsini şimdiye kadar dans edilmiş en saçma, fantastik, komik versiyonuna başladılar. Bunun üzerine bahse girebilirdi.

CHAPTER TEN

"Banyo yapmam lazım," dedi Kate. "Yağmurda dans etmek eğlenceliydi ama şimdi kendimi iğrenç hissediyorum." Omzunun üzerinden baktı ve onun bakışlarını yakaladı. "Benimle gelir misin?"

Bir kaşını kaldırdı. Şaşırtıcı değil diye düşündü, çünkü o açıklamasını yaptığından beri fiziksel bir şey yapmamışlardı. Daha fazla bir şey söylemek yerine tişörtünü başının üzerinden geçirdi.

Adam banyoya girdiğinde, kadın çıplaktı ve bekliyordu. Muhtemelen gül bahçesi gibi kokmak istemediğine karar verdiğiinden, kokusuz köpükler küveti doldurmuştu. İşlerini bitirdiklerinde kurulanmaları için bir yığın havlu bile hazırlamıştı.

Pantolonunu indirip içinden çıkarken gözlerini onunkilerden ayırmadı. Gömleğini silkti ve pantolon da atılmış giysi yığınınına katıldı. Üzerinde hiçbir şey kalmadığında elini uzattı ve onu küvete götürdü. Adam onun arkasına geçti, bir elini iki omzuna koydu ve ensesinden öptü.

"Otur," dedi. "Seni yakaladım."

Kadın ılık, köpüklü suya battı ve adam da onu takip ederek arkasına yerleşti, bir bacağını vücudunun iki yanına koydu. Adamın kolları ona dolandığında kadın iç çekerek ona yaslandı. Birkaç uzun dakika boyunca bu şekilde kaldılar. Parmakları yavaşça kadının üst kollarını okşadı. Bu his onun tahmin edebileceğinden çok daha fazla tahrik ediciydi.

Acaba bu gece bir şey yapmak için inisiyatif alacak mıydı? Yoksa her şeyi ona mı bırakacaktı? Sorumluluğu üstlenme düşüncesi onu hem heyecanlandırıyor hem de korkutuyordu. Ya onun hoşuna gitmeyecek bir şey yaparsa?

İstenmeyen düşünceyi bir kenara itti, itmezse hareket edemeyecekti.

Adamın kendisinden çok daha fazla özdenetim ve özgüvene sahip olduğuna karar verdi. Sonunda küvette yavaşça döndü, çok fazla sıçratmamaya dikkat etti ve bacaklarının üzerine oturup ona baktı.

Hiç şaşırmış görünmüyordu. Aslında, "Yeterince uzun sürdü." dedi.

Sadece güldü. "Burada böyle olmak ve kontrolün sende olmaması çok garip."

"İyi bir garip mi, kötü bir garip mi?"

"Dürüst olmak gerekirse, henüz karar vermedim." "Karar verdiğinde bana haber ver."

Kendini küvetin içinde konumlandırmaya çalıştı. Tek başına sorun değildi ama adam çok büyüktü ve küveti onunla paylaştığı için etrafından dolaşması gerekiyordu. Rahat etmeye çalışırken bir o yana bir bu yana döndü ve adam dişlerinin arasından bir nefes çekene kadar sikine ne kadar yakın olduğunu fark etmedi.

"Üzgünüm," diye mırıldandı ve sonunda onun bacaklarının üzerine oturmaya razı oldu. "Artık hazırım." Etrafına bakındı, nasıl oturduklarına dikkat etti. "Bunun iyi bir tuhaflık olduğuna karar verdim."

Biraz homurdanma, biraz da inleme gibi bir ses çıkardı. Onunla aynı fikirde olup olmadığını anlayamadan, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Ona garip bir Gekilde baktı ama sorusunu yanıtladı, "Kate, sen böyle üzerimde otururken sikimi sana sokmaktan baĞka bir Ğey düĞünemiyorum."

Ona bir gülümseme verdi ve ellerini yüzünde, boğazının sütunu boyunca gezdirip göğsünü okşadı. "Sana böyle dokunmak hoşuma gidiyor." Parmaklarını tekrar adamın vücudunda ve omuzlarında gezdirdi.

Adam cevap vermeyince, o da aynı şeyi yapmak için daha fazla zaman harcamaya karar verdi. Çok yavaş bir şekilde ellerini onun üzerinde gezdirdi. Ona daha önce hiç böyle dokunmamıştı ve teninin farklı bölgelerini keşfetti. Bu

Göğsündeki kasların sertliği, belinin kayganlığı ve daha da aşağıya, dokunuşuyla gerilen bacaklarına kadar.

Vücut diliyle çok az bilgi veriyordu. Bu nedenle, onu ne kadar vahşileştirebileceğini görmeyi yeni hedefi haline getirdi. Her şeyden önce kendini yavaşlattı. Onun ulaşabildiği her yerini keşfetmek için zaman ayırdı, suyun üstünde ve sonra altına daldı. Başını boynuna doğru eğdi ve oradaki deriyi ısırdı. Dilini çıkarıp onun tadına baktı ve teninin hafif tuzlu tadının keyfini çıkardı. Kulak memesini ısırdı ve bu onu inletti. Oh evet, onu kızdırmaya alışabilirdi. Ağzını bıraktı ve onun çenesini yaladı. Orada bulduğu kirli sakal dilini tırmaladı ama bu bile iyi hissettirdi.

"Dikkat etsen iyi olur." Uyarısı neredeyse bir hırıltıyla söylenmişti.

"Oh," dedi. Ama yaptığı şeyi durdurmadı. "Ateşle oynuyorsun."

"Umarım öyledir," dedi, çünkü öyleydi. Küvetin içinde hafifçe kıpırdandı, vücudunu onunkine yaklaştırdı, böylece neredeyse ereksiyonunu fırçaladı. Sonra kalçalarını hareket ettirmeye başladı, yavaşça dönüyordu ama ona yaklaştıkça daha da hızlanıyordu. Onu bir, iki kez usulca okşadı ama yine de durmadı. Biraz daha hızlandı, ama yine de onu sadece çok hafifçe fırçaladı. Onu çıldırtmak istiyordu.

"Kate."

Durmadı, onu görmezden geldi. Biraz hızlanmak dışında.

"Kate."

Gözlerini kapadı ve adamın vücudunun suyun altında kendi vücuduna hafifçe dokunmasının onu nasıl titreyen bir ihtiyaç yumağı haline getirdiğine odaklandı. Kalçalarını tekrar oynattı ve daha da yaklaşarak ona daha sert bir şekilde yaklaştı.

Birden kolları kadının omuzlarına dolandı ve onu kucaklayarak kendine kilitledi. Elleri her yerdeydi, kızın her yerinde. Ve dokunuşu çok sıcaktı. Çok, çok sıcaktı.

Ama bunlardan herhangi birinin onu geri çekeceğini düşündüyse, yanılıyordu. Kız buna bayıldı. Ve geri çekildi, ama sadece

kendini ona sunmak için.

Onun ne istediğini biliyordu ve ellerini göğüslerini hafifçe okşamak için kaldırdı.

"Daha sert." Göğsünü ona doğru iterek daha fazlası için yalvardı. O da aynı şekilde karşılık verdi, başparmakları meme uçlarında dolaştı, başı eğildi ve dişleriyle bir tanesini okşadı. Kadın inledi çünkü bu çok iyi hissettiriyordu. Ağrıyan klitorisini rahatlatmak için elini suyun altına indirdi ama adam şimşek hızıyla bileğini yakaladı.

"Hayır." Elini tekrar suyun üzerine koydu. "Henüz değil."

Bunun adil olmadığını söyleyip sızlanmak istedi. Anlaşmaları böyle değildi. Ama yapmadı, çünkü onu takip etmenin kendisine sadece daha fazla zevk getireceğini biliyordu. Ağır bir iç çekişle hoşnutsuzluğunu göstermekten kendini alamadı.

"İşte böyle," dedi. Başını aşağı eğdi ve kulağına fısıldadı, "Böylesi daha da iyi olacak."

Elleriyle, ağzıyla ve diliyle onunla alay etti. Tıpkı onun kendisine yaptığı gibi. Sonunda, onu ihtiyaçtan çılgına döndüğü ve şehvetle tükendiği noktaya getirdi. Onu fena halde istiyordu. Elini bacaklarının arasına götürüp klitorisine oynamaya başladı ve kadın boşalmamak için dilini ısırды. Adam tekrar fısıldadığında ne söylediğinden bile emin olamayacak kadar tutarsızca mırıldandı: "Benimle kal. Neredeyse."

Birkaç dakika daha onunla dalga geçmesine izin verdi ama sonra ikisinin de yeterince eğlendiğine karar verdi. Uzandı ve onun elini tutarak küvetin içinde yerlerini değiştirdi. Onun üstüne çıkacak şekilde hareket etti ve kendini onun sikinin üzerine hizalayarak yavaşça üzerine çöktü. Ellerini adamın omuzlarında tutuyordu ve tırnaklarının adamın tenine battığını hissedebiliyordu ama adam aldırıyor gibiydi. Elleri kalçalarındaydı, yol göstermiyor, sadece onu sabit tutuyordu.

"Siktir," dedi ikisi de sikinin kadının içine batışını izlerken.

"Planlıyorum," diye fısıldadı.

Ama önce yavaşça. Yavaşça, üst beden gücünü kullanarak kendini yukarı kaldırdı ve sanki dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi çok yavaşça yukarı ve aşağı hareket etti. Sanki sonsuza kadar orada kalabilirmiş gibi, onun hareket edişinin ve adamın vücuduna girip çıkmasının tadını çıkarıyordu.

Yavaş ve yumuşak bir şekilde, vücudunun daha derine ve daha sert girme çabasıyla gerildiğini hissedene kadar hareketlerine devam etti. Onunla bir kez olsun bu pozisyonda olmak baş döndürücüydü. Kontrolü elinde tutan kişi olmak. Ama bunu daha sonra düşünecekti. Şu anda sadece vücutlarının verdiği zevke ve birlikte hareket etme şekillerine odaklanmak istiyordu. Onu böyle hatırlamak istiyordu. Gözleri şehvet, ihtiyaç ve istekle doluydu. Hepsi onun içindi.

Sert bir öpücükle onun ağzını yakaladı, dudakları daha önce ona karşı hiç olmadığı kadar sert ve talepkâr bir hal aldı. O da aynı şekilde karşılık verdi ve öpücüğünü onunki kadar acıldı. Bu şekilde devam ettiler, öpüştüler ve birbirlerinin daha derinlerine girmeye çalıştılar. Asla yeterince derin, yeterince hızlı ya da yeterince sert olamadılar. Kadın ayrıldı ve nefes nefese kaldı.

Onun yönetimi ele geçirmeye çalışabileceğini düşündü. Bu onu şaşırtmazdı. Ne de olsa bu onun için yeni bir şey olmalıydı. Ama yapmadı. Bunun yerine, ellerini onun belinde tuttu, görünüşe göre onun liderliği ele almasına izin vermekten son derece memnundu.

Yine de, sonunda öyle bir noktaya geldi ki, bedenini ele geçirmemek için onunkine karşı zorlandığını hissetti. Yavaş yavaş, vücudu ihtiyacına ihanet ettikçe hareketleri gittikçe daha az nazik ve daha çılgınca hale geldi. Elbette o da tatmin olmuş ve mırıldanarak "Evet, sür beni" demişti.

Bununla birlikte teslim oldu ve ona olabildiğince sert bir şekilde bindi, bacaklarını açtı ve onu daha derine götürdü. Onun gözlerine baktı ve "Yap şunu" dedi.

Onu hafifçe kaldırdı ve sabit tuttu ve elinden geldiğince sert bir şekilde yukarı doğru iterek onu serbest bırakmaya yaklaştırdı.

"Oh evet," dedi. "Daha fazla."

"Evet mi?" diye sordu. "Evet. Evet. Evet, evet. Evet."

Hâlâ onun üzerindeyken bile, vücudunun içine doğru itişlerle evetlemeleri yoğunlaştırdı. Serbest bırakılması onu bir anda sardı ve boşalırken onun üzerinde hareketsiz kaldı. Başını eğdi ve dudaklarını boynuna bastırdı, bir kez daha sert ve derin bir şekilde içine soktu ve kendi serbest bırakılmasıyla bağırdı.

Konuşabilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. Sonunda sesini bulduğunda tek söyleyebildiği, "Su soğuk," oldu.

Başını kaldırdı ve etrafına bir göz attı. "Küvette kalanlara yani."

Havlulara uzandı ama küvet maskaralıkları yüzünden havluların sırlıklam olduğunu fark etti. "Hazırlıklı olmak buraya kadarmış."

Islak fayansın üzerinde kaymamaya dikkat ederek küvetten çıktı ve kapıda asılı duran bornozu aldı. Bornozu giymeden önce, çamaşır dolabında onun için kuru bir kasaba buldu. Başıyla teşekkür etti ve bornozu beline sardı.

Tuhaf hissediyordu ve ne olduğunu anlayamıyordu. Seks yüzünden olamazdı. Daha önce de sevişmişlerdi ve sonrasında hiç tuhaf hissetmemişti.

İşte o zaman anladı.

Geçmişte ne zaman seks yapsalar, sonrasında bakım yapmak için zaman harcardı. Ama bir sahnede yer almadıkları için, heck, onun üstüne bile çıkmıyordu, yapacak bir bakım yoktu.

Onu bu kadar özlemesi onu şok etmişti. Bu konuda hiç bu kadar düşünmemiş, ona sahip olmamanın nasıl bir şey olacağını hiç düşünmemişti. Islak zemine baktı ve temizlemesi gerektiğini anladı. Şimdi seksi analiz etmenin zamanı değildi. Bunu daha sonra yapardı. Yalnız olduğu zaman. Fritz'in onu izlediğini anlamak için ona bakmasına gerek yoktu. Onun bakışlarının ağırlığını hissetti.

"Bu pisliği temizleyeceğim," dedi.

Ona doğru yürüdü ve omzunu öptü. "Bırak ben yapayım. Her şeyini geri kazandığına tam olarak ikna olmuş değilim."

Grip olduğun zamanki g¼c¼n." Kız itiraz etmeye başladı ama adam parmağını kızın dudaklarının ¼zerine koydu. "Seninleyken bir Dominant gibi davranmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Bu zor ve t¼m doğama aykırı. Bir şey yapmama izin ver Kate."

G¼zlerini kapattı. İçindeki bu parçayı görmezden gelmenin onun için zor olacağını biliyordu ama bunu daha önce hiç dile getirmemişti. Ve şimdi dile getirdiğine göre, g¼zlerindeki gerginliği görebiliyordu.

Ayrıca, yaptıkları pisliği temizlemeyi teklif ettiğinde onu cidden geri çevirecek miydi? Pek sanmıyorum.

Hafifçe yanağını okşadı ve ona teşekkür etti. "Ben gidip akşam yemeği için bir şeyler bulayım."

~~~~~

Akşam yemeğini yedikten sonra ve o gitmeden önce, günlerdir canını sıkan konuyu açmaya karar verdi. "Fritz," dedi ve onun dikkatini çektikten sonra fikrini değiştirmeden önce ekledi, "Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Tabii ki. Ama bunu biliyorsun."

Derin bir nefes aldı ve açıkladı: "Sadece, yani. Şey... pek vanilya değil."

"Böyle bir şey hakkında konuşmamızı istediğinden emin misin?"

"Evet." Derin bir iç çekti ve ona bakıp gerçeği söylemeden önce bir tırnağıyla oynadı. "Mesele şu ki, bunu sorabileceğim tek kişi sensin. Sen olmak zorundasın. Bunu bilen tek kişi sensin. Ve sanırım duyduğunda anlayacaksın." Başını salladı. "Hayır, sanırım haklısın. Sadece görmezden gel."

"Hayır, Kate. Lütfen, bana sorunuzu sorun. Elimden geldiğince cevaplayacağıma söz veriyorum."

Onunla bu konuda konuşmak neden bu kadar zordu? Cidden bunu yapmışlardı. Zor olmamalıydı. Neyse ki sabırlı davranarak ve bekleyerek bunu kolaylaştırdı. Soru sormak için bir yol bulması için ona ihtiyacı olan zamanı verdi. "Bilmek istiyorum, eğer Cole'la sekiz yıl birlikte olduysam sence neden ona fantezimden hiç bahsetmedim?"

Onun sormasını beklediği soru bu değildi. Yüzündeki şaşkın ifadeden bu çok açıktı. Ve onun hemen cevap vermemesini takdir etti. Bunun yerine gözlerini kapadı, düşündü ve sessiz kaldı.

Hemen cevap vermese de bir soru sorduğunda kendini ne kadar iyi hissettiğine şaşırmıştı. Önemli olan sormuş olmasıydı ve neden böyle hissettiğini anlamasına yardımcı olacağını biliyordu.

"Tamam," dedi sonunda. "Şöyle düşünüyorum. Cole'la uzun süre birlikte oldunuz ve sonuç olarak onun nelerden hoşlandığını, nelerden hoşlanmadığını ve ne yapıp ne yapmayacağını biliyordunuz, değil mi?"

Başını salladı. "Evet."

"Ve bunu söylediğim için beni bağışlayın ama bence Cole'a hizmet ederken onun ihtiyaçlarının çok farkındaydınız."

Cole'un yanındayken onu fark etmiş olması bile onu biraz şaşırtmıştı. Bu konuyu açmak için iyi bir zaman gibi görünmüyordu, bu yüzden sessiz kaldı ve devam etmesi için başını salladı.

"Şimdi, bir köle olarak, fantezinizde istediğiniz şeyin onun konfor alanının biraz dışında olduğunu biliyor olabilirsiniz. Ve ona saygı duyduğun ve onu bu fantezi hakkında bir şeyler yapması gerektiğini düşündüğü bir pozisyona sokmak istemediğin için hiçbir şey söylemedin. Anlatabiliyor muyum?"

Başını salladı. Aslında çok mantıklı konuşuyordu.

"Mesele şu ki, bir köle olarak," diye devam etti, "ona nasıl hissettiğinle ilgili her şeyi anlatmak senin sorumluluğun. İstedğin her şeyi. Yaptığı şeyle uyuşmasa bile. Çünkü siz onun sorumluluğundasınız, hepiniz ve buna sahip olduğunuz fanteziler de dahil. Bu mantıklı mı?"

"Evet," dedi. "Sadece iyi bir köle olmaya çalışıyordum."

"Ben öyle demezdim," dedi. "Bence bunun Cole ile olan ilişkiniz hakkında söyleyecek daha çok şeyi var."

Köle oluyorsun."

"Gerçekten mi?"

"Evet," dedi. "Efendisine neyi söyleyip neyi söylemeyeceğine karar vermek bir kölenin sorumluluğu değildir. Bir köle olarak efendinize her şeyi anlatmalısınız. Seni rahatsız etse bile. Duymak istemediğini düşündüğünüz şeyleri bile. Belki de özellikle böyle durumlarda. Bir kölenin yapması gereken budur. Anladın mı?"

O yaptı.

"Söyle," dedi o Dom sesiyle ve kadının tüm vücudunu hınzırca ürpertti. Ama lanet olsun, onun kendisine 'efendim' demesini beklemiyordu, değil mi?

"Evet," dedi basitçe.

Konuşurken bakışları tereddütsüzdü. "Kölem olsaydın sana ne yapardım biliyor musun?"

Bunu duymak istemiyordu. Vücudunun nasıl tepki vereceğinden korkuyordu. Omuzlarını dikleştirdi, onun kendisini bu şekilde etkilemesine izin vermemeye kararlıydı. "Neden bana söylemiyorsun?" diye meydan okudu ona.

Başını ona doğru eğdi, o kadar yakındı ki nefesini teninde hissedebiliyordu. "Eğer benim olsaydın, sana oyun odasına gitmeni ve senin üzerinde ne kullanacağımı seçmeni söylerdim. Aldığın her aleti senin üzerinde nasıl kullanacağımı ayrıntılarıyla anlatırdım. Sonunda kendini bankın üzerine yerleştirmene izin verirdim. Sana neden cezalandırıldığını sorar ve sonra cezanı verirdim. Bana tam olarak nasıl hissettiğini ve neye ihtiyacın olduğunu söylememenin aklından bile geçmediğinden emin olurdum. Anladın mı?"

"Evet," diye mırıldandı, bunu yaparken tamamen etkilenmediğini gösteren bir hava yayabilmeyi umuyordu.

İşe yaradığını düşünmüyordu.

Yüzüne bir kez bakınca öyle olmadığını anladı.

Devam etti. "Kıcını öyle sert ve ağır bir şekilde örterdim ki, beni iki hafta boyunca hissederdin. Bana önemli bir şey söylemeyi unutmadığından emin olmak için düşündüğün her şeyi bana anlatırdın. Asla bir şey saklamazsın

Efendinizden onun iyiliği için sır saklamayın. Ne hissettiğinizi ve neye ihtiyacınız olduğunu ona tam olarak söyleyerek Efendinizi onurlandırabilirsiniz. Ona söylemezseniz size ihtiyacınız olanı nasıl verebilir? Eğer ona her şeyi söylemezseniz, o değersizdir. Dinamik bu şekilde çalışmaz. Anlıyor musun?"

Başını salladı. Bu sefer konuşmak için kendine güvenmiyordu.

"Sana anladığım başka bir şey daha söyleyeyim," diye devam etti. "Seni nasıl cezalandıracağımdan bahsettiğimde buna bayılıyorsun. Sadece bu da değil, şu anda sana bunu yapsam her dakikasına bayılırsın. Aslında vanilya olduğun konusunda bu kadar kararlı olmasaydın. Gözümü kırpmadan yapardım. Seni dizlerimin üzerine yatırır ve ellerimle seni becermeye başlardım. O kıcına hak ettiği dayağı atar, yeterince dayak yediğini düşündüğümde de sikimi derin derin yalatırdım, iyice sertleşmesini sağlardım, böylece kıcını sikebilir ve seni gerçekten çalıştırabilirdim."

Gözlerini kapattı çünkü onun doğruyu söylediğini biliyordu. "İhtiyacın olan şey olamadığım için üzgünüm" diye fısıldadı.

Derin bir iç çekti. "Kahretsin, Kate. İhtiyacım olan şey sen değilsin. Neye ihtiyacın olduğunu ve ne istediğini itiraf etmen. Benim sorunum da bu."

"Komik," dedi. "Az önce konuşmanı dinlerken edindiğim izlenim bu değildi. Ben bunun Cole'a karşı dürüst olmamamla ilgili olduğunu düşünmüştüm, ne istediğim ya da neye ihtiyacım olduğuyla ilgili değil."

Derin bir nefes aldı. "Fantezinizi kabul etmenin aynı zamanda neye ihtiyacınız olduğunu ve ne istediğinizi kabul etmek olduğu aklınıza gelmedi mi? İkisi de aynı şey. Birini yapıp diğerini yapmadan duramazsın. Bunun nesini anlamıyorsun?"

Adamın söylediği gerçek yüzüne çarptığında nefesini içine çekti. Ne istediğini bilmiyordu. Neye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu. Cole'la olan ilişkisinde ihtiyaç duyduğunu ve olmak istediğini düşündüğü kişi olmaya o kadar uzun süre devam etmişti ki, onsuz kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. "Kim olduğum hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ve korkarım ki durumu daha da kötüleştirdim," dedi. "Senin için vanilya olmaya çalışmam yanlıştı. Bu sadece meseleyi karıştırdı. Özür dilerim."

Kimse bir şey söylemedi. Kafası az önce fark ettiği şeyle o kadar doluydu ki, ne söyleyeceği ya da nasıl başlayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Gitmeliyim," dedi, ayağa kalkarak.

"Hayır," dedi. "Benim yüzümden gitme."

Döndüğünde acı çekiyormuş gibi görünüyordu. "Sorun sende değil, bende. Ben bir hata yaptım. Meseleyi karıştırmaktan başka bir şey yapmadım. Ben sadece..." Başını kaldırdı ve ona bakmadan önce birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Her şey için özür dilerim."

Konuşmanın gidişatı karşısında şok içinde donup kalmıştı. Adam başka bir şey söylemeden döndü ve kapıya doğru yürüdü. Bir şey söylemesi ya da onu durdurmaya çalışması gerekip gerekmediğini bilmeden gidişini izledi. Adam gittiğinde canının yanacağını biliyordu ama kendini harekete geçiremiyordu. Bu yüzden onun gidişini izlemekten başka hiçbir şey yapmadı.

Arabası ortadan kaybolduğunda kızdı. Önce ona, sonra kendine... Ama ne kadar denese de ona kızamıyordu. İsteddiği gibi olmaya çalıştığı için bile. Bunu sadece onun için yapmıştı.

~~~~~

Bir sonraki haftanın sonunda Kate, Wilmington'daki zamanının bitmek üzere olduğunu biliyordu. Projenin kendisine düşen kısmı bitmek üzereydi, aslında muhtemelen daha erken ayrılabilirdi. Henüz kimse onun buralarda takılmasıyla ilgili bir şey söylememişti ama eninde sonunda söyleyeceklerdi.

Eğer isteseydi, gidişini geciktirmek için bir ya da iki neden bulabileceğini biliyordu, ama kendisine ihtiyaç duyulmadığı sürece etrafta dolaşan biri olmamıştı. Ayrıca onu bekleyen projeler ve müşteriler vardı. Onu meşgul edecek çok şey vardı.

Daha önce bir projeden ayrıldığı için hiç bu kadar üzülmemişti ve başkalarına yalan söylemeye çalışsa da

Tüm grubu özleyecekti ama gerçek bu değildi. Fritz'i özleyecekti. Bu bilgiyle ne yapacağını, kendisi hakkında öğrendikleriyle ne yapacağını bildiğinden daha fazla bilmiyordu.

Çalışma masası olarak kullandığı masadan başını kaldırdı. İnşaat iyice ilerlemişti. Ayrılma vaktinin geldiğinin bir başka işaretiydi bu. Fritz önümüzdeki aylarda çok meşgul olacaktı. Şu anda inşaat ekibinin ustabaşlarından biriyle konuşuyordu. Kollarını kavuşturmuştu ve gömleğinin altındaki kasların dış hatlarını görebiliyordu. Sanki onun bakışlarını hissetmiş gibi, ona doğru baktı ve konuşmasına dönmeden önce yarım bir gülümseme verdi.

Vanilyada mutlu olacağını sanmıyordu. Aslında olmayacağını biliyordu ama aynı zamanda tekrar köle olmayacağını da biliyordu. Kendisi bile ne istediğini bilmezken biriyle ilişki kurmayı nasıl düşünebilirdi ki?

İhtiyacı olan şey düşünmek için zamandı. Yalnız bir yerde. Fritz'den, tüm gruptan ve kafasını pek çok farklı şeyle doldurmaya çalışan diğer herkesten uzak bir yerde. Bunların iyi şeyler olduğunu biliyordu. Düşünmesi gereken şeylerdi. Ama en önemlisi, bunu kendi zamanımızda ve kendi alanında yapması gerektiğini biliyordu.

Ve bunu Fritz etrafta yokken yapması gerekiyordu, çünkü yapmazsa kendini ihtiyacı olana değil, onun istediği şeye dönüştüreceğinden çok korkuyordu.

Cole ile fantezisini paylaşamaması hakkında söylediklerini almış ve kendisi için incelemişti. Söylediklerinde çok fazla doğruluk payı vardı. Cole onun fantezileriyle başa çıkamayacağını ima edecek hiçbir şey söylememiş ya da yapmamıştı. Bu kararı onun için, her ikisi için vermişti ve bu yanlıştı. Bunu artık biliyordu.

Bunu fark ettiğinde, henüz New York'a dönmeye hazır olmadığını anladı.

Yapması gereken bir şey daha vardı.

CHAPTER ELEVEN

Ertesi Cumartesi sabahı geç saatlerde Kate, Cole ve Sasha'nın evinin garaj yoluna girdi. Araba yolunda ilerlerken, bir zamanlar paylaştıkları eve kıyasla bu evin nasıl olduğunu düşünmeden edemedi. Bu ev daha özeldi; artık çok geniş bir arazisi vardı. Bu hoşuna giderdi, mahremiyeti her zaman sevmiştii ve sık sık New York'ta sahip olduklarından daha fazla arazi istediğini söylerdi. Sonunda istediğini elde ettiğine sevinmişti. Yaşadıkları çağdaş evden daha geleneksel görünüyordu. Yine de iinin nispeten aynı olacağını hayal ediyordu. Adamın zevklerinin bu kadar değişmiş olabileceğine inanamıyordu.

Arabadan inerken, önce araması gerekip gerekmediğini düşündü. Sadece geldiğini haber vermek için. Tam o ana kadar evde kimsenin olmayabileceği aklına gelmemiştii. Yine de araba yolundan kapıya doğru yürüdü ve kapıyı çaldı.

Sasha kapıyı açtı. "Kate," dedi şaşkınlıkla ama kapıyı sonuna kadar açtı. "İçeri gelsene. Nasılsın?"

Kate, Cole'un yeni kız arkadaşı/itaatkârına gülümsemekten kendini alamadı. O her zaman çok mutluydu. "İyiyim, teşekkür ederim. Cole burada mı? Yola çıkmadan önce onunla kısaca konuşmak için uğradım."

Sasha başını salladı. "Hayır, Nathaniel ile kahvaltı toplantısı vardı." Saatine baktı. "Kırk beş dakika içinde dönecek, beklemek ister misin?"

Normalde hayır, teşekkür ederim der ve daha sonra gelirdi ama bu sefer sonrası yoktu. Ya şimdi ya da hiç. "Sakıncası yoksa beklerim. Ama sadece sana yük olmayacaksa."

"Hayır." Sasha başını salladı. "H i ç b i r dayatma yok. Lütfen içeri gelin ve bekleyin."

Onu eve götürdü ve Kate haklı olduğunu görmekten memnun oldu. Ev gerçekten de Cole'a benziyordu. Yine de, Sasha'nın etkisi olması gereken birkaç parça gördü. Ve bu onu gülümsetti.

"İçecek bir şey ister misiniz?" Mutfığa girdiklerinde Sasha sordu. "Kahve? Çay? Meyve suyu?"

"Çay çok iyi olur. Teşekkür ederim."

"Anlat bakalım," diye sordu Sasha iki fincan çıkarırken. "Cole'dan önce çay içer miydin? İtiraf etmeliyim ki çay içerdim ama kahveyi tercih ederim."

Kate gülümsedi. "Aslında Cole'dan önce kahve içen biriydim. Sanırım bir İngiliz'le yaşamak beni değiştirdi."

"O kadar değişeceğimi hiç sanmıyorum." Sasha burnunu kırıştırdı. "Umursamıyorum ve içeceğim ama kahvenin yerini alacağını sanmıyorum."

Kate, Sasha'nın gevşek yapraklı çayı çıkarıp içeceklerini işaretlemeye başlamasını izledi. "Biliyor musun?" Kate başka bir şey yapmadan önce sordu. "Fikrimi değiştirdim, kahve içelim."

Sasha arkasını döndü. "Emin misin?"

"Hem de çok."

Yapraklar tekrar kilere yerleştirildi ve kahve pişirilmeye başlandı. İki fincan da hazır olduğunda Sasha kaşlarını kaldırıp mutfak masasına doğru başıyla işaret etti. Kate ona doğru yürüdü ve katıldı. Fincanını aldı ve oturdu.

Sasha bir yudum aldı ve içini çekti. "Hayır. Asla değişmeyecek."

Kate biranın güçlü tadı karşısında gözlerini kapadı. "Cennet," diye onayladı.

"Biliyor musun," dedi Sasha birkaç dakika sonra yeterince kafein aldıklarında. "Adınızı ilk duyduğumda hayran kalmıştım."

Ondan mı? Kate başını eğdi.

"Çünkü sen sadece Cole'un kız arkadaşı ve itaatkarı olmakla kalmadın, aynı zamanda sekiz yıl boyunca onun kölesi olarak yaşadın ve ben

hayrete düştüm. Bunu yapmak için ne tür bir kadın olmak gerekir?" Sasha başını salladı. "Bunu anlayamadım."

Bunu düşündüğü zamanlar oluyordu ve o da inanamıyordu. Sekiz yıl. Bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

"Cole her zaman ayrılmamıza bebek meselesinin neden olduğunu söyledi ama ben daha fazlası olduğuna inanıyorum. Eğer mesele sadece çocuklar olsaydı, eminim bunu çözebilirdik. Sanırım," diye başladı Kate ve sonra durdu. Derin bir nefes aldı. Zamanı gelmişti. "Sanırım birkaç şey vardı. Mesela Cole'a karşı rahattım. Şimdi geriye dönüp baktığımda, onun hayatımın büyük aşkı olmadığını biliyordum ama rahattı ve sanırım bir parçam büyük aşk gelene kadar rahat olabileceğime karar verdi."

Tanrım, bu onun sesini sığlaştırdı. Sanki onu kullanıyormuş gibi. Ama gerçek şu ki, Cole da onu kullanıyordu. Elbette onun da büyük aşkı olmadığını biliyordu. Onunla birlikte rahatlamıştı.

"Yalan söylemeyeceğim," diye devam etti Kate. "Rahatlığın pek çok avantajı var. Rahatlığa razı olmanın ne kadar kolay olduğunu görebiliyorum. Ama sonuçta yaptığınız şey bu. Yerleşmek. Beni vuran gün Cole'u terk ettiğim gündü. İkimizin de uzlaşmaktan daha iyisini hak ettiğimizi biliyordum." Önündeki yakalı itaatkâra kısa bir süre baktı. "Şimdi sana onunla bakınca haklı olduğumu görüyorum."

"Teşekkür ederim," dedi Sasha. "Cole'dan önceki hayatım hakkında ne kadar şey bildiğinden emin değilim."

Kate başını salladı. Cole'un kalbine sahip olan kadın hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ama Sasha konuşurken, gözlerinde yaşının ötesinde bir bilginin yansıdığını gördü.

"Gereksiz ayrıntılarla sizi sıkmayacağım. Kısacası bir sahnede çok kötü yaralandım. Sonuç olarak çok korktum, gerildim ve emin olamadım. Aslında, artık bu yaşam tarzının içinde olmamaya karar verdim. Ama teslimiyet olmadan mutsuz olduğumu fark etmem uzun sürmedi. Ve cidden, bir süre için sefil olarak yaşayabileceğimi düşündüm."

Sefil olmak korkmaktan çok daha kolay görünüyordu. Tek seçeneğim bunlar gibi görünüyordu: sefalet ya da korku."

Kate onun ne dediğini tam olarak anlayarak başını salladı.

"Bir gün, yeterince sefalet çektiğime karar verdim ve o kadar mutsuzdum ki, korku iyi görünmeye başladı. Gördüğüm kadarıyla iyi bir Dom korkumu yenmeme yardımcı olabilirdi ama ben mutsuzluğumla baş başaydım. Ayrıca korkunun üstesinden gelebilirim artık mutsuz olmayacağımı da fark ettim. Bunlar mantıklı geliyor mu?"

"Evet, bunun sizinle nasıl bir ilişkisi olduğunu anlıyorum ama kendi durumumla nasıl ilişkilendirebileceğimden emin değilim."

Sasha kahvesinden bir yudum aldı. "Sanırım hepimizin kendi seçimleri var. Benimki sefalet ve korku arasındaydı. Sizinkilerin ne olduğundan emin değilim ama eminim oradadırlar. Hangisiyle yaşayabileceğinize karar vermelisiniz. Ya da biriyle yüzleşmenin diğerini de halledip halletmeyeceğine."

"Bu mantıklı."

"Bana yardımcı olan bir diğer şey de ne istediğimin ve neye ihtiyacım olduğunun bir listesini yapmaktı. Sonra her bir maddeye baktım ve kendime hayattan ne istediğimi, benim için neyin önemli olduğunu ve bu bilgilerle listemdeki maddenin onsuz yaşayabileceğim bir şey olup olmadığını sordum."

Kate şaşkınlıkla Sasha'ya baktı. "Vay canına."

Gülümsedi. "Üzgünüm, bu öğleden önceki bir konuşma için fazla derin ama belki yardımcı olur."

Kate yanındaki kadının az önce anlattığı her Geyi kavramaya çalışırken sadece başını sallayabildi.

Sasha garaj yolundan gelen arabanın sesiyle yerinden sıçradı. Kate onun yüzündeki heyecan ve sevgi ifadesini kaçırmadı.

Cole içeri girdiğinde Kate'e bakmadı. Dikkati, sessizce ayağa kalkan ve önünde diz çökmek için zeminde yürüyen itaatkârına odaklanmıştı.

Sasha konuşurken gözlerini onunkilerden ayırmadı. "Eve döndüğünüze sevindim, Efendim."

Cole parmaklarını kadının saçlarının arasından geçirdi ve gülümsemesi o kadar içtendi ki neredeyse Kate'i ağlatacaktı. "Sana da merhaba ufaklık," dedi ayaklarının dibindeki kadına ve bir elini ona doğru uzattı. "Buraya gel ve bana bir öpücük ver."

Kate'in varlığını ancak Sasha'yı selamlamayı bitirdiğinde kabul etti.

"Merhaba Kate," dedi kolunu Sasha'ya dolayarak. "Evimize hoş geldiniz."

~~~~~

Sonunda, Sasha ile yaptığı konuşmanın Cole ile yaptığı görüşmeyi anti-iklimsel hale getirdiği görülüyordu. Cole elbette çok nazikti ve ona sorun olmadığını söyledi. Köprünün altından çok sular aktığını ve endişelenmemesi gerektiğini söyledi. Ama Sasha ona bu konuda endişelendiğini, çünkü Cole'la ilişkilerini kötü bir noktada bıraktığına inandığını ve birlikte geçirdikleri onca yıldan sonra bundan daha iyisini hak ettiklerini söyledi.

Birlikteyken ona karşı olabileceği kadar açık ve dürüst olmadığını itiraf etti. Ayrılığın onun suçu olmadığını ve kendi suçu olduğunu söyleyerek sözlerini bitirdi. Nazikçe başını salladı ve hayır dedi, ilişkide iki kişi vardı ve sona ermesi her ikisinin de sorunlarının ve sorunlarının bir sonucuydu. Son olarak, hala birlikte olmamalarının bir nedeni olduğunu, birlikte olmamaları gerektiğini ekledi.

Onunla aynı fikirdeydi. Onun hayatının büyük aşkı olmadığını biliyordu, tıpkı onun kendisinininki olmadığını bildiği gibi. Üçü vedalaştı. Misafirhaneye dönerken kendini huzurlu hissediyordu. Bu kez bir arkadaş olarak da olsa Cole'u geri kazanmıştı ve bu harika bir histi. Ayrıca, Sasha ile yeni bir arkadaş edinmişti.

Şimdi bir yandan eve gitmek için hazırlanmaya çalışıyor, bir yandan da ne istediğini düşünüyordu. Sonunda pes etti ve kıyafetlerini bir kenara bırakarak yakındaki bir kâğıdı ve kalemi kaptı. En üste NE İSTEDİĞİMİ yazdı ve ardından aklına gelenleri yazdı.

belirli bir sırayla. "İtaatkâr olmak istiyorum ama her zaman değil." Bir daha tam zamanlı bir köle olmayacaktı, hayatının o kısmı bitmişti. Bunu tekrar gözden geçirmeyecekti.

İkincisi, "İtaatkâr olduğumda sert olmasını istiyorum." Fritz ile bundan zevk almıştı. Bunun bir fantezi olarak kalması gerekmiyordu. Onu en çok azdıran şey buysa, hayır. Bunu benimseyecek ve utanmayacak ya da mahcup olmayacaktı.

Üç numara onu güldürürdü. Bazen "Oyun uzasın ve günlerce sürsün isterdi. Bazen." Çünkü köle olmak hoşuna gidiyordu ama her zaman değil. Dört: "Bir sahnede olmadığında otoriter." Gerçek gerçektir ve bunu inkâr etmeye gerek yoktu. Öyleydi ve başka türlü davranmaya hiç niyeti yoktu. Herkesi memnun etmeye çalışmayı bırakmasının zamanı gelmişti çünkü bu asla gerçekleşecek.

Beş: "Yalnız zaman" Bazen buna sahip olmak zorundaydı ve hepsi bu kadardı. Onunla uzun süre birlikte olmak isteyen herkes bununla yaşamayı öğrenmek zorundaydı. Sonuç olarak.

Listeye baktığında biraz canı sıkıldı. Orada çok fazla şey vardı ve bazıları kendisiyle çelişiyor gibiydi. Ama işte kâğıt üzerindeydi ve üzgündü çünkü hiç kimsenin tüm bu şeyleri kabul etmesine imkân yoktu. Kimsenin onun işaretlenmesini istediği tüm kutuları işaretlemesine imkan yoktu.

Özellikle de Fritz. Kızın istediği her şeyi kabul etmekten mutlu olmayacaktı. Berlin'deyken yedi gün yirmi dört saat istediğini açıkça belirtmişti. İçini çekti ve toparlanmaya geri döndü. Hayatında şu ana kadar başka bir şey öğrenmediyse bile, olmadığı şey olamayacağını öğrenmişti. Sekiz yıl boyunca denemiş ve başarısız olmuştu.

Biriyle birlikte olup kendisi olamamaktansa tek başına olmayı tercih eder.

~~~~~

Ertesi Cuma sabahı Luke'un kulübünün ofisinde durdu ve herkesle vedalaştı. Öğleden kısa bir süre önceydi ve daha erken ayrılmayı planlamış olmasına rağmen,

Luke'un yöneticisi pasta getirmişti. Pasta yiyene kadar gidemezdi, değil mi?

Herkes işini bitirmişti ve sadece Fritz onunla kalmıştı.

"Pekâlâ," dedi boş odaya bakarak. "Sanırım işte bu kadar."

"Şimdi mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Evet," dedi. "Şimdi çıkarsam hava kararmadan eve varabilirim. Bu gece kendi yatağımda uyuyacağım. Cennet, ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "O kadar çok seyahat ediyorum ki, artık yatağımın nasıl hissettirdiğinden emin değilim."

Hayal bile edemezdi. "Dinle, bizim hakkımızda..." Ne istediğini nasıl söyleyeceğini bilemedi ve o daha karar veremeden adam başladı.

"Özür dilerim," dedi. "Hatalıydım ve haddimi aştım."

"Hayır, haklıydın. Ve ne yaptığını biliyorum benim için en iyisi olduğunu düşündüm, yollarımın hatasını görmeme yardım etmek için. Cole ile konuşmam gerektiği gibi konuşmadığım hakkında söylediklerini düşündükten sonra mı? Haklı olduğunu biliyordum. Ondan özür dilemem gerektiğini düşündüm. Ayrılmamızın, iddia ettiğim gibi onun suçu olmadığını bilmesini sağlamalıydım. Ben de ilişkinin içindeydim.

"Onunla konuşmak için gittim ama. Dışarıdaydı ve ben de Sasha ile konuştum. O bir sürü şey. Bunlardan biri de çok zeki olması. Bana düşünecek çok şey verdi. Ondan gerçekten hoşlandım."

"Çok akıllı ve onu çok seviyor. Cole şanslı bir adam."

Bu, itiraf etmek istediğinden daha çok canını yaktı. "Evet," dedi. "O bunu hak ediyor."

"Herkesin var, Kate."

Sanki başka bir şey söylemek istiyormuş gibi baktı ve kadın bekledi.

Sadece başını salladı ve "Umarım aradığın şeyi her şeyden çok bulursun" dedi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, ama adam uzaklaşırken, yardım edemedi ama sanki çoktan etmiş ve sadece izin vermiş gibi hissetti.

parmaklarının arasından
kayıp gitti.

~~~~~

Kate gittikten birkaç gün sonra Cole, Fritz'i Sasha ve kendisiyle birlikte akşam yemeğine davet etti. Yemek çok keyifliydi. Eğlenceli bir çiftti. Cole'la konuşmaktan her zaman keyif almıştı, adam çok bilgiliydi ve çok fazla dünya deneyimi vardı. Yavaş yavaş Sasha'yı daha fazla tanımaya başlamıştı ve tanıdıkça da onun oldukça hoşsohbet biri olduğunu keşfetmişti.

Akıl hocalığı yaptığı Cole'u hatırladı. Onu olduğu gibi kabul edecek bir kadın bulup bulamayacağını nasıl da merak ederdi. Fritz her zaman arkadaşının Kate'de onu bulduğuna inanmıştı. Ama şimdi onu Sasha'yla görünce, ilişkileri arasındaki farklar apaçık ortadaydı.

Yemekten sonra oturma odasına geçtiler. Sasha Cole'un yanında oturuyordu ama bir süre sonra Cole'un ayaklarının dibine oturdu. Cole parmaklarını Sasha'nın saçlarında gezdirdi ve Sasha memnuniyetle iç çekerek Cole'un bacaklarına yaslandı.

Çifti görünce kıskanmaktan kendini alamadı. Sasha'yı istediğinden değil, sahip oldukları ilişkiyi kıskandığından. O da bunu istiyordu. O memnuniyeti ve sevgiyi biriyle bulmak istiyordu.

Tamam, yalan söylüyordu, sadece biri değil. Kate'le bunu istiyordu. Kendini hiçbir zaman bir kadınla yuva kuracak biri olarak görmemişti ama onunla bunu yapabileceğini biliyordu.

Cole sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi, "Kate yokken ofiste işler nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Onu özlüyorum," dedi. "Onun etrafımda olmasını seviyordum. Eğlenceli ve neşeliydi. Temiz hava getirdiğinden bahsetmiyorum bile. Çok fazla testosteron asla iyi bir şey değildir."

Sasha güldü.

"Tamam," dedi Cole. "Bu konuda sana kesinlikle katılabilirim. Bunu ikinizin arasında nasıl bıraktınız?"

"Nasıl bıraktığımı sanıyorsun? Hâlâ ne istediğine karar vermeye çalışıyor. Bunu yapmasına engel olacak hiçbir şey yapmayacağım."

"Son birkaç yıldır onun hakkında neler hissettiğini ona söylememişsindir herhalde?"

Siktir, ciddi miydi? Arabayla giderken bunu kızın üzerine bırakacağını mı düşündü?

"Hayır, buna cevap vermek zorunda değilsin," dedi Cole. "Cevabını yüzünde görebiliyorum."

"Ne bekliyorsun Cole?" O sordu. "Öylece ağızından kaçıracağımı mı? O kadar kolay değil."

"Bunun kolay olmaması gerekiyor," dedi arkadaşı. "Ama tüm bilgilere sahip olmadan bir konuda karar vermesini nasıl beklersin?"

"Bence çok fazla bilgiye sahipti. Ne istediği ve ne yapması gerektiği hakkında birkaç kez konuştuk. Ayrılmadan önce Sasha ile bir konuşma yaptığını söyledi."

Doğru şeyi yaptığını biliyordu. Kate'e ona karşı olan hislerinden bahsetmek hiçbir şeyi daha iyi yapmazdı. Sadece kafasını daha çok karıştırdı.

"Gel bakalım ufaklık," dedi Cole ve Sasha onun kucağına tırmandı. "O gün ben eve gelmeden önce Kate'le ne konuştuğunuzu anlat bana."

Fritz, kadınların tam olarak ne konuştuklarını bildiği ve sadece kendi yararı için ondan bu konuda konuşmasını istediği izlenimine kapıldı.

"Senden önce neler yaşadığımı onunla biraz paylaştım," dedi Sasha. "Gerçekte kim olduğumu ve ne kadar mutsuz hissettiğimi nasıl görmezden gelmeye çalıştığımı. Sonunda korkumla yüzleşmeye karar verdim çünkü artık o parçam olmadan yaşayamazdım."

Cole onun yüzünü kavradı ve başparmağıyla yanağını okşadı. "Benim cesur, vahşi kızım."

"Ona ne olmadan yaşayabileceğini ve yaşayamayacağını kendisinin bulması gerektiğini söyledim."

"Anladı mı ufaklık?"

"Evet, efendim. Sanırım öyle yaptı. Düşünmesi gereken çok şey olduğunu söyledi."

Cole ona hızlı bir öpücük verdi. "Teşekkür ederim, küçüğüm. Neden gidip bizim için bir banyo hazırlamıyorsun? Ben hemen geliyorum."

Kate koridorda gözden kaybolduktan sonra Cole ona döndü. "Bunun doğru zaman olmadığı ve Kate'in düşünmek için zamana ihtiyacı olduğu konusundaki düşüncelerini anlayabiliyorum ama nasıl hissettiğini ona anlatmayı kendine ve ona borçlusun. Ve eğer yapmazsan." Başını iki yana salladı. "O zaman onu hak etmiyorsun demektir."

CHAPTER TWELVE

Dört Ay Sonra

Kate otel odasındaki aynanın karşısına geçip takım elbisesini iki kez kontrol etti. Harika göründüğünü düşünüyordu ve görünüşü nedeniyle iş fırsatı ona verilmeyecek olsa da, ona göre bunun asla zararı olmazdı.

Berlin'e bu kadar erken dönmesinin oldukça komik olduğunu düşündü. Bu kadarını ne planlamış ne de tahmin etmişti. Aslına bakılırsa, Berlin'de olması tamamen tesadüftü. Amacı kabul edilebilir uluslararası kuralları belirlemek olan uluslararası gruba katılmasıyla ilgili e-postayı aldığı anda, muhtemelen Londra'da bir yönetici üyeye görüşeceğinden bahsetmişlerdi. Görüşme teklifini memnuniyetle kabul etti. Bu, türünün ilk örneği olan bir gruptu ve onu istiyorlardı.

Geçen hafta, üyenin ailesine daha yakın olmak için Berlin'e taşındığını ve bu nedenle toplantı yerinin değiştiğini bildiren bir mesaj almıştı. Kate şaşırmıştı ama grup onun uçak biletlerini ayarlayabilmişti. Daha da önemlisi, diye düşündü yarı gülerek, bir otel odası bulmuştu.

Fritz'in şehirde olup olmadığını bilmiyordu. Wilmington'dan eve döndükten sonra ona birkaç mesaj göndermişti ama cevap vermemişti. Temiz molalar en iyisiydi ve aynı şeyleri istemediklerini bildiğinden, başka türlü davranmak adil görünmüyordu. Sonunda mesaj göndermeyi bıraktı.

Geçen hafta Berlin'de olacağını öğrendiğinde neredeyse cevap verecekti ama ne anlamı vardı ki? Hiçbir şey

Kalp ağrısı dışında hiçbir şey gelmedi ve bu da kesinlikle ihtiyaç duyduğu şeyler listesinde yoktu.

Haftalarca düşündükten sonra, ihtiyaç duyduğu şeylerin listesini hiç değiştirmede. Evet, hepsini karşılayabilecek birini bulmak zor olacaktı ve onu asla bulamazsa da sorun değildi. Önemli olan, bu listeden daha azına razı olmayacağını bilmesiydi.

Odasındaki telefon çaldı.

"Alo," diye cevap verdi.

"Bayan Herrington," dedi resepsiyon görevlisi. "Taksiniz geldi."

"Teşekkür ederim. Hemen geliyorum."

Gitmesi gereken bir görüşme vardı. Fritz'le ilgili düşünceleri beklemek zorundaydı.

~~~~~

Sekiz saat sonra karşısındaki kadın ayağa kalktı ve elini sıktı. "Berlin'e geldiğin için teşekkür ederim Kate. Gerçekten minnettarım."

"Hiç sorun değil." Bir mülakat için bu kadar uzağa uçması gerektiğini ilk duyduğunda bunun tuhaf olduğunu düşünmüştü ama şimdi o kadar uzun bir günün ardından bunun nedenini anlıyordu. Ayrıca eve uçmadan önce birkaç günü olduğu için de memnundu.

"Ortaklar yarın sabah bir toplantı yapacaklar, dolayısıyla yarın öğleden sonra size kesin bir bilgi verebilirim."

"Sizden haber bekliyorum."

Vedalaşıp binadan ayrıldı ama otele dönmek için bir taksi tutmak yerine biraz yürümeye karar verdi. Bütün gün içeride sıkışıp kalmıştı ve temiz havaya ihtiyacı vardı. Düşünmek için biraz alana ihtiyacı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Hava biraz soğuktu ve her ihtimale karşı yanında getirdiği ince kazak için minnettardı. Kazağı omuzlarına sararak caddenin karşısına geçti ve otelinin genel alanında yürümeye başladı.

Tanıdık geldiğini düşündüğü bir sokak ismi gördüğünde birkaç blok gitmişti. Neden tanıdık gelsin ki? Yürümeye devam etti ve kafasına dank etti. Fritz'in BDSM kulübünün olduğu sokaktı.

açık. Sokak numarasını hatırlamaya çalışarak ve doğru yöne gittiğini umarak daha hızlı yürüdü.

İleride bir pencerenin etrafında toplanmaya başlayan bir insan kalabalığı gördü. Merakla oraya doğru koştu. Anlayabildiği kadarıyla vitrinde bir çeşit canlı gösteri yapılıyordu. Ne yazık ki önündeki insanlar uzun boyluydu, bu yüzden çok iyi göremiyordu. Sonunda, önündeki kişi bir adım uzaklaştı ve nefesi kesildi. Bu kulüptü. Fritz'in kulübüydü.

Görünüşe göre kulüp üyeleri şu anda sırayla vitrinde yer alıyordu. Ne yaptıklarına gelince, performans göstermenin doğru kelime olup olmadığından emin değildi. Ama bir çeşit organize oyun gibi görünüyordu.

Çekip gitmeliydi; daha önce hiç röntgenci olmamıştı. İzlemek onu hiçbir zaman tahrik etmemişti, aslında bunu genellikle biraz rahatsız edici bulurdu. Ama kendine aslında seks yapmadıklarını ve buranın onun kulübü olduğunu unutamayacağını söyledi. O buraya aitti. Onu hissetmeye çalıştı, kulüp alanında onu herhangi bir şekilde hissedip hissedemeyeceğini görmeye çalıştı. Ama hissedemedi.

Vitrindeki oyuncular toparlanıyordu. Birkaç kişi uzaklaşmaya başladı, o da gitmeliydi. Kalması için hiçbir neden yoktu. Arkasını döndü, ama tam ilk adımını atmaya hazırlanırken kalabalık yer değiştirdi, onu pencereye yaklaştırdı ve tezahürat yaptı. Merakına yenik düştü ve neyin ya da kimin böyle bir kargaşaya neden olabileceğini görmek için pencereye baktı.

Bu oydu. Ayaktaydı ve tıpkı Delaware'de olduğu gibi muhteşem görünüyordu. Gömleksizdi ve kadın onun geniş göğsünü, nefis bir şekilde belirginleşmiş karın kaslarını görebiliyordu. Ama kollarını kavuşturmuştu ve yüzünde asık bir ifade vardı. Şu anda, o şekilde ayaklarının dibinde diz çökmüş, hafifçe giyinmiş bir itaatkâra bakıyordu.

Gitmeliydi, gerçekten gitmeliydi. Burada durup onun bir itaatkârla olan sahnesini izleyemezdi. Ama ayakları hareket etmek istemiyordu. Sanki olduğu yerde donup kalmıştı.

İtaatkârla konuşuyordu. Dudaklarının hareketinden bunu anlayabiliyordu ama tabii ki pencere yüzünden ne söylendiğini duyamıyordu. Köşede, Fritz'in yanında duran bir adam gördü. Adamın duruşu Fritz'inkine benziyordu, kollarını kavuşturmuştu ve yüzünde aynı soğuk ifade vardı. O da herkes gibi çifti izliyordu ama gözlerinde meraklı bir bakış vardı. Adam Fritz'e bir şeyler söyledi ve Fritz birden neler olduğunu anladı.

Fritz bir keresinde disipline ihtiyacı olan itaatkârlarla çalıştığı bir işi, bir ek işi olduğunu söylemişti. Bu da o vakalardan biri olmalı.

Bu durumda, bunu gerçekten izlemek istemiyordu. Solunda duran adamın etrafından dolanmayı başardı ama Fritz'e son bir kez bakmak için omzunun üzerinden baktığında yanındaki kadına takıldı.

"Özür dilerim," dedi kadına.

"Sorun değil," dedi ağır aksanlı İngilizcesiyle. "Muhteşem biri, değil mi?"

Kate yüzünün ısındığını hissetti ve onun kimden bahsettiğini sormasına gerek kalmadı. "Evet, o."

"Çok yazık," dedi kadın.

Gitmeye kararlı olan Kate, kadının bunu söylediğini duyunca olduğu yerde durdu. "Ne?"

"Çok yazık."

"Çok yazık, ne?" diye sordu.

"Harika bir disiplin sahnesinden başka bir şey göremeyeceksin," dedi. "Muhteşem vücudunun geri kalanını takdir edemeyeceksiniz. Birkaç ay önce Amerika'dayken bir şeyler oldu. Ve döndüğünden beri eskisi gibi değil."

Kate kulaklarında hafif bir uğultu duydu, ne olduğundan emin değildi. Kadından söylediklerini tekrar etmesini istedi.

"Ah evet," diye cevap verdi, dedikodu yapmaktan mutlu görünüyordu. "Amerika'dan döndü ve o zamandan beri sahnelere katılıyor ama sonu seksle biten sahnelere değil."

"Neden olmasın?" Kate onun tarafına bakmayı reddederek sordu.

"Söylentiye göre, oradaki bir kadın onun kalbini kırmış. Bazıları kendini onun için sakladığını söylüyor. Diğerleri ise onun dışında herhangi biriyle oynama tutkusunu kaybettiğini söylüyor." Omuz silkti. "Dürüst olmak gerekirse Amerika'da ne olduğunu ondan başka kimse bilmiyor. Buna saygı duymaya çalışıyoruz. Keşke kadını bulabilseydik ve onu geri getirebilseydik. Böylece onu geri getirebilirdik."

Kate başka bir şey duymaya dayanamıyordu. Bu o olamazdı. Kesinlikle başka biriydi. Fritz'in oyunundaki değişikliğin nedeni o olamazdı. "Bunu duyduğuma üzıldüm," dedi kadına. "Umarım onu bulur. İzninizle, lütfen."

Ondan uzaklaştı, bu sefer daha dikkatliydi ve omzunun üzerinden bakmayı kesinlikle reddediyordu. Sonunda sokağın köşesine kadar geldi ve bir taksi çevirdi. Birdenbire odasına yeterince hızlı dönemediğini fark etti.

~~~~~

Fritz çantasını topladı ve eve gitmeye hazırlandı. Bir itaatkârı disipline etmek zorunda kaldığı bir sahneyi yeni bitirmişti ve kafası pek yerinde değildi. Dürüst olmak gerekirse, Amerika Birleşik Devletleri'nden döndüğünden beri hiç iyi bir şey olmamıştı. Yine de bu onun sorunuydu ve bunun üstesinden tek başına gelmeyi planlıyordu. Bu planın bir parçası, oynamak için istekli bir partner bulmak yerine şimdi eve gitmek anlamına geliyordu.

"Herr Brose," bir kulüp Domme'si, üyesi olduğu kulüpteki tüm Üstler tarafından paylaşılan ofise girerken onu selamladı. Başıyla onu selamladı. Konuşacak havada değildi ama kaba da olmak istemiyordu.

"Disiplin sahneni gördüm," dedi ve adam konuşmak istemediği mesajını alacağını umarak bir tür yanıt homurdandı.

"Tabii ki," diye devam etti. "Dışarıda yanımda duran Amerikalı kadın yüzünden olayın başlangıcını kaçırdım."

Eğer onun dikkatini çekmek için bir yol arıyorsa, işte o yol buydu. "Amerikalı kadın mı?"

"Evet."

Elbette Berlin'de Amerikalı bir kadının olması garip bir şey değildi. Her gün çok sayıda Amerikalı kulübün önünde durup pencerelerden onları izliyordu. Ama bu özel Amerikalı kadından bahsetme biçiminde bir şeyler vardı. Gerçi bunun ne olduğundan emin değildi. Bu kadını bu kadar özel kılan neydi ki, onu kendisine getirmesi gerektiğini hissetmişti?

"Onu ilk başta ayakta durup izlerken gördüm ve sadece biraz gergin davrandığını düşündüğüm için dikkatimi çekti. Sanki burada birini görmeyi bekliyormuş gibi etrafına bakınıyordu. Ve sizin sahneniz başladığında gitmek için döndü. Ama tam anlamıyla bana doğru koştu."

Hiç kimse değildi. Bunu biliyordu. Hiç kimse ve hiçbir şekilde o olamazdı. Domme'un onu arıyor olmasının hoş olduğunu düşünse bile. Etrafta onun hakkında dönen dedikoduları biliyordu. Acı gerçek şuydu ki, Kate'in Berlin'de olması için hiçbir neden yoktu. Hem de hiç. Aslında, Berlin'in Kate'in olmak isteyeceği son yer olduğuna bahse girmeye hazırdı. Asla.

"Geri döndüğümünden beri zorlandığımı biliyorum," dedi. "Üzerinde çalışmam gereken birkaç şey var. Çok geçmeden eski halime döneceğime söz veriyorum."

Başını salladı. "İhtiyacın olan bir şey olursa hepimizin senin için yapacağını biliyorsun."

"Biliyorum," dedi ve biliyordu da. Kulüpte iyi arkadaşları vardı.

"Bu gece onun yaptığını düşünmüyorsun, değil mi?" "Hayır, sanmıyorum."

Kadın başını salladı ve adam gitti.

Bu konuşmayı aklından çıkaramamaktan nefret ederek eve doğru yola koyuldu. Gecenin geri kalanında sadece onu düşünebilmesini sağlamak için sadece bir konuşmanın yeterli olmasından nefret ediyordu.

Adam duş alırken kadın oradaydı ve adam kafasındaki kadın imgesiyle kendini tatmin etmeyi o kadar çok istiyordu ki. Ama reddetti.

Yemek yerken onun yanındaydı, masanın karşısındaydı ve onunla beyzbol hakkında sohbet ediyordu.

Onunla birlikte yatağı girdi, kıvrak vücudunu onunkinin etrafında kıvırdı, hatta onu kollarının arasına alırken bile.

Bir yanı onun zihninin bir kısmını ele geçirmiş olmasından nefret etse de bunu seviyordu çünkü onun varlığını hissetmezse onunla arasındaki son bağı da kaybedeceğinden korkuyordu.

Bu beraberliğı henüz kaybedemezdi. Yapabileceğı tek şey elinden geldiğince devam etmektir. Bir gün ona ulaşacağını ve onu sonsuza dek bırakacak gücü bulacağını umuyordu.

~~~~~

Birisi kapısını çalıyordu.

Fritz inleyerek yatağının yanındaki saate baktı. İki otuz sekiz. Sabahın iki otuz sekizinde kapısını çalan da kimdi? Başı çarptı ve onu rahatsız edenin ısrarla çalınmasından daha fazlası olduğunu fark etti. Masanın üzerinde dağınık halde bulunduğu boş şişelere bakılırsa, dün gece Kate'in aklını başından almak için içmeye kalkışmıştı.

Belli ki iğeyaramamıştı çünkü gecenin bir yarısı bu kadar gürültüyü kimin çıkardığını görmek için pencereden dışarı baktığında Kate'e benziyordu. Elini saçlarının arasında gezdirdi. Kahretsin, berbat haldeydi. Şimdi de onu kapısında hayal ediyordu.

Işığı söndürdü ve yatağına dönmeye karar verdi.

"Fritz, lütfen. Işığı gördüm."

Dün gece hangi marka bira içtiğini hatırlayabilmek için masaya göz attı. Bir daha asla satın almayacağından emin olmalıydı. Şimdi zihni onun sesini yansıtıyordu. Hayaller bir yana, sesler cehennem kadar korkutucuydu.

"Gecenin bir yarısı olduğunu biliyorum," dedi kapının diğer tarafından gelen ses. "Ama uyuyamadım. Odanın içindeydim."

Otel odasındaydım ve tek düşünebildiğim senin ne kadar yakın olduğun ve seninle konuşmadan bir saniye daha geçiremeyeceğimdi. Seni görmeden."

Olduğu yerde donup kaldı, aniden uyandı. Duyduğu bir hırıltı mıydı? O kadar hızlı hareket etti ki neredeyse ayağı takılıyordu, kapıya ulaştı ve kapıyı kırarak açtı.

"Kate?" Hayal görmediğinden emin olmak için birkaç kez gözlerini kırıştırdı.

"Özür dilerim," dedi. "Aramam gerekirdi. Çok geç oldu..."

"İçeri gel." Onu kapı aralığından geçirdi, omzunun üzerinden bakıyordu. Bu kadar geç saatte tek başına dışarıda olduğu için kışına şaplak atmalıydı. Ya evde olmasaydı? Elbette, onun evde olacağını bilme ihtimali de vardı. "Berlin'de ne yapıyorsun?"

"Bir iş görüşmem vardı."

"Berlin'de mi?" diye sordu. Berlin'de nasıl bir görüşme yapmış olabilirdi? Hiç mantıklı gelmiyordu. "Buraya mı taşıyorsun?"

"Hayır," dedi. "Görüştüğüm bayan burada çalışıyor. Aslında istediğim her yerden çalışabilirim."

"Bu neden Berlin'de olduğunuzu açıklıyor. Sen neden buradasın?"

Kızın alt dudağının titrediğini fark etmemiştii, sonra kız iki dudağını birbirine bastırdı ve durdular. "Yapabilirim... sadece..." Etrafına bakındı. "Özür dilerim. Biz Otursana falan?"

Kendine de vurabilirdi. "Evet, özür dilerim." Mutfak masasını işaret etti. "İçecek bir şey ister misiniz?"

"Hayır, teşekkür ederim. Ben iyiyim."

Bunu aradan çıkardıktan sonra arkasına yaslandı ve onun konuşmaya başlamasını bekledi.

Koltuğunda hafifçe çökmüş oturuyordu. Bu onu şaşırtmıştı. Mesajlarına cevap vermediği için onsuz gayet iyi durumda olduğunu düşünmüştü. Ancak karşısındaki kadın hiç de iyi durumda gibi görünmüyordu.

"Wilmington'dan ayrıldıktan sonra biraz zaman ayırmaya ve kendim üzerinde çalışmaya karar verdim. Ne istediğimi gerçekten düşünmek için. Sadece

Hem hayattan hem de bir ilişkiden." Tırnaklarıyla oynarken başını kaldırdı. "Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Cole'u terk ettikten sonra bile."

Ama neden en azından mesajlarıma cevap vermiyorsun? Sormak istedi ama şimdilik kaçınmaya karar verdi.

"Nasıl bir ilişki istediğimi kâğıda döktükten sonra, daha önce hiç böyle bir şey görmediğimi fark ettim." Omuz silkti. "Muhtemelen ilgilenecek birini bulamayacağım gerçeğiyle yüzleşmek zorundaydım."

"Kimseye sordun mu?"

"Hayır."

"Biraz yavaş davrandığım için beni bağışlayın. Saat neredeyse sabahın üçü." Ortamı yumuşatmak istemişti ama pek işe yaramış gibi görünmüyordu. "Bana sormak aklına gelmedi mi?"

"Hayır," dedi. "Çünkü duyduğum hiçbir şey senin ciddi bir ilişkiyle ilgilendiğine dair bir ipucu vermiyordu. Sen sadece bir oyuncusun."

"Sadece bir oyuncu," diye mırıldandı kendi kendine. "Senin için vanilya olacağımı söyledikten sonra, en azından neye ihtiyacın olduğunu konuşmak isteyebileceğim aklına gelmedi mi?"

"Sadece ilgileneceğini düşünmemiştim."

"Neden ilgilenmeyeyim ki?"

İçini çekti. "Öncelikle, sen Berlin'de yaşıyorsun. Ben Amerika'da yaşıyorum."

"Her zaman Berlin'de yaşamıyorum. Oldukça sık yer değiştiriyorum. Bunu biliyorsun."

"Ve bu şekilde yaşamak istediğimden emin değildim. Asla tek bir noktada değil."

Öne doğru eğildi ve onun dikkatini çektiğinden emin oldu. "Gerçek şu ki bana ne istediğimi bile sormadın. Ya da nelerden vazgeçmek istediğimi ya da en azından nelerden ödün verebileceğimi. Kararı benim yerime sen verdin."

"Orada oturup bana, benim için bir ilişkide istediklerinden ödün vermeye hazır olduğunu söyleyemezsin. Buraya daha önce geldiğimde ne istediğin konusunda çok nettin."

istediğinizi ve tam zamanlı bir gc değişimi istediğinizi söylediniz."

Onunla göz göze geldi ve uzun bir süre hićbir řey söylemedi. Sonunda konuştuğunda, kız onun bakışları altında kıpırdanmaya başlayana kadar konuşmadı ve o zaman bile alćak sesle ve eřit bir şekilde konuştuğundan emin oldu. "Masamda oturup bana ne yapıp yapmayacağımı sylemenden hoşlandığımı sanmıyorum."

Ağzını birkaç kez aćıp kapattı. Güzel. Bırak bir dakika düşünsün.

"Seninle ilk tanıştığım andan beri seninle ilgileniyorum." Kızın gözlerindeki şaşkınlık karşısında başını salladı. "Evet, Cole'un olduğu zamanlardan beri. Sen onunla birlikteyken hićbir řey söylemedim ya da yapmadım ćnk kimseye böyle bir saygısızlık yapmam. Hele de iyi arkadaşlarımdan birine."

"Bekle. Ne?"

Bunu öylece ađzından kaćırmak istememiřti ve bir saniye fazla tereddüt etti.

"Cidden yıllardır benimle ilgilendiđini ve bunu bana hić söylemediđini mi söylüyorsun? Ve orada oturup kibirli ve dindar bir řekilde beni yargılayacađını mı düřünüyorsun? Hić sanmıyorum."

Birden ne kadar yorgun olduğunu fark etti. "Bu konuşmayı bitirmemiz gerektiğine katılıyorum ama uykuya da ihtiyacımız var. Ya da en azından benim. Misafir odası hazır. şimdilik orada uyuyabilirsin ve bu konuşmaya birkaç saat sonra devam ederiz."

"Otele geri döneceğim." "Ne halin varsa gr. Güvenli değil."

Kollarını kavuşturdu. "Buraya geldim, değil mi?"

"Bu konuda tartışmayacağım."

"Güzel."

"Eğer uyanırsam ve sen gitmiş olursan, seni bulup beni gördüğün kulübe srkleyeceğim ve vitrinde disiplin seansı sırası sana gelecek." Kızın yanaklarının kızarmasından ve ona bakmayı reddetmesinden kalabalıktaki kişinin kendisi olduğunu anlayabiliyordu.

"Sana inanmıyorum."

Sandalyesinden kalktı, iki elini masanın üzerine koydu ve doğrudan kadının gözlerinin içine baktı. "Dene beni."

CHAPTER THIRTEEN

Kate uyandığında kendini hiç uyumuş gibi hissetmiyordu. Komodine hızlıca baktığında saatin sabah yediyi geçtiğini gördü. Kısa bir kahkaha attı. Dün gece pek fazla uyumamıştı. Sırt üstü döndüğünde, birkaç saat önce Fritz'le yaptığı konuşmanın nasıl geçtiğini görünce şaşkınlığına karar verdi.

Adamın uyanmasının ne kadar süreceğini merak ediyordu. Bunu düşünür düşünmez mutfaktan bir ses duydu. Fritz kahve yapıyordu. Ve kahve içmediği için, kahveyi onun için yapıyordu. Gerindi ve yataktan kalktı. En iyisi gidip onu görmektir. Kaçınılmaz olanı erteleme anlamı yoktu. Kız mutfaka girdiğinde başını kaldırıp baktı. Gözlerinin altındaki koyu halkaları görmek ve onun da iyi uyumadığını bilmek bir parçasını daha iyi hissettirdi.

"Günaydın Kate," dedi.

"Günaydın, Fritz."

"Kahve demleniyor. İstersen kahvaltın için bir şeyler pişirebilirim."

"Şimdilik kahve ile idare edebilirim."

Oda sessizdi ve ikisi de sessizliği kelimelerle bozmuyordu. Bir şeyler söylemesi gerektiğini biliyordu ama nereden başlayacağını bilmiyordu. Söylenmesi gereken onca şeyi nasıl söyleyebilirdi ki?

Kahvenin yapımı bitmişti. Ona bir fincan doldurdu ve önüne koydu.

"Teşekkür ederim," dedi.

"Bana ilişkilerde neye ihtiyacın olduğunu neden söylemediğini anlayabiliyorum."

ve sen hala kendin için çalışıyordun. Tamamen anlaşılabilir. Anlamadığım şey, mesajlarıma neden cevap vermediğin?"

"Fark ettiğini düşünmemiştim. Sen bilinen bir oyuncusun."

Öne doğru eğildi. "Bunu söyleyip duruyorsun ve geçmişte bunun doğru olmadığını söylemeyeceğim, ama sana soruyorum, Wilmington'da beni kaç kadınla oynarken gördün?"

Gerçek o anda yüzüne çarptı. "Sadece ben."

"Evet ve sana karşı dürüst olmak gerekirse, sen Berlin'e ilk geldiğinden beri cinsel anlamda kimseyle birlikte olmadım."

Ağız düştü ve hemen kapattı. "Ama bu..."

"Uzun bir süre." Başını salladı. "Evet ama açıkçası sen olmasaydın ilgilenmezdim. Ayrıca, tam zamanlı oyun hakkında." Parmaklarını masaya vurdu. "Dün gece yanından ayrıldıktan sonra, daha önce aralarında geçen konuşmaları gözden geçirmiş ve onun nasıl olup da böyle düşünmeye başladığını anlamaya çalışmıştı. "Bana Cole gibi olup olmadığını sorduğunda, yirmi dört, yedi tercihim olduğunu söyledim, ama asla senin gibi yaşamadım ve bunu asla başka bir şey yapmaya istekli olmadığım anlamına çevirmek istemedim."

Dudakları şaşkınlıkla bir "O" harfi oluşturdu.

Daha yakına eğildi. "Mesajlarıma cevap vermediğin halde dün gece neden kapıma geldiğini ve dün öğleden sonra kulüpte beni görmek için uğramadığını söyle."

Ona dürüstlükten başka bir şey vermemişti ve o da aynısını onun için yapacaktı. "Dün seni o itaatkârla gördüğümde her şeyi hatırladım." Derin bir nefes aldı. "Birdenbire, mükemmel ilişkiyi bulmak sevdiğim adamla birlikte olmak kadar önemli görünmemeye başladı."

Onun bir şey söylemesini bekledi ama o öylece oturdu. Gözünden akan bir damla yaş sildi. "Ama kafam çok karışık çünkü tekrar tam zamanlı bir köle olmak istemiyorum, ama bazen gerçekten hoşuma gidiyor ve kim bazen köle diye bir şey duymuş ki? Ve sen burada, orada ve her yerde yaşıyorsun ve ben New York'tayım. Bunu nasıl yürütebileceğimizi anlamıyorum."

Başını öne eğdi. Birkaç saniye sonra adamın sandalyesinin yere sürtündüğünü ve yaklaşırken ayak seslerini duydu.

"Kate," dedi adam onun önünde durarak ve Kate başını kaldırıp baktı. Elini uzattı. "Benim için ayağa kalk." Kararsız bir şekilde elini tuttu ve dediğini yaptı. "Beni sevdiğini mi söyledin?" diye sordu. "Evet."

Yanaklarında kalan birkaç damla yaşı öptü ve fısıldadı, "Aman sevgilim, seni seviyorum ve bu konuda hemfikir olduğumuz sürece diğer her şey yerli yerine oturacaktır."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Gülümsedi. "Çünkü ona öyle yapmasını söyleyeceğim."

Öfkelendi. Bu herhangi bir cevap değildi. Ama kadın öfkesini ifade edemedi, adam dudaklarını onunkilere bastırdı ve aklındaki tüm şüpheleri silen baskın ve sahiplenici bir öpücük kondurdu.

CHAPTERFOURTEEN

İki Ay Sonra Partner's
Club Wilmington,
Delaware

"Her şey harika görünüyor," dedi Abby Kate'e. "Siz harikasınız."

Soyunma odasının içindeydiler. Abby çoktan giyinmişti ve aslında Kate'in içeri girip ona katıldığını gördüğünde ana odaya doğru ilerliyordu. Kate ona eşlik ettiği için mutluydu. Bu gece onu zorlayacaktı ve dikkatini dağıtacak en ufak bir şey için bile minnettardı.

"Teşekkürler. Herkesin beğenmesine çok sevindim." Kate çantasını dolaba koydu ve soyunmaya başladı. Yarın Fritz'in yanına taşınacaktı ve Fritz ona taşınmadan önce Partner's Club'da halka açık bir sahne yapacaklarını söylemişti.

Neden gergin olduğunu bilmiyordu. Son birkaç ay içinde Fritz ile hem özel olarak hem de kulübünün vitrininde defalarca oynamıştı. Yine de bir şekilde, bu gece farklı hissediyordu. Tanıdığı insanların önünde olacağı için olduğunu düşünmüyordu. Berlin'deki insanları tanıyordu.

Hayır, bir şey ona bu gecenin farklı olduğunu söylüyordu. Bu gece özeldi. Sadece nedeninden emin değildi.

Delaware grubunun soyunma odaları için yaptıklarına bayılmıştı. Hem işlevsel, hem rahat, hem de şehvetli bir his uyandırmayı başarmak zordu ama bunu başarmışlardı. Fritz'in istediği gibi tangasını ve sutyenini çıkardı ve neredeyse hiç olmayan

Ön büroda çalışan yöneticinin kendisine ayrıldığını söylediği bornoz, giyinme alanında onu bekliyordu.

Kate saçlarının hâlâ arkaya çekili ve yüksek bir at kuyruğu şeklinde sabitlenmiş olduğundan emin olmak için kontrol etti. Boy aynasında kendini kontrol etmek için kısa bir süre durdu ve kendini tatmin edici bulunca Abby'ye baktı. "Hazır."

"Hadi gidelim."

Ritmik müzik arka planda yumuşak bir şekilde çalışıyordu, ancak altta yatan ritim onun adımlarıyla eşleşiyordu. Duygusal his kulübün ana alanlarına doğru akıyordu. Her alan ayrı kalsa da genel olarak benzer bir tonu koruyordu.

Kate etrafına bakındı ve Fritz'i Nathaniel ve Cole ile konuşurken buldu. Üçü de ayakta duruyordu. Sasha'nın Cole'un yanında diz çöktüğünü, elini Cole'un bağına koyarken yüzünde mutluluk ifadesi olduğunu fark etti.

Abby, Nathaniel'in yanına gitti ve Kate, kendini biraz bilinçli hissederek Fritz'in yanında diz çöktü. Bunun nedeni diğer iki çiftin yanında rahatsız olması değil, onların açıkça çift olmalarıydı. Fritz'in daha önce hiç kimseyi yakalamadığını biliyordu ve bir gün onu yakalamak isteyeceği bir noktaya geleceğini hissetse de, iki arkadaşını biraz kıskanmaktan kendini alamıyordu.

"Hazır mısın?" Fritz ona sordu.

"Evet, Herr Brose."

Ayağa kalkmasına yardım etmek için elini uzattı ve Nathaniel'e başıyla selam verdi. Onlar uzaklaşırken Nathaniel'in başını eğip Abby'ye bir şeyler fısıldadığını gördü. Abby iki eliyle ağzını kapattı ve heyecanla başını salladı.

Ne oluyor be?

Ama Fritz ilerliyordu, bu yüzden Abby'yi bu kadar mutlu eden şeyin ne olduğunu daha sonra öğrenmesi gerekecekti.

Binanın arka tarafına doğru, özellikle demolar için bir sahne ile tamamlanmış geniş bir alan inşa edilmişti. Belli ki oraya gidiyorlardı ama kumaş kaplı paravanlar Fritz'in tam olarak ne planladığını görmesini engelliyordu.

Ona ekranın önündeki bir sandalyeye oturmasını, yüzünün seyirciye dönük olmasını ve beş dakika içinde başlayacaklarını söyledi. Belli ki haber tüm kulübe yayılmıştı, çünkü beş dakikanın sonunda izleme alanı tamamen dolmuştu.

Arkasında ekranların hareket ettiğini duydu ve önündeki kalabalık gördükleri karşısında mırıldandı. Ne bekleyeceğini bilmemekten nefret ediyordu. Gizliden gizliye sevdiği bir şekilde nefret ediyordu.

Arkasında ağır ayak sesleri duyuldu ve kalabalık tamamen sessizleşti. Kate onun bağlamaya hazır olduğuna sevinerek sakinleştirici derin bir nefes aldı. Adam onun önünde durana kadar yürümeye devam etti. Şeytani derecede yakışıklı ve aynı zamanda tehlikeli görünüyordu. Gömleğini çıkarmış, göğsündeki sert kasları ortaya çıkarmıştı. Bakışlarını aşağıya indirdi ve siyah pantolonunun bel bandının altında kaybolan saçlarını takip etti.

"Gördüğünüzü beğendiniz mi, aşkım?"

Başını kaldırdı ve adamın soğuk ifadesiyle karşılaştı. "Evet, Herr Brose."

"Önümde diz çök."

Zahmetsizce sandalyeden kaydı ve dizlerinin üzerine çöktü. "Bunu hiç konuşmadık ama yine de benimle yaşıyorsun.

itaatkarım ve bazen kölem olarak. Bir sonraki soruma dürüstçe cevap vermeni istiyorum. Tasmamı takmayı kabul ediyor musun?"

Birdenbire sanki biri odadaki tüm havayı almış gibi oldu ve nefes alamaz hale geldi. Onu yakalamak mı istiyordu? Şimdi mi?

Nadiren yaşadığı o baş döndürücü his geri geldi ve ayağa fırlayıp cevabını bağırmamak için tüm disiplinini kullandı. Kendini sadece gülümsemeye ve "Evet, Herr Brose," demeye zorladı ama sesinin titrediğini o bile duydu ve gözlerindeki duygudan Fritz de bunu duydu.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama önce hazır olduğundan emin olmalıyım."

Hay sikeyim. Bu her şey olabilir. Hareketsiz kaldı ve bekledi.

"Seni tıbbi muayeneden geçirmeliyim."

Beyni kısa devre yapmakla tehdit ediyordu. Fritz ve tıbbi bir olay mı? Vay anasını.

"Ve bir asistana ihtiyacım var." Göz ucuyla Abby'nin sahneye yaklaştığını gördü. "Efendi West, Abby'sinin bana yardım etmesine izin verecek kadar kibar davrandı. Buna neden özellikle sevindiğimi biliyor musun, hayatım?"

"Hayır, Herr Brose."

"Çünkü Abby West akıcı Almanca konuşabiliyor."

Kahretsin, diye düşündü, çünkü bir sonraki adımın ne olacağından neredeyse emindi.

"Söylesene hayatım, Almanca derslerin nasıl gidiyor?"

Kadın adama kötü kötü baktı çünkü adam bu sabah bu konuyu tartıştıklarından beri bunun cevabını çok iyi biliyordu. "Henüz başlamadım, Herr Brose."

"Yine de müstakbel efendiniz Alman ve yarı zamanlı olarak Almanya'da yaşayacaksınız." Abby'nin durduğu yere baktı ve ona Almanca bir şeyler söyledi. Abby güldü.

Ona bir soru sormadığı için sadece sessiz kalabildi ve geçen ay söylediği gibi Almanca derslerine başlamış olmayı diledi.

"Muayene masasında pozisyonunuzu alın."

Ayağa kalktı ve yavaşça dönerek koltuğunun arkasında yeniden yaratılmış bir doktor odası buldu. Deri masaya doğru ilerlemesi sadece birkaç adım sürdü, sırt üstü uzandığında iç çamaşırının içinde çıplak olduğundan daha savunmasız hissettiğini fark etti.

Fritz yakındaki bir masadan beyaz bir laboratuvar önlüğü aldı ve üzerine geçirdi. Cebinden bir defter ve kalem çıkarıp Abby'ye uzattı.

Kate'in yanında durmak için hareket etti.

"İç çamaşırının içinde muhteşem görünüyorsun. Evin içinde mi giydireyim yoksa evde mi giydireyim diye karar vermek zor olacak.

seni çıplak tutacağım." Omzunun üzerinden baktı ve Abby ile Almanca konuştu. O da bir şeyler yazdı.

Kate'e döndü. "Bakalım bana hizmet etmeye ne kadar hazırsın." Sonra başka bir şey daha söyledi, ama Almanca'ydı. Kate kımıldamadı.

Derin bir iç çekti. "Aç ağzını." Kadın çenesini düşürdü.

"Daha geniş." Onun çenesine dokundu. "Sikimi gördün."

Ağzını daha da açtı, onun ağzını kullandığını, içine girdiğini hayal etti. Arzu bacaklarının arasında kabardı.

İki parmağını kızın ağzına soktu. "Em." Kız parmaklarını kendi sikiymiş gibi kullanırken adam konuşmaya devam etti. "Ne zaman ona olan arzumu belirtsem, bana açık bir ağız sunacaksın, içine koyduğum her şeyi emmeye hazır ve istekli olacaksın."

Şimdi istiyordu ama adamın onu bekleteceğini hissediyordu. Bu yüzden onun sikinin yokluğunda, parmaklarının tadını çıkardı.

"Yeter," dedi ve onları çıkardı.

Parmakları kızın köprücük kemiklerine dokundu ve boğazının çukuruna indi. "Bedeninin ve zihninin zinde ve güçlü kalmasını sağlamak için ihtiyacın olan her şeyi sağlayacağım. Seninle ilgilenmek beni memnun ediyor." Dudakları onun boynunu ısırdı. "Ve bunu yapmak seni bana hizmet etmek için zinde tutacak."

Elleri daha aşağıya indi ve sütyeninin kenarı boyunca göğüslerinin izini sürdü. Başparmakları yavaş yavaş sütyeni kenara çekerek meme uçlarına ulaşmasını sağladı. Boynunu sertçe emdi ve sonra ayağa kalkıp sütyenini açtı.

Kaşlarını çattı. Bu doğru görünmüyordu.

Adam onun üzerinde sertleşti. "Kaşlarını çatmanın bir nedeni var mı?"

"Düşündüğüm gibi değil. Beni soyuyorsunuz. Sizin için soyunacağımı sanıyordum, efendim."

"Anlıyorum," dedi ve alnı biraz kırıştı. "Zaman zaman benim için soyunmanı isteyeceğimden eminim. Ancak şu anda sen kendini sunuyorsun ve ben de bu hediye kabul ediyorum."

Açmak da diyebilirsiniz. Başka bir deyişle, seni soymak beni memnun ediyor. Anladın mı?"

O böyle söyleyince kız da öyle yaptı. "Evet, Herr Brose." "Beni memnun etmek mi istiyorsunuz?"

"Evet, Herr Brose."

"O halde yarın Almanca derslerine başlayacaksın."

"Evet, Herr Brose. Şimdiye kadar yapmadığım için üzgünüm."

Onun yanağını okşadı. "Teşekkür ederim, hayatım. Ancak, bu sahneyi bu kadar eğlenceli hale getirecek olan şey senin yapmamış olman. En azından benim için." Ayağa kalktı ve Abby'ye Almanca bir şeyler daha söyledi. Bir şeyler yazdı ve onlara daha yakın durmak için acele etti, ama yollarına çıkmadı.

Fritz yeniden kadının göğüslerinin yanında yerini aldı. Onları nazikçe ellerinin arasına aldı ve yavaş yavaş, kızın hissetmediği bir şekilde, sertleştikçe sertleşti. Gözlerinin içine baktı ve ana dilinde bir şeyler söyledi.

Adamın ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu ama kulağa korkunç geliyordu. Sert ve gırtlaktan. Tekrarladı. Ona bir şey mi soruyordu yoksa bir şey yapmasını mı söylüyordu? Abby'ye baktı ama diğer kadının yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Fritz Abby'ye başka bir şey söyledi ve bu sefer Abby cevap verdi. Almanca tabii ki. Kate'e baktı ve Almanca konuştu.

"Ne sorduğunuzu bilmiyorum," dedi.

Yüz ifadesi soğuklaştı. "Sana hiçbir şey sormadım ve bu nedenle konuşmaman gerekiyor. Ne yapsaydınız tüm bunları bilirdiniz?"

"Söylediğim gibi derslerimi aldım."

"Doğru." Bir adım geri çekildi. "Ayağa kalk ve giysilerinin geri kalanını çıkar."

Bunu çabucak yaptı ama masaya geri dönemedi çünkü adam yoluna çıkmıştı. Almanca konuşuyordu ve dürüst olmak gerekirse, göğüsleri hakkında söylediklerinden daha kötü geliyordu.

Kadın başını eğdi çünkü adam anlamadığını bildiği halde Almanca konuşmaya devam ediyordu. Dedi ki

başka bir şey söyledi ve ellerini bir şeye dayanıyormuş gibi tutarak masaya doğru başını salladı.

Tereddütle ona doğru yürüdü ve emrettiği pozisyona geçti.

"Teşekkür ederim," dedi. "Sınavınızı tamamladım."

Şimdiden mi? Ama ona belden aşağısına bile dokunmamıştı. Nasıl bitmiş olabilir? Bu ona tasmağını vermeyeceği anlamına mı geliyordu?

Eline kötü görünömlü bir kürek aldı. "Şimdi bir şey yapacağını söylediğinde bunu yerine getirmemenle uğraşacağız."

Kaçırdığı derslerin peşini bırakmayacağını bilmeliydi. "Üzgün olduğumu zaten söyledim, Herr Brose."

"Söyledin. Ve şimdi bunu kastettiğinden emin olacağım." "Ama ben -"

Bir eliyle ağzını kapatarak onu durdurdu. "Yapabileceğin en akıllıca şey sessiz olmak ve bunları almak. Sana sadece on tane veriyorum."

Ona bunu siktir etmesini söylemek istedi çünkü 'ona sadece on vermek' sadece ekstra sert olacakları anlamına geliyordu. Ama bunun yerine pozisyonunu aldı çünkü o haklıydı ve dersleri takip etmeliydi.

Beklendiği gibi, ona verdiği on sertti ve bitirdiğinde sümük ve gözyaşları içindeydi. Asla hiçbir şeyi aceleye getirmeyen adam, onu özel bir alana taşıdı ve artık ağlamayana kadar sıkıca tuttu, bunun yerine kollarında kıvranıyordu, çaresiz ve alınmaya muhtaçtı.

Adamın ellerinden biri kadının sırtından kalçasına doğru kaydı. "Bu ani kıpırdanmalar neden, hayatım?"

Bilerek onun ereksiyonunun üzerinde kaydı. "Çünkü seni altımda hissediyorum ve seni istiyorum."

"Ben de seni istiyorum ama seni burada becermek gibi bir planım yok. En azından bu gece. Nathaniel'in son dakikada eklediği gece kulübelerinden birinde kalmamızı ayarladım."

"O şeylerden nefret ederdim," dedi, son anda onları taktığında ne kadar baş belası olduklarını hatırlayarak. "Ama şimdi sanırım en sevdiğim şey oldular."

"Oraya gitmeden önce bir şey daha var." Elini yanına götürdü ve platin bir zincir gerdanlık çıkardı. "Bunu günlük tasman için aldım. Bunu takacak mısın? Sonunda benim olacak mısın Kate?"

Derslerdeki fiyaskodan sonra onun kendisini yakalayacağını sanmıyordu ve yüz ifadesinde bulduğu sevgi karşısında gözleri doldu. "Evet, lütfen. Dünyaya senin olduğumu göstermekten başka bir şey istemiyorum."

"Emin olun. Bunu sadece bir kez yapmayı planlıyorum."

"Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım," diye fısıldadı içtenlikle.

Tasmasını boynuna takarken, zihninde daha önce hiç yaşamadığı bir huzur ve memnuniyet hissetti. Ancak bu bile kalbinden taşan sevginin yanında soluk kalıyordu.

Adam geri çekildi ve kız onu öpeceğini sandı ama adam parmağını kaldırdı. "Bir şey daha görmeni istiyorum."

Adamın uzanıp Abby'nin sahne sırasında yazmakta olduğu defteri ona uzatmasını izledi. Onun şaşkın ifadesine gülümsedi.

"Abby'den söylediklerimi yazmasını istedim. İngilizce olarak," diye açıkladı. "Böylece sen de bileceksin."

Aslında bilmek istediğinden pek emin değildi ama yine de defteri aldı. Defter Abby'nin yazmaya başladığı yere kadar açılmıştı bile.

Cildi kusursuz ve güzel ama biliyorum ki içi daha da güzel.

Onun benim olması beni asla şaşırtmıyor.

Benim gibi bir kadına sahip olmaya layık değilim, ama ona değer verip koruyacağım ve tüm günlerimiz boyunca onu seveceğim.

Benim olmanı hiç beklemiyordum. Öyle olman nasıl mümkün olabilir? Rüya mı görüyorum?

Eğer öyleysem, bırak uyuyayım. Çünkü kalbimin arzusunu buldum.

Ve ben sonsuza dek onunum.

Kadın ıslak gözlerle ona baktı. "Söylediğin şey bu muydu?" Onun başını sallaması üzerine, "Ama kulağa çok... farklı geliyordu." dedi.

Gülümsemesi çok etkileyiciydi. "Şimdi anadilimi bilmenin önemini anlıyorsunuz."

"Evet." Parmaklarını onun dudaklarında gezdirdi. "Şimdi sana bir şey söyleme sırası bende."

Bir yanıt beklemeden onu kendine çekti ve öptü. Onun güzel sözlerine başka bir dilde cevap veriyordu. İkisinin de akıcı konuşmaya başladığı bir dilde.

Daha fazla İtaatkar tek parça ister misiniz?

ÇOK YAKINDA

Bazıları yıllardır tartıştıklarını söylüyor.
Diğerleri ise bunun sadece uzun bir ön sevişme
seansı olduğunu söylüyor. Her iki durumda da,
Evan ve Kelly ne zaman bir araya gelse,
orada olmak zorunda

EN İYİ SORUN
Tarafından
Tara Sue Me

Birinci Bölüm

Evan Martin bu geceye kadar hiçbir itaatkârı kıskandığını hissetmemişti. Ama odanın diğer ucundaki adamın Kelly Bowman'ın ayaklarının dibinde diz çökmesini izlemek ve onunla konuşma şeklini, elini saçlarında, dudaklarını kulağının kenarındaki deride gezdirişini görmek... Kimseye itiraf edemeyeceği şeyler düşünmesine neden olmuştu.

"Görünüşe göre Mistress K bu akşam için kendine bir oyun arkadaşı bulmuş."

Evan otobüsteki koltuğundan başını kaldırdığında konukevinin sahibi ve Dominant arkadaşı Daniel'in da kıvrımlı kızıl saçlı kadını izlediğini gördü.

"Evet," dedi Evan. "Onunla daha önce de oynadı. Neye bulaştığını biliyor."

Daniel ona bir kaşını kaldırdı.

"Kiminle oynadığını falan takip ettiğimden değil," diye eklemek için acele etti Evan, her ne kadar tam olarak bunu yapsa da.

Neyse ki Daniel onun cesur yalanını görmezden geldi. "Gruba çok şey katıyor. Onu gerçekten özleyeceğiz."

Evan'ın başı Daniel'a o kadar hızlı döndü ki, kırbaçlanmadığına şaşırdı. "Ne? Ne demek ıskaladım?"

Daniel yüzünü buruşturdu. "Duymadığınızı fark etmemiştim. Teksas'ta bir işe girdi. Dallas Polisi'nde."

Kelly taşınıyor muydu? Dallas'a mı?

Evan olabildiğince normal görünmeye çalışarak, "Hayır," diye cevap verdi. "Bunu bilmiyordum. Onun için en iyisini diliyorum." Onun Delaware'de olmamasını hayal bile edemiyordu. Grubun bir parçası olmamasını. "Ne zaman taşınıyor?"

"Sanırım bir ay." Daniel kaşlarını kırıştırdı. "Ona bir parti vermeliyiz."

Evan hiçbir şey söylemedi. Söyleyemeyeceğini anladı. Daniel ona sanki Kelly'nin taşınması, olası partisi ya da her ikisi hakkında iğneleyici sözler bekliyormuş gibi baktı. Ama bu iğneleme

gel. Onun yerine başka bir şey vardı. Evan tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu ama pişmanlığa çok benziyordu.

Birdenbire artık Daniel'ın etrafında olmaya dayanamaz oldu. Kıdemli Dominant çok gözlemciydi ve Evan'ı çok uzun zamandır tanıyordu. Onun yanında daha uzun süre kalırsa Daniel Kelly'nin hareketlerinin onu rahatsız ettiğini anlayacaktı.

Bunun neden önemli olduğundan emin değildi. Domme'u çekici bulduysa ne olmuş yani? İki ayağı üzerinde dolaşan bu kadın her erkeğin fantezisiydi. Asıl soru onu kimin çekici bulmayacağıydı.

Muhtemelen bunun nedeni ikisinin de Tops olmasıydı. İkisi arasında bir ilişki asla yürümezdi. Yıllar geçtikçe, ondan etkilendiğini itiraf etmektense onunla kavga etmenin daha kolay olduğunu düşündü. Onun damarına basmanın çok kolay olduğundan bahsetmiyorum bile.

Mutfağa doğru ilerledi. Belki de oynayacak birini bulmaya çalışacaktı. Böylece başka bir şeye odaklanmak zorunda kalacaktı. Ve bu iyi bir şey olurdu, çünkü şu anda kafası Kelly Bowman'la meşguldü.

~~~~~

Kelly, erkek itaatkârın ayağa kalkıp uzaklaşmasını izledi. Oynamak için ona yaklaşmıştı ama havasında değildi. Oyun partilerine katılma alışkanlığı dışında neden gelme zahmetine girdiğini bile bilmiyordu. Bu bile başlı başına bir kırmızı bayrak olmalıydı. Hangi dünyada sırf alışkanlık olduğu için bir oyun partisine gitmenin kabul edilebilir olduğunu düşünüyordu? Kahretsin, evde kalmalıydı. En azından o zaman biraz toparlanabilirdi.

Artık sosyal olması gerekiyordu. Yıllar içinde edindiği tüm arkadaşlarını gözünün önüne getirerek yeni kulübün etrafına bakındı. Bir ay sonra pek göremeyeceği arkadaşlarını... Ülkenin öbür ucuna, tamamen yeni bir eyalete taşınmak konusunda biraz endişeli olsa da çoğunlukla heyecanlıydı.

Kabul ettiği pozisyon büyük bir terfiydi. Dallas'a iki kez uçmuştı ve yeni işini ve yeni iş arkadaşlarını tanımayı dört gözle bekliyordu. Konut piyasası çok daha makuldü ve kendi kendine, artık korkunç kışlarla uğraşmak zorunda kalmayacağını söyledi.

Tek başına bu bile onun sevinçten dans etmesini sağlamalı.

"Hey, Red. Bir kovboy fantezin olduğunu bilmiyordum."

Evan Martin'in sesiyle döndü ve onu kapı çerçevesine yaslanmış, kirli sarı saçları gelişigüzel yüzüne dökülmüş bir halde buldu. Aslında o kadar uzundu ki, buz mavisi gözlerinden sadece biri görünüyordu.

"Kafandaki saç dediğın o paspastan benim olduğumu görebilmene şaşırdım." İnceliyormuş gibi yaptı. "Umarım buraya arabayla gelmemişsinizdir. Bence bu saç kesimi araba kullanmaya engel olabilir."

Sırıtişı daha da büyüdü. "Evet dersem, beni kelepçelemeye mi çalışacaksın?"

"Bu hoşuna giderdi, değil mi?"

Kapı çerçevesinden geriye doğru itti. "Hayır, kelepçeleyen kişi olmayı tercih ederim ve neden böyle giydiğimi sana anlatabilirim, ama sana göstermem daha iyi olur. Tabii ki birimizin kelepçeli olması gerekecek ve bu ben olmayacağım."

"Beni kelepçeleyecek kadar taşaklı değilsin."

"Var, Red. Onları görmek ister misin?"

"Sorun değil, büyütecimi getirmedi." "Dürüst olmak gerekirse, siz ikiniz." Daniel yanına gelerek

Onlar. "Bayan K, birkaç hafta daha buradasınız. Bu süre zarfında Martin'le birbirinizden uzak kalmanız mümkün mü?"

Gözlerini devirdi ama gerçek şu ki, Evan'la tartışmaktan hoşlanıyordu. Komik ve zeki biriydi ve her zamanki gibi ateşli olduğundan bahsetmeye gerek bile yoktu. Birden fazla kez, ona boyun eğmenin nasıl bir şey olacağını merak etmişti. Bunu yapabilir miydi? Altta olmamasına rağmen?

Sanki onun ne düşündüğünü biliyormuş gibi ona baktı. Gözleri zorlukla kontrol edilebilen bir neşeyle dans ediyordu.

"Bu kadar komik olan ne Martin?" diye sordu.

"Sen," diye cevap verdi. "Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum." "Bundan şüpheliyim." Onun ne düşündüğünü bilmediğini umuyordu.

düşünüyordu. "Pek çok şey olabilirsin ama beyin okuyucu bunlardan biri değil."

"Bir kadının beni ne zaman istediğini anlamak için zihin okuyucu olmama gerek yok."

"Eğer düşünüyorsan -"

"Bu kadar yeter." Daniel şimdi aralarına girmişti ve neşeli ifadesini kaybetmişti. "İkiniz de defalarca uyarıldınız. İkinizin de gitme vakti geldi. Huzur bozuyorsunuz ve kötü örnek oluyorsunuz."

Evan tartışacakmış gibi görünüyordu ama Kelly rahatlamaktan başka bir şey hissetmedi. Mantıklı beyni ona eve gidip evini düzenlemeye başlayabileceğini, kendisiyle birlikte Dallas'a nelerin gideceğine ve nelerin atılabileceğine ya da hayır kurumlarına verilebileceğine karar verebileceğini söyledi. Ama gerçekte ne olacağını biliyordu ve bu en sevdiği vibratörü ve ukala bir Dom'un başrolde olduğu fantezileri içeriyordu. Topuklarının üzerinde döndü, fuayeden çantasını aldı ve dışarı çıkıp arabasına yöneldi.

Kapıyı henüz açmıştı ki Evan yanına geldi. Ona dokunmadı ama sözleri bir sevgilinin dokunuşu gibi üzerinde gezindi. "Orgazm için şimdiden teşekkür ederim."

İkinci Bölüm İki

Hafta Sonra

"Sence Kelly biraz fazla mı içiyor?" Evan Daniel'a sordu. Muhtemelen umursamaması gerekiyordu. Ne de olsa bu onun veda partisiydi. Eğer kafayı bulmak istiyorsa, bu onun seçimiydi. Ama...

Dışarıda onun arabasını aradı. Evet, Daniel'ın evinin önüne park edilmişti, bu da muhtemelen arabayı kendisinin kullandığı anlamına geliyordu. Eve arabayla gidemeyecekti. Arabasını her zaman Daniel'ın garaj yoluna bırakabilir ve onu eve götürebilirdi. Ya da belki onun arabasını almak daha iyi olurdu?

"Epeyce içti." Daniel kaşlarını çattı. "Böyle içmek ona göre değil. Daha önce bir taneden fazla içtiğini gördüğümü sanmıyorum."

"Belki de taşınma onu etkiliyordur." Kesinlikle onu da etkiliyordu. Sanki son iki haftayı daha yeni atlatmış gibi hissediyordu. Onun kalmasını sağlamak için yapabileceği bir şeyler olması gerektiğini düşünüp duruyordu.

Ama bunu düşünür düşünmez kendine bunun aptalca olduğunu söyledi. Dallas'a taşınmak istiyordu, Dallas'a taşınmalıydı. Ondandır etkilendiğini ona hiç söylememişti ve artık çok geçti. Cidden, dedi kendi kendine, sırf ondan hoşlanıyor diye taşınmaktan vazgeçecek değildi ya.

Yıllar önce bir şeyler yapmalı ya da söylemeliydi. Yapılacak en akıllıca şey bu olurdu. Ama hayır. Dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi davrandı ve bunun onu getirdiği yere bakın. Gitmesini istemediği tek kadının veda partisinde duruyordu.

Daniel saatine baktı. "Onu eve bırakacağım. Parti zaten sona eriyor. Gidip Julie'ye söyleyeyim."

Uzaklaşmaya başladı ama Evan onu durdurmak için elini uzattı. "Onu eve götüreceğim."

Daniel bir kaşını kaldırdı. "Yapacak mısın?"

"Evet, sakıncası yoksa arabamı garajınızın önüne bırakıyorum." "Ve onu eve tek parça halinde götürecek misin?"

"Aksini düşündüğünüz için aşağılandım."

"İkiniz arasında iki elimle sayamayacağım kadar çok kavgayı ayırdım ve bu sadece bu yıl. Kabul etmelisin ki onu eve bırakmaya gönüllü olan ilk kişinin sen olması kulağa biraz kabataslak geliyor."

"Onunla uğraşmak hoşuma gidiyor, ama bu başına kötü bir şey gelmesini istediğim anlamına gelmiyor."

Daniel ona, insanların tamamen dürüst olmadıklarını anladığında onlara attığı bakışı attı.

"Peki, tamam." En azından birine söyleyebilirdi ve Daniel bunu anlayabilirdi. "Ondan hoşlanıyorum. Duymak istediğin bu mu? Ondan hoşlanıyorum ve bu konuda bir şey yapmak için çok geç çünkü Dallas'a taşınıyor, bu yüzden en azından veda partisinde çok fazla içtikten sonra onu eve bırakabilirim."

İşte. Söylemişti. Yüksek sesle. Daniel'ın "Ah, ha! Biliyordum," demesini bekledi Daniel'dan ama gelmedi.

"Üzgünüm dostum. Bunun ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum." Elini Evan'ın omzuna vurdu. "Onu eve götür."

"Teşekkürler." Belki de Daniel'la Kelly hakkında aylar, hatta yıllar önce konuşmalıydı. Eğer konuşsaydı, Kelly hâlâ hareket ediyor olur muydu? Bunu bilmenin hiçbir yolu yoktu. Ayrıca, olan olmuştu. Hiçbir şeyi değiştiremezdi. İç çekerek Kelly'ye doğru ilerledi ve bir tartışma çıkacağını bildiği için kendini hazırladı.

Bir grup eski arkadaşının ortasında duruyordu. Bir an için onun tamamen ayık görüldüğünü düşündü, ama biri espri yaptı ve kadın gülerken sallandı. Hayır. Araba kullanacak durumda değildi. Araba kullanacak durumda değildi.

Bayanlar grubu onun yaklaşmasıyla dağıldı ve bazıları ayrılırken, çoğunluğu kaldı. Başka bir sözlü münazara maçı izlemek istediklerini sanıyordu. Ne yazık ki hayal kırıklığına uğrayacaklardı.

"Bayan K?" diye sordu.

Gözlerini kısmıştı. "Bana neden öyle dedin? Cehennem dondu da kimse bana söylemedi mi?"

Her ikisini de retorik sorular olarak ele almaya karar verdi. "Seni eve bırakacağım."

Kafasında çoktan kesici geri dönüşünü planlamıştı, bunu anlayabiliyordu. Ama onun cevabı beklediği gibi olmamıştı ve ağzı kapandı. Onunla tartışacağını tahmin etmişti ama yine de o bir polis memuruydu ve eve gidecek durumda olmadığını biliyordu.

"Tamam," dedi. "Gitmeye hazır mısınız?"

"Evet," diye cevap verdi, kızın tepkisi karşısında hâlâ şaşkındı. "Ne zaman istersen."

Vedalaştı ve partide kalanlarla kucaklaştı. Sonra çantasını kaptı ve ona baktı. "Ben hazırım."

Başını salladı ve elini uzattı. "Arabayı alacağız." Kadın anahtarları ona verdiğinde yola koyuldular. Kulüpten yaklaşık yirmi mil uzakta yaşıyordu ve gecenin saati nedeniyle evine ulaşması hiç de uzun sürmedi. Arabasını garaj yoluna park etti ve adam onunla birlikte ön kapıya doğru yürürken kadın ona sadece kaşlarını hafifçe kaldırarak baktı.

"İçeri gel," dedi kapının kilidini açarak.

Adam tereddüt etti.

"Şimdi," dedi.

Kahretsin, ama bu Domme sesi onu kimsenin bilmesine izin vermeyeceği kadar tahrik ediyordu. Özellikle de onu.

"Sadece çok kibarca sorduğun için," dedi ve onun yanından geçip eve girdi.

"İşte orada. Orada bir yerde olduğunu biliyordum." "Sen neden bahsediyorsun?"

"Pislik Evan."

Cevap vermemek için dilini ısırды ve evin etrafına bakındı. Her yere yığılmış karton kutuları fark ettiğinde göğsü acıdı. Sanki onun taşınmakta olduğunu hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi. Yıllar boyunca Ortak grubuna ev sahipliği yapmıştı, bu yüzden evine aşinaydı ve

Onun dokunuşunun küçük izleri olmadan çok klinik göründüğünü düşünmeden edemedi.

Ama küçük bir parçası, kadının bahçesinde SATILIK tabelası olmadığı için sevindi.

"Ne zaman listeye gireceksin?" diye sordu.

"Muhtemelen önümüzdeki hafta içinde." Mutfğa doğru ilerledi. "Gidip biraz su alacağım. Sen de ister misin?"

Oturdu. "Hayır. Ben iyiyim."

Birkaç dakika sonra elinde bardakla geri döndü. Muhtemelen gitmesi gerekiyordu, Kelly ve onun paketlenmiş kutularıyla bu odada kalmak çok acı veriyordu. Tüm ev onunla alay ediyor gibiydi. Evet, sonunda buradasın, diyordu. Üç yıl çok geç.

Kapıya doğru bir hamle yaptı ama Kelly başıyla kanepeyi işaret etti. "Otur."

Kendi kendine, zaten gitmek istemediği için oturduğunu söyledi. Bunun Kelly'nin emirlerine uymakla hiçbir ilgisi yoktu. Ama Kelly'nin emir vermesinin ateşli olduğunu kabul etmezse yalan söylemiş olurdu.

Yanına oturdu ve onu bir kez daha gözden geçirdi.

Evan kanepeye yaslandı. "Gördüklerini beğendin mi?"

Kadının cevabı manikürlü tırnağını kalçasında gezdirmek oldu. "Çalışıyorsun."

Cevap olarak homurdandı. Kısmen bunu bir soru gibi sormadığı için, kısmen de ellerini üzerinde hissettiği için.

"Eminim tişörtünü çıkarınca çok iyi görünüyorsundur," dedi alçak ve gırtlaktan gelen bir sesle.

Kızın eli yukarı doğru ilerleyip gömleğinin eteklerini okşarken gözlerini kapattı. Tanrım, ama o lanet şeyi çekip çıkarmak ve onu doyurmasına izin vermek istiyordu. Ama kadın sarhoştı ve sarhoş olmasa bile en azından bir şey yapamayacak kadar çakırkeyifti.

Anlaşılan, Kelly ile bir şeyler yapabilecek durumda olduğu tek seferde, bunu yapmasına izin vermemişti. Bu vardı

Son birkaç yıldır ona yaşattığı tüm acıların kozmik bir intikamı olmalıydı.

Kızın eli gömleğinin altından kayarak karnını okşadığında bir nefes çekti.

"Beni istediğini söyle, Evan." Tırnakları onu tırmaladı.

"Sarhoşsun sen." Belki de bunu yüksek sesle söylerse aptalca bir şey yapmasını engelledi. "O kadar da sarhoş değilim."

"Öylesin ve sabaha buna pişman olacaksın." Ayağa kalkmaya çalıştı. "Gitmeliyim."

Onu tekrar aşağı itti. "Otur."

"Kelly." Lanet olsun, böyle devam ederse ona karşı koyması mümkün değildi.

"Sana bir sır vereceğim." Kadın adamın üst baldırını okşadı ve adam dişlerini sıktı. Ellerin daha yukarıda olmasını istiyordu. Onlara daha fazla ihtiyacı vardı.

"Şu an sırları açıklamak için uygun bir zaman mı bilmiyorum." Gösterdiği kendine hakimiyet için bir tür ödül alması gerekiyordu. "Pişman olacağın bir şey söyleme."

"Sevdiğim adamlarla yatmam." Bekle. Ne?

Elini onun elinin üstüne koydu. Sağlıklı düşünmesi gerekiyordu ve onun gezinen parmaklarıyla bu mümkün değildi. "Bir daha söyle."

"Sevdiğim adamlarla yatmam."

Tanrım. Bunu ona neden anlatıyordu? "Kelly, ben..." diye başladı ama ne diyeceğini bilemedi.

"Çok uzun zaman oldu." Elini serbest bıraktı ve onun ereksiyonunu kavradı. "Dallas'a taşınmak istemiyorum. Bana kalmam için bir sebep ver."

"Kelly." Gözlerinin içine bakabilmek için koltukta kaydı. "Yapamam-"

Dudaklarını onunkilere bastırarak başka bir şey söylemesini engelledi. Dudaklarının bir dokunuşuyla dikkatle kurguladığı tüm argümanları pencereden uçup gitti. Kimsenin tanımına göre bir aziz değildi ve dudakları... Kahretsin, dudakları hayal edebileceği her şeyden daha tatlıydı.

Ona yaklaştı, başını ellerinin arasına aldı ve öpücüğü derinleştirebilmek için başını eğdi. Kadın bir iniltiyle dudaklarını ayırdı ve adam gitti. Kadın adamın gömleğini yukarı itti ve adam gömleği çıkarmak için geri çekildi.

"Şu haline bak," dedi Kelly, ellerini adamın karın kaslarında aşağı yukarı gezdirerek.

Onun dokunuşu cennet gibiydi ve spor yaptığı için hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Bütün o sabah koşuları ve sınavlar, Kelly'nin gözlerindeki takdir dolu bakışa değmişti. Göğsünü öpmek için başını eğdiğinde bir inilti duydu.

Ellerini kızın uzun, kızıl saçlarına götürdü; saçlar hayal ettiği kadar yumuşak ve ipeksiydi. Kadının ona bindiğini, içine girerken tüm o saçların omuzlarının etrafında dans ettiğini hayal etti. Yumuşak saç tellerini daha sıkı kavradı.

Aklında başka bir görüntü parladı: Kelly dizlerinin üzerinde, siki ağzında ve o muhteşem kırmızı dalgalar onu daha da derine çekerken kalçasını okşuyordu. Daha sonra. Belki bu gece değil, ama yakında.

Elleri fermuarı karıştırdı ve aşağı çekemediği için usulca küfretti. Yardım etmek için bir elini aşağı uzattı ama kadın doğrulduğunda gözlerinin içine baktı. Her şeyin canı cehenneme, ne yapıyordu?

Gözlerinde puslu bir ifade vardı, hâlâ partide aldığı alkolün etkisi altındaydı. Bunu yapamazdı.

Bu şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi, ama geri çekildi ve kanepede ondan uzaklaştı. "Bu gece yapamayız Kelly. Bu şekilde olmaz."

"Ne gibi değil?"

"Sarhoşsun. Senden faydalanmayacağım." Kadın ona tekrar uzandı ama adam başını salladı.

"Bunu isteyen bensem bu benden faydalanmak değildir," dedi.

"Şimdi olmaz demem için bir sebep daha." "Beni istemiyor musun?"

Şimdi ağlayacak hali yoktu, değil mi? "Ben öyle bir şey demedim. Şimdi değil dedim. Sonra dedim. Ayıldığın zaman."

İlk kez kararsız görünüyordu. Ne kadar sarhoş olursa olsun, reddedilmeyi duyduğunda anlıyordu. Ve bundan nefret ediyordu çünkü hayır demek istemiyordu. Onu geri çevirmek istemiyordu. Onu kucağına alıp yatağına götürmek ve Dallas'a taşınmayı aklından bile geçirmeyeceği ana kadar onu oyalamak istiyordu.

Ve sonra, sırf hoşuna gittiği için, onu bir süre daha orada tutacaktı.

"Kelly." Onun yanağını okşadı. "Bunu devam ettirmekten daha çok istediğim bir şey olmadığını söylediğimde bana güven. Ama hatırlamayacağın ya da sabah pişman olacağın bir şey yapmak için seni çok uzun süre bekledim."

Bakışlarını onunkilerden ayırmıyor, içindeki tüm gücü kullanarak onu doğruyu söylediğine ikna etmeye çalışıyordu. Yine de mesajını aldığından emin değildi. Başını salladı ve ayağa kalktı. "Tamam. Ben yatağa gidiyorum."

Ayağa kalktı ve koridorda yürüyüp yatak odasında kayboldu. Birkaç saniye boyunca orada öylece oturdu. Şimdi ne yapması gerekiyordu? Onu öylece yalnız mı bırakacaktı? Düşündüğünden daha sarhoş olmalıydı.

Ayağa kalktı ve onun geri gelmesini bekledi. Kesinlikle geri dönecekti. Ama beş dakika geçmesine rağmen geri dönmeyince, koridorda yatak odasına doğru yürüdü. Kapı açıktı, o yüzden kafasını içeri soktu.

"Kelly?"

Yatakta horluyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandı nefesinin altında. İç çamaşırlarına kadar soyunmuştu ama yorganın altına girmemişti. Yatağın ayak ucundaki hafif battaniyeyi alıp üzerine çekmeden önce bir dakika tereddüt etti.

Şimdi gidemezdi, kapısını kilitlemenin bir yolu yoktu. Ağır bir iç çekişle oturma odasına geri döndü. Görünüşe göre bu gece onun için kanepeydi.

YAZAR HAKKINDA

NEW YORK TIMES/USA TODAY ÇOK SATAN YAZAR

Tara Sue Me ilk romanını on iki yaşında yazdı. İkincisini yazmak için kalemi eline almasının üzerinden yirmi yıl geçecekti.

Birkaç temiz romanı tamamladıktan sonra, elini daha baharatlı bir şeyde denemeye karar verdi ve The Submissive'a başladı. Bir yazma egzersizi olarak başlayan bu çalışma kısa sürede kendi başına bir hayat kazandı ve kısa süre sonra The Dominant ve The Training onu takip etti. Her tür kurgunun hevesli bir okuyucusu olarak, kısa sürede çeşitli yazmaktan da zevk aldığını keşfetti.

Tara'nın Tara Thomas adıyla yazdığı romantik gerilim kitapları hakkında bilgi almak için www.thetarathomas.com adresini ziyaret edin.

Tara, kocası, iki çocuğu, iki köpeği ve bir kedisiyle birlikte Güneydoğu Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşıyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.